НОВИЙ ШЛЯХ
THE NEW PATHWAY

НАЦІЯ ПОНАД УСЕ! НАША СИЛА В НАС САМИХ!

НОВИЙ ШЛЯХ
Виходить кожного вівторка
832—20 Стріт, Вест
Саскатун, Саскачеван Телефон 7711

Офіціальний Орган Українського Національного Обєднання в Канаді

THE NEW PATHWAY
Published Every Tuesday
832 Twentieth Street, West
Saskatoon, Saskatchewan Telephone 7711

The Official Organ Of The Ukrainian National Federation Of Canada

БОРІТЕСЯ—ПОБОРЕТЕ!

РІК VIII. ЧИСЛО 40. САСКАТУН САСКАЧЕВАН, ВІВТОРОК, 5-го ЖОВТНЯ, 1937. SASKATOON, SASKATCHEWAN, TUESDAY, OCTOBER 5th, 1937. VOL. VIII. № 40.

НАЦІОНАЛІСТИ! ЧИНОМ ПІДКРЕСЛІТЬ У ЦІЙ ПРЕСКАМПАНІЇ СВОЮ ПІДТРИМКУ ЧАСОПИСУ - ПРОПАГАТОРА УНО!

НІПОН ОБВИНУВАЧУЄ СОВІТИ В СПОМАГАННІ КИТАЮ

КИТАЙСЬКІ АРМІЇ УСТУПАЮТЬ НА ВСІХ ФРОНТАХ ПЕРЕД НАПОРОМ НІПОНСЬКОГО НАСТУПУ

Ніпонські військові круги й ніпонська преса почали минулого тижня відверто обвинувачувати совітський уряд у спомаганні Китаю зброєю, муніцією й літаками. В ніпонських кругах рівнож зроблено заяки, що китайська військова акція є керована совітською далекосхідною командою, яка дає позаднюком китайським армієм вказівки та інструкції. Совітський далекосхідний командант маршал Блюхер має бути двічі денно в прямій комунікації з Нанкіном і через тамошнього совітського атташе має видавати потрібні заряджения щодо операцій китайських армій.

Рівночасно з тими обвинувачуваннями Совіти прийшло звідомлення про нові скріплення ніпонської армії в Манчуко з причини сподіваного наступу зо сторони Совітів.

На північному китайському фронті в провінції Гопей ніпонці посунули вже свої лінії на південь від Павтінгфу. Так само здобули ніпонці новий терен на заході й на півночі від Пейпіну.

Проломання нової китайської лінії на південь від Павтінгфу спричинило дальший відступ китайської армії на цілій тій лінії. Де будуть устаткні нові китайські оборонні лінії, годі покищо сказати, кроме того, що ці лінії будуть тепер значно ближче до Жовтої Ріки, як китай ці сподівалися два тижні тому назад.

Коло Шанґгаю ведуться дальше щоденні бої за позиції і тут ніпонці повідомляють, що систематично випирають китайців з передніх позицій дальше на захід. На цьому фронті в боротьбі за укріплені позиції велику ролю відограє артилерія, як в китайців далеко слабша, як в ніпонців, що тут можуть обслугувати в додатку тяжкими гарматами з ніпонських воєнних кораблів приякорених на Вангпу і Янгтсе.

НОВІ МОСКОВСЬКІ САТРАПИ НА СУД

Слідом за Йойною Якіром пішов і командант Харківської Військової Округи—командарм 2 рангу ДУБОВИЙ. На його місце призначила Москва кривавого ката української Кубанщини **командарма 2 рангу Семена К. Тимошенка**, що від вересня 1935 до липня 1937 року був заступником Якіра в КВО та командував кавалерією округи. Від липня був він командувачем Північно-Кавказької Військової Округи, де він вже в 1918 році, с відтак і в 1924. кривавo здушував повстання українських селян.

На місце заарештованого заступника голови раднаркому Сов-України І. Шелехеса іменували **Кирила В. Сухомлина**, заЛишаючи його рівночасно на пості голови державної планової комісії УССР.

Новим заступником народнього комісара харчової промисловості іменували Г. Башлаєва. На пост заступника народнього комісара справедливості призначили А. Гаріна, а на заступника наркома торгівлі І. Молодченка.

Ізні попередники звільнені, мабудь "з переходом на іншу роботу"!

Найновішим "вождем" українського народу назначений тепер Москвою побич Бондаренка і Косьора що С. О. Кудрявцев, що зайняв теплє місце після Постишева і Хатаєнича. Головною останнього не довелося довго вспичатися становищем московського генералгубернатора на Східних Українських Землях. "Товариш" Мендель Хатаєнич власний шкурі чуєна "вибрання народу" переконався, що "сталінська дошка—бистрим коєм їздить!"

ЗНОВ ЗАГОВОРИЛИ ПРО ПІДСОВІТСЬКУ УКРАЇНУ

В останніх днях, особливо після візити італійського прем'єра Мусоліні в Берліні, світова преса (так зв. демократична й "народофронтівська") знова почала розписуватися про те, що Гітлер горячково приготовляється до захоплення "хлібного кишлірa Европи"—підсовітської України. Навіть появилася повища світанна-мапка.

На мапці зазначено віддаль до українських кордонів з Москви і з Берліну грубими стрілками. В дійсності віддаль з Берліну до українських меж далеко менша, тому що східний кордон України ідe попри саму Вислу, поза Сян аж попід Татри, де переходить на Закарпаття словацько-українською межею. На мапі відтіняовано лише чверть української території під Совітами. Україна територія під Польщею, Чехословаччиною й Румунією на цій мапці зовсім незазначена. Тому не треба переочувати, що українська територія на ділі двічі така, як це зазначено на мапі.

Також треба тямити, що розголошуваний намір Гітлера загнати Україну, може виглядати пострахом для страхополохів і непоінформованих про те, що ціла Україна охоплена націоналістичним рухом, який за жадну ціну не стерпить жадної чужої влади в Україні, отже не можна говорити про приключення до Німеччини плянів. Україна чи про створення з неї німецької колонії. Ми ж знаємо, що Німеччині особливо ходить не про те, що пишуть большевицькофільські газети, з про знищення большевизму в його "батьківщині"—Сов. Союзі, щоб раз на завжди усунути його загрозу в Европі. Жаден українець не може бути проти такого наміру, тому що червона Москва найбільше далася в знаки саме нашому Народові. Щобільше, кожний українець повинен у слушний момент чинно підтримати протимосковський наступ, бо ницити Москву та інших займанців України Українська Нація здійснює свій ідеал соборности й незалежности Української Держави.

НІМЦІ ВІТАЮТЬ ОДУШЕВЛЕНО ІТАЛІЙСЬКОГО ПРЕМІЄРА

ГОСТИНА МУСОЛІНІ ЗАТІСНЮЄ ДРУЖБУ МЕЖИ ІТАЛІЄЮ Й НІМЕЧЧИНОЮ

Пятиднева гостина премієра Мусоліні в Німеччині була нечане одним тріюмфальним походом з одного місця на другe. Такого прийняття не зазнав ще мабуть в Німеччині ніякий великий монарх. Від Монакова до Берліну, а з Берліну до Ессен і назад вітали Мусоліні сотки тисяч німців, а його промова в олімпійському стадіюмі слухала 600-тисячна товпа. І вороги і приятелі Німеччина, та Італії згідні в тому, що гостина Мусоліні в Німеччині закріпила дружбу межи цими двома державами краще, як всякі політичні договори.

По першому прийняті в Монахові, столиці Баварії і столиці німецького націзму, прибув Мусоліні в Берлін, де замешкав у палаті, в якій мешкав президент Німеччини Гіндербург. Крім виступів на публичних прийняттях, спеціально уладжених на його честь, приглядався Мусоліні великим маневрам, що мали демонструвати відпорність наступу "червоних" зо сходу і з товариства Гітлера оглянув в Ессен величезні сталеві фабрики Крупа, де виробляється зброя й муніція для німецької армії й флоти.

В промовах які виголошували оба провідники (Гітлер і Мусоліні) зазначувано з натиском, що союз Італії й Німеччини не є вимірений проти ніякої другої західно-европейської держави і що **єдиною ціллю Італії і Німеччини є оборона европейської культури й цивілізації перед залізними варварського большевизму**. Промова обох провідників була відвертим запрошенням Англії **приступити до західно-европейського союзу для втримання миру в Европі.**

Ці натяки для Англії, що й місце на заході є станути поруч Італії і Німеччини, та Італію для оборони европейської цивілізації перед загрозою комунізму, є замітні тим, що вони вийшли одночасно від Гітлера і Мусоліні якраз напередодні англійсько-італійських переговорів, що мають розпочатися наступного місяця. Почин до початкування цих переговорів дав особистий лист британського премієра Чемберлайна до Мусоліні, на який, як відомо, Мусоліні та само відповів був особистим листом. Публичне заострення Мусоліні в одній з його берлінських промов, що Італія стоїть на одному ґрунті з Німеччиною й що з того становища не дасться втягнути в ніякі нові комбінації, це перестрога для італійських дипломатів, щоби не тратили дармо часу в надходячих переговорах в Римі на спробу відірвати Італію від співпраці з Німеччиною.

З промов Мусоліні й Гітлера виходило, що обі провідники є в повному порозумінні щодо еспанської справи і що Італія й Німеччина будуть попирати ген. Франка аж до повної перемоги. Перша відповідь в Італію прем'єр Мусоліні запросив Гітлера, зиск загостити в Італію. Готлер, що був вже відвідав Мусоліні в Венеції 1934 р., прийняв запрошення, але дата його відвідин ще не назначена.

ЗАГОВІР ПРОТИ ЧЕРВОНИХ У МАДРИДІ

В Мадриді арештовано минулого тижня поверх двісті осіб, обвинуваченних про заговір для відірвання міста з рук червоних. Еспанський червоний уряд оголосив, що в заговорі є замішаних поверх 5,000 осіб, так цивільних як військових, що поділені на чотири групи, мали зробити напад зразу й в той спосіб допомогти відбити Мадрид від еспанського червоного уряду й віддати його в руки націоналістів. Всім рештовинним грозить розстріл з рук червоних.

Урядове признання червоних існування заговору в Мадриді, до якого належали тисячі осіб є найліпшим доказом брехливости тверджень червоних, що вони мають еспанське населення за собою. Вони мають за собою штики "інтернаціональних бригад" зложених з світового шумовиння, а еспанське населення хоче їх збутися як найскорше, чого доказом заговір в Мадриді, в центрі їх осідку.

"МОРНІНҐ ПОСТ" ПЕРЕСТАВ ВИХОДИТИ

Настарший лондонський щоденник "Морнінг Пост" (раніше ня Почта) перестав виходити з кінцем вересня ц. р. Його перекупив лондонський "Дейлі Телеграф", що буде відтепер виходити як "Дейлі Телеграф" енд "Морнінг Пост". Циркуляція "Дейлі Телеграф" виносить 3,000,000 примірників денно, циркуляція "Морнінг Пост" впала була до 120,000 денно.

"Морнінг Пост" був знана зо своєї надзвичайно консервативної опінії й ніколи не йшла на компроміси. "Морнінг Пост" вважано за виразів незалежнісмої британської опінії, яка неоглядається на грошові інтереси. Та це й стало причиною занепаду цього давно поважного часопису, який з причини зменшеної циркуляції не міг дістати досить платних оголошень, без яких модерна масова продукція щоденного часопису фінансово неможливо. Стара Британія зачинає валитися.

ПОЛІТИЧНЕ ВБИВСТВО НА БУКОВИНІ

У Вишківцях на Буковині хтось застрілив 9 вересня бурмістра цього міста Дмитра Усятюка. Вбивство має політичний підклад, бо Усятюк, українець, дістався на своє становище при помочі румунів, допустивши до міської управи в чисто-українському містечку румунських радних.

ГОРИТЬ ПОЛЬСЬКЕ МАЙНО

Польська газета "Ц. Курєр Цодзєнни" повідомляє, що в Гаях Великих під Тернополем підпалили українці полька Чарнецького "з помсти за участь в посвячені польської каплиці". Газета пише, що "повідомлення про цей обурюючий злочин гайдамаків вислано до прем'єра Складковського". Чарнецко го підпалили за останній раз уже вдруге.

Велика стирта пшениці згоріла на польському фільварку Городище в громаді Поломка біля Луцька. За кілька годин згоріла й друга стирта далеко від першої—тоді, коли вожжакна сторожка була на місці першої пожежі. Польська преса твердить, що підпали є ділом ОУН.

Невиясднені люди повісили телефонічні проводи на лінії Бучач—Трибухівці.

РІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ ОБЄДНАНИХ ФАРМЕРІВ В РЕДЖАЙНІ

Цьогорічна Конвенція Обєднаних фармерів (Юнайтед Фармерс) Саскачевану відбудеться в днях від 12 до 14 жовтня в міській залі в Реджайні. На конвенції будуть обговорювати важні справи дотично допомоги (реліфу), також зменшення довгів, асекурації засівів, вільної лічничої обслуги, поправи землі, приверненя пшеничної ради і мінімальної ціни, зменшення вкладок і перенесення центральної бюрової організації до Реджайни.

На конвенції будуть промовляти саскачеванський міністер рільництва Тоґгарт і міністер муніціпалів Паркер.

АНГЛІЙСЬКА ВЛАДА АРЕШТУЄ АРАБСЬКИХ ПРОВІДНИКІВ

Англійська влада в Палестині розвязала Вищий Арабський Комітет і почали арештувати арабських провідників. В Єрусалимі арештовано 1 жовтня посадника міста д-р Гуссейна Хадіді і секретаря Комітету Фуада Сабу. Крім цих арештовано других арабських провідників і переведено ревізії в їх домах. Арештованих вивезено до Гаіфи й переслано на англійський воєнний корабель. Розійшлася рівнож поголоска, що арештовано палестинського муфті, що був головою арабського комітету. Другі погоголоски заперечують вістку про арештування муфті і подали, що він скрився вичеті Омара в Єрусалимі, де британська влада неважилася вийти. Всі ті арештування мають бути в звязку з убивством британського окружного комісара в Назареті.

ПОСАДНИК ЕДМОНТОНУ КАНДИДУЄ НА ПОСЛА

Посадник міста Едмонтону Йосип Клярк прийняв кандидатуру в доповнюючих виборах до легіслятури міста Едмонтону, і стає проти попіраного банкірами коаліційного кандидата Е. Грея. Грея попірає так звана "Народня Ліга", коло якої групується збанкротоване албертійське політичне шумовиння, либеральні недобитки, двоєдушні консерватисти, здискредитовані КФА і червонаві ССФ. Старий либеральний щоденник "Едмонтон Бюлетин" отверто ви ступив проти тісі чесної компанії поширеної, неперебірливими в засобах фінансовими інтересами для попадення уряду Албергарта за всяку ціну. Крім посадника Кларка і Грея кандидує при цих доповнюючих виборах комуніст і лейборитка. Доповнюючі вибори в Едмонтоні спричинені смертю бувшого ліберального посла Вен Алена. Суспільні кредитовіщі неставляють при цих доповнюючих виборах офіціального кандидата і всі прихильники теперішнього уряду будуть попірати посадника Кларка.

Вже Заарештовано Нового Голову Комсомолу

Щойно недавно перевело київське ГПУ масові арешти серед провідників комсомолу, ліквідуючи цілий Центральний Комітет ЛКСМУ (комсомолу) на чолі з "вождем української молоді"—С. І. АНДРЄЄВИМ, як вже у звязку з ліквідацією адепта Любченка, з початком вересня почалися поновні масові арешти серед провідних кадрів комсомольців в Україні.

Велике враження викликав арешт новопіменованого секретаря ЦК ЛКСМУ—Г. Г. СУХОГО, **"який залучався в звязках з ворогами народу"**.

Пішов С. Андрієв з цією своєю штучкою,—пропадом Г. Сухий з новими прізвищами Москви; тепер пішов і цей у підвали ГПУ враз зо своїми співробітниками, щоби зробити місце новій "зорі" московського панування на Східних Українських Землях—**С. І. Усенкові** з "додатково обраними" сталінослужаками: Д. С. Переверзійленком, З. І. Пітенком, С. С. Гурвічом і Н. І. Козаковим.—Завтра піде й Усенко... і так у безконечній черзі ліквідуватиме Москва "самоотверженних кадрів комсомольців" у звязках з "ворогами народу".

РУЗВЕЛТ В КАНАДІ

Президент Рузвелт загостив був у четвер 30 вересня на кілька годин до Вікторії, в Британській Колумбії. Рузвелт обїздить тепер західні стейти і по дорозі, як він сказав, потягне як добрий сусіда до Канади. Підчас свойого короткого побуту в Вікторії мав президент Рузвелт обговорювати з премієром Патуло справу побудування тривалої дороги зо Злучених Держав через Бр. Колумбію до Аляски.

ГУРТОК УСГ В ФОРТ ВІЛІЯМ ВЕДЕ ПЕРЕД У ПРЕСКАМПАНІЇ!

Гурток УСГ, ч. 15., у Форт Вілїям, Онт., вже завжди був одним з перших, коли ходило про підтримку Нового Шляху, переслав через Гол. Управу УСГ на пресфонд Нового Шляху $15.00, на що зложилося $8.00 зібраних на гостині в гр. Холодило й $7.00 з каси Гуртка.

Цим ми започатковцємо пресову кампанію нашого часопису у Форт Вілїям, пише в листі до Гол. Управи скарбник Гуртка, Г. Гнатів.

Котрий відділ нашої організації наступний? Подамо в черговому числі часопису.

АНГЛІЯ ПРОДАЄ ЛІТАКИ

Британський уряд дав позволення британським фірмам продавати й експортувати бойові літаки в Китай. Це викликало загальне здивування, тому що британські верблі військових літаків так завдалені замовленнями британського уряду, що самі мусіли давати частину замовлень до виконання за кордоном.

Продані тепер Китаєві літаки це однодіскові бойовики зо скоростю 250 миль на годину, виносаджені в чотири машинові кріси. Британські преса доносить, що з цими літаками вибуде в Китай певне число спражніх британських летунів.

Накладають Новий Податок на Банки

Легіслятура Заперечує Право Домінійного Уряду до Уведення Законів Провінції.

Чи албертійські громадяне дістануть місячну дивіденду чи ні, то одного можуть бути певні, а це, що два мільйони доларів додаткової такси, яку муситимуть заплатити албертійські банки, це так само добре, як два мільйони доларів дивіденда. Бо таку суму нової такси наложила албертійська легіслятура зібрана на спеціяльній сесії на албертійські фінансові інституції, які мусітимуть платити відтепер ½ процент такси від вплаченого капіталу, а один процент такси від резервових фондів і не розділених зисків. Це має принести албертійському скарбові 2,100,000 доларів додаткового доходу річно.

Два мільйони доларів більше такси з кишень банкирів, це значить два мільйони доларів менше такси з кишень працюючого населення Алберти, а це так само добре як дивіденди. Підчас коли другі уряди в Канаді накидають нові такси, дво процентові, едукаційні, чи які там, на працююче бідне населення, щоби тими таксами платити данину для банкирів, то алберт. уряд, одинокий в Канаді, втинає проценти від боніда наполовину й накладає нові такси на банкирів, то є тих, що мають гроші й можуть платити, а не на працююче населення, прибите сьомилітньою депресією.

Поза тим оподаткуванням банків надзвичайна сесія албертійської легіслятури схвалила резолюцію, що канадський федеральний уряд не має більше правд уневажнювати провінціяльного законодавства. Річник албертійського уряду Мейнарт мотивував цю резолюцію в легіслятурі тим, що від часів Вестмінстерського Статуту, прийнятого на оставській конференції в 1931 р.,англійський парламент і корона стратили право уневажнювати закони переведені в канадському парламенті. Виказілок того і канадський уряд не може більше в імені корони уневажнювати провінціяльного законодавства. Албертійський уряд годиться однак на це, щоби саму справу, чи домінійний уряд має право уневажнювати провінціяльне законодавство вирішили судии. Тимчасом вже албертійське федеральним урядом кони, які до певної міри мають заступили законодавство уневажнення федеральним урядом. Крім того внесено в албертійській легіслятурі закон для контролі над пресою, щоби припинити мильне інформування публики перекручуванням урядових заяв і брехливим представленням роботи уряду.

ВІДНОВЛЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

ВІСТІ З БОЛЬШЕВИЦЬКИХ ЗЕМЕЛЬ

Суди, Ревізії й Арешти

СХІДНІ ЗЕМЛІ

В Чернігові, в редакції часопису "Більшовик"—орган обласного комітету КПБУ зазвичайвало ГПУ—начального редактора Нудельмана, всіх завідувачів відділами редакції і співробітника Андрущенка. Перед арештованими їх виключили з партії. Їм закидують звязок з "головним редактором буржуазно-націоналістом Салоновим". Проти "Більшовика" московська "Правда"—31 серпня розвела широку кампанію, мовляв, редакція часопису покривала викритих як "ворогів народу" секретаря конотопського партКому Левіка, заступника голови чернігівського облвиконкому Кочегарного та заступника директора обласної контори Сільгосптостачання Пінчука "бувшого редактора петлюрівської газети". При тій нагоді обвинувачує "Правда" секретаря чернігівського обКОМу КПБУ—Маркітана в "антипартійності поглядів цих і в порушуванні партійної демократії". Мабуть і Маркітан пішов слідами зліквідованих секретарів Чернявського, Вегера і ін.

У Тирасполі арештували відповідального редактора видавництва "Соціалістична Молдавія" Бебера.

В Кролевецькому районі, на Чернігівщині, відбувся процес над керівниками району, що своїми знущаннями над колгоспниками хотів викликати серед селян протисовітські настрої на селі. Секретаря райпартКому Ширкового "засудив суд на 8 років позбавлення волі в далеких місцевостях СССР", голову райвиконкому Гайдука-Логова на 6 років, його заступника Чекериса на 5 років і колишніх голов колгоспів Авраменка і Ющина на 4 роки тюрми.

Такий самий процес "проти контрреволюційної шкідницької банди" відбувся в Гайсинському районі, Вінниччина. Присуд, що запав 2 вересня, звучить: секретаря райпартКому Трахтмана, голову райвиконкому Радзієвича, директора райземвідділу Товстоноса й агронома кіблицької МТС Твердохліба засудили на смерть через розстріл; завідувача райземвідділу Петровського і голову красносільського колгоспу Мазманка—на 10 років, тракториста кіблицької МТС Кучевського—на 8 років тюрми. Всім трьом останнім при суджено ще конфіскату всього майна та позбавлення громадських прав на 5 років.

Подібний процес розпочався і в Підвисоцькому районі на Київщині, дня 2 вересня. На лаві обвинувачених засіли члени "контрреволюційної шкідницької банди, колишні керівники Підвисоцького району": секретар райпартКому Мартишкін, 2 секр. райпартКому Кисельов, голова райвиконкому Лелеко і колишні директори МТС—Миша ленників і Журбенко.

ЗАХІДНІ ЗЕМЛІ

В Сокалі заарештували 30 серпня Миколу Марцинюка. В справі Лучковець, пов. Сокаль, заарештувала поліція після переведення розшуків—Володимира Короля.—Польська поліція заарештувала двох синів свящ. Щербанюка з Вербиловець, м-ра Ошитка, Шмігеля, Скробача, Яльку, Гринчишина—всіх з Рогатина та одного селянина-українця з Фірлеєва. Всіх заарештованих відвезли до Рогатина.—У Львові заарештували студента Рогожу й перевезли до Бережан.—В Стрию заарештували Богдана Бігуса й теж відставили до Бережан. тюрми.

культурна хроніка на схід землях

Нові Книжки

У партвидаві ЦК ВКП(б) вийшло художньо оформене видання книги "Я. В. Сталін—промови та VI з'їзд РСДРП(б)". Тираж 10 тис. прим.

Масовим тиражем вийшла з друку брошура Л. Берія—"Ладо Кецховелі", "найбільшого сотрудника товарища Сталіна".

Про "український" видавництва згадок немає. Очевидно "бракує паперу".

Поклін Новому Божкові

"Радянські письменники цвітучої соціалістичної України—від відомої часті нашого великого СРСР—шлють палке, сердечне привітання славному керівникові НКВС товаришеві Єжову"... Рабн запобігають ласки нового кривавого ката "під безпосередн ім керуванням якого викрито й розгромлено троцизтсько-бухаринських і національністичних диверсантів..." Чи довго доведеться чекати, коли його зарахують до огидного кодла "запроданців нішо-німецьких і польських фашизмів"?

Памятник

На місці, де осіли совітські летуни з літаком "АТ—25" в Америці після перелету бігуна, проектується поставити памятник з каміння й бронзи. Від губернатора штабу Вашингтон п. К. Мартина та посадника м. Нашкувера,п. Джона Хіттінса одержано відповідні пропозиції.

Таким шляхом йде намагання затіснити дружбу Совітів з Америкою. Чи це матиме для Совітів наслідки, яких вони собі бажають, зможемо ще побачити.

"До 20-річча Великого Жовтня"

Одеський Державний художній музей до свят "великого жовтня" організує виставку малюнків і плякатів. На підставі матеріялів буде зображено всі етапи розвитку "радянського союзу", починаючи від громадської війни до наших днів. Цікаво як там буде представлено "шпигунську" діяльність Троцького...

В 10-ти крайонарних музеях Чернігівщини ведеться підготовка до "20-річча великої пролетарської революції". Музеї організують спеціяльні від діли—"Прольози за 20 років".

Четвер робітничо-колгоспні театри Дніпропетровщини (три "українські" та один "єврейський") готують до 20-річча Жовтня" нові вистави. Бердичівський пересувний готує пєсу Корнійчука "Банкір", царичанський—пєсу Прута—"Рік девят надцятий", олександрівський—пєсу Яновського—"Дума про британку", "єврейський—пєсу Маркіша "Сім'я Овадіс".

—o—

В першій половині серпня від булися збори київських письменників, що присвячені під питанням **"нової сталінської конституції"** тобто безкарактерного самоспльовування й денунціяції, що носить невинну назву "критика й самокритика".

—o—

У Київ повернулся з гастролей подорожі державний український театралізований жіночий хоровий ансамбль. Протягом цього року ансамбль обслужив ряд міст Чернігівщини, Москву, Перм, Свердловськ, міста на Уралі, Крим та область Кому. За три роки існування ансамбль дав понад 1,000 концертів, що більшість з них відбулася в Московщині. Видно москалям по добаються "мароєйські пєсні".

Виставка московського малярства Репіна в Київі поповнена новими оригіналами. До них належать: портрет Шевченка, що був виконаний на рому, 1888 р. та малярель "Прометей" (ілюстрація до поеми Шевченка) датована 1908 р.

19 серпня відбулися збори колгоспських письменників. Збори ухвалили зв спілки совп. письменників—С. Лехтіпра і С. Солобйову.

Театри Київа в Новому Сезоні

Театр ім. Франка. Сезон розпочне 30 серпня пєсою Корнійчука—"Загибель ескадри". В репертуар на цей сезон враховані: "Безталанна" Карпенка-Карого, "Правда"—О. Корнійчука, Ю. Яновського—"Дума про британку", Карпенка-Карого—"Коліїй", Л. Українки—"Лісова пісня", Гоголя—"Ревізор" та Гусєва—"Дружба". Окрім тих пєс будуть відіграні також пєси з репертуару минулого року: "Борис Годунов", "Дон Карлос", Банкір", "Останні" та "Устим Кармелюк".

Театр російської драми. Сезон почнеться 10 вересня пєсою О. Островського — "Безпридан ниця", далі слідуватимуть: "Горе от ума"—Грібоєдова, "Мартин Боруля"—Карпенка-Карого, "Анна Каренина"—Л. Толстого (інсценізація Волкова), Мавзон—"Алькасар", Іванова—"Голуби відят уходящіе крейсера" та Тренльова—"На берегах Невн".

Державний "єврейський" театр УРСР. Сезон почнпсь 15 вересня постановою "Стемпеню"—Алейхема (інсценізація Лойтера), "Доня"—Резінка, "Сім Овадіс"—Переца Маркіша, "Напередодні" — Штільмана, "Поселе Соловей"—інсценізації з роману Шолома Алейхема, "Камрад Мімі"—Юзіфса Гая, "Квятка"—пєса молодого "українського" драматурга Сніґірьова (!).

Як видно з репертуару, здобутки за 20 літ від "великої пролетарської революції" не такі й великі. Більша частина репертуару є уже давно відомі "кукурікальні" й "націоналістичні" пєси. Хоч-не-хоч, в до 20-річча Жовтня таки доводиться раком назад лізти не лише перед релігією, але й в драматургії.

Новий Зрив...

Як довідуємось з Літературної Газети (ч. 40), в Совітах видрито нові "шкідницькі" групи "шкільної серії". Згідно з постановою РНК СРСР наркомоси мали виготовити та затвердити списки рекомендованих та дозволених книг для ужитку в шкільних бібліотеках. По вісьмох місяцях нарешті списки були дані Дитвидаву. І тут (о горе!) зо списків було скреслено таких авторів: Горького, Шолохова, Толстого і т. д. "Чим провинилися перед Наркомосом класики російської літератури, визначники радянської письменники?"—питає стривожений автор. А до того ще "колишні директори Дитвидаву при ЦК ЛКСМУ (Комсомол), йдучи на повідку у троцькістських вищкребків, не насмілювались рішуче поставити питання про зрив постанови союзного уряду". Ну дійсно, і як же таких не стати вид стежку"? Чи долго ще буде що в Совітах "арівати"?

ПОЛЬСЬКІ ОКУПАЦІЙНІ ПРАКТИКИ

В Стрептові, пов. Каменка Струм., домагалась польська поліція від місцевої читальні "Просвіти", яка влаштовувала фестин, щоб на тріюмфальній брамі перед фестиновою площею вивісили побіч жовтоблакитного прапору польський біло-червоний. Полиція грозила, що коли це не стається, вона розжене фестин.

З причин "непечености" публичного" розвязали поляки дитячий садок в Сосулівці, пов. Чортків. Кромі цього заборонені досі вже садки в Миливцях, Павшівці й Шмальківцях.

Розпустив з "Вороді дзвінницю" діяльність т-ва "Сокіл" у Заліщиках і чит. "Просвіти" у Загірю.

Так у Львові, як і на провінції, цього року велике перепонення по гімназіях, при чому до польських державних шкіл майже зовсім не приймають українців. До 1 кл. механічної гімназії у Львові прийняли лише трьох українців, решту всіх ні одного. Так отже українські учні не прийняті до українських гімназій задля браку місця не находять місця також і в польських і є безвигляднім положенні.

Командант постерунку в Городецькому домагається від Городецької Ради, щоб вони повідомляли його про кожне засідання своїх видінь. Є це безправство, бо засідання виділ є внутрішньою справою кожного т-ва.

В Картузах на Кашубах місцеві організації рішили домагатися від влади 50 від. пільги при набуванні грунтів кашубами на українських землях. До сі зголосилося вже 120 кашубів, готових поселитися на "українських". Хай ідуть—скоріше втечуть, як прийдуть!

"БЕЗ ЦІЛЕСПРИМОВАНОСТІ"

Під таким наголовком містить "Літературна Газета" ч. 29 статтю про роботу Літфонду. Автор статті після трафаретного огляду "Великої Триботи нашого народу й любимого Сталіна про розцвіт радянської літератури..", пише: "...наша пролетарська держава витрачає мільйони карбованців, які проходять, головним чином, через Літфонд. Треба підзначити, що вперше за останні два роки правління СРПУ, нарешті, спромоглося 13 червня на своїму засіданні поставити звіт Літфонду". Далі автор в дусі сталінської конституції "критикує" правління СПРУ, щобто з "непідзвіном" висуває на денне світло всі характеристичні для совітського життя махінації тих, що стояли до керита Літфонду найбище. Аналізуючи доповідь голови правління Літфонду—Панча, автор пише: "Замість зробити на кожних прикладах політичний аналіз (про це очевидно найбільше ходить "власть імущим"—Ан-Ар) роботи Літфонду, тов. Панч у своїй годинній доповіді, позначеній на друк нищі, наводив більш цифр... Очевидно однозначні дійсний стан в Літфонді. І далі замітка цілком в дусі сталінської конституції: "Головна хиба доповіді—брак самокритики"—Тут то й собака зарита. В перекладі на людську мову це значить, що Панч старався справдати дійсність Літфонду й не обижадав себе в належний спосіб болотом—значить: не було "самокритики"!

Далі є характерні для совітської дійсності "дрібочки". Часто-густо разову допомогу (безповоротну) одержують люди, які ніяк в своїм заробітком зовсім цього не потребують... Нічого не було сказано про те, що Літфонд багато разів видавав безповоротні позички навіть не членам спілки, що спричинило ранній професіоналізації декого з письменників-початкующих і створенні так званих наколодних літературних (!!—Ан-Ар) осередків з вищо утриманськими тенденціями, цебто явищ, проти яких Літфонд і спілка мусіли вести рішучу боротьбу".

Зрозуміло, що при цій нагоді (так уже "полагається") автор всіх на узкобленого в совітських коника—ворогів народу. Широко розписується, як ці "ворогн народу" (Щупак, Коваленко і інші) пригорщами брали гроші з Літфонду й користувалися будинками творчості й від починку. Напр. Щупак "перетворив ірпенський будинок твор чості на свою власну дачу. Він жив там з всією родиною протнад 300 днів, що коштувало правлінні в Літфонду близько 5 тис. карбованців", так поводилися й інші "вороги народу". Окрім того ще брали безповоротні допомоги й позички. "Ваг галі вороги народу коштували тільки Літфонду біля 23 тис. крб."...

Це все автор наводить з одного боку для того, щоб покритствуватись правами сталінської конституції на самоспльовування, а з другого боку, щоб підготовити грунт для, очевидно, сильного скорочення державних субсидій для підтримки українських письменників, бож під кінець тієї "самокритики" він робить такий висновок: "В практиці Літфонду треба встановити раз на завжди безкомпромісове ставлення до державної копійки. Треба скоротити до мінімуму видачу безповоротних позик; поставити рішуче питання про повернення поворотних позик..." і т. д.

Бридке є оце явище самоспльовування, що носить дещо назву "критика й самокритика", одначе воно для нас цікавість, якщо приглянутися совітській дійсності та збагнути ту страшну прірву розкладу й загнивання, що має місце в "щасливій і цвітучій батьківщині пролетаріяту".

Ан-Ар.

БОМБОВИЙ ЗАМАХ НА ПОЛЬСЬКОГО КОЛОНІСТА

ПАТ повідомляє, що в Ланівцях, пов. Борщів, виконано бомбовий замах на хату польського колоніста Яна Міса. Бомба, кинджена з тільки артилерійською гранати, зруйнувала хату й важко поранила жінку Міса, що бореться в шпиталі зо смертю.

НЕ АМЕЛІН, А ПІГАВНІС

В одному з останніх наших повідомлень з донських ни про те, що в Київі розстріляли командувача летунських військових сил Амеліна. В дійсності Амелін не був командувачем летунських сил—лише комкор ІНГАВНІС, якого розстріляло ГПУ. Амелін теж розстріляний.

'за критіку на повний голос'

Під таким наголовком містить "Літературна Газета" (ч. 30) передовку, в якій з "правдивою пролетарською резністо" оплювується усе, що до вчера було найсвятіше. "Самоотверження хахлів" попали в екстаз, бо ж сталінська конституція наділяла їх **безмежним родом... "спльовувати таких собі до сто**ту". Ще більшецицація називається "критика й самокритика на новий голос". На скільки оригінним є це явище "критики й самокритики" ми вже нераз оказували в нашій пресі, одначе поно дас нам можливість зазирнути у деякі таїнники совітської дійсності. Отже в тому ж числі "Літгазета" на останній сторінці находимо статю під наголовком: "Навести порядок в УЗАШ", (Управління захисту авторських прав—Ан-Ар). Там читаємо: "Наркомфін СР СР, обревізувавши УЗАП, виявив кричущі насідки злочинницького хазяйнування Кірюпна в УЗАП, і... На перший погляд нібито все гаразд. УЗАП виконує, а іноді навіть перевиконує свої плани. Але це тільки на перший погляд. Сам план складається без будьяких економічних обґрунтувань і працюванні реальних можливостей. Ніхто, звичайно, не може довести, чому скажімо, заплановано в 1937 році зібрати 6,872 тис. авторського гонорару, а не 5 або 8 міл. Плян складають тут дуже "просто". Береться торішній план, збільшується на якийсь процент і—план готовий (!!—Ан-Ар). Так само робиться торішній плян і позаторішній. Ми мовлві згадуєш афоризм Прутова: "Це початок того кінця, яким закінчується початок?"... Плян складається завідомо зменшений (темп—Ан-Ар), щоб легше було його виконувати й позаживати премії перевиконання... Так, наприклад, плян першого кварталу по збору грошей виконано 93,1%. Щодо охопленя точок, з яких треба стягнути гроші, то з 1,070 точок охоплено лише 523 (48,9%). З цих цифр ясно й слепому, як УЗАП обдурює державу й наскільки він міг би перевиконати план, коли б охопив усі 1070 точок. Таке положення ми маємо за всі місяці і в усіх бласт ах. Так, на примір, за цвітень цього року Вінницька область перевиконала план, давши 134,8% збору авторського гонорару. Але за місяць 113 точок охопила тільки 35. Донецька область охопила 81 точку, замість 240, виконавши план на 120%. Київська область, відповідно, 73, замість 142, виконавши план на 122, 7%, Харківська область —70, замість 167, виконавши план на 121,9%. Таку ж картину маємо й в травні місяці. Легке життя узаніців особливо яскраво виступає на фоні роботи окремих уповноважених. Напр., воронішгородський уповноважений "має план на 17% менший ніж план на відповідний період минулого року". Уповноважений шле рапорт про "перевиконання" плану. Задоволений УЗАП. Задоволений і уповноважений. Особливо останній, бо він стримує нагородження за перевиконання плану. А спілка письменників з цього всього недотримує автор ського гонорару. І тут ніким не схопленим підприємств по одному тільки Ворошиловграду..."

Як бачимо картина "перевиконування планів" на прочуд яскрава. Коли ж до того додасо ще дані про спосіб праці УЗАП з тієї ж статті, то матимемо повну картину совітського "щасливого життя"—"Пише людина листа до УЗАП-у про те, що знайома з характером роботи УЗАП; і пропонує свої послуги. Іі тут же висилають анкету, яка ...підсочує його не зовсім доброзичливо (!!—Ан-Ар). До останнього часу уповноваженого навіть не брали зобов'язання ретельно виконувати інструкцію УЗАП-у. Що анкету повинен хтонебудь заповнити. Саме—хтонебудь. Цілком зрозуміло, і місцеві профспілки, і райвиконкоми, і директор кіностудії й хто завгодно. Це й є для УЗАП-у "рекомендація"... стан уповноважених дуже строкатий. Тут і вчителі, і бухгалтери і адміністратори театрів є навіть прокурори... Ця практика дбору кадрів відкриває величезні можливості всяким випадковим людям, пройдисптам зануханий теплє містечко в УЗАП-і. Так, напр., артемівський уповноважений Рябінович розстратив 25 тис. карб. узаніських грошей. Макіївський уповноважений Падзов—20 тис. карб.. Цей список далеко не повний, бо уповноважених ніхто не контролює і не перевіряє".

Картина гарна, що й казати. Не дармо такий крик про "критику на повний голос". Одначе при "геніальному керівництву тов. Сталіна" і моя критпка й лускнуть, то совітської дійсності з її хаборищтвом і хаотичністю направити годі.

Ан-Ар.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВИРІВНЯЛИ ПЕРЕДПЛАТУ ЗА НОВИЙ ШЛЯХ?

Українці під Румунією

(КОРОТКИЙ ОГЛЯД ПОЛОЖЕННЯ УКРАЇНЦІВ ПІД РУМУНСЬКОЮ ЗАЙМАНЩИНОЮ)

У Політичній Ділянці

На кожному кроці бачимо переслідування й нищення не тільки всякої політичної організації, але навіть політичної думки. Так зв. "Українська Національна Партія" це тільки тінь якоїсь політичної організації, бо в свої програмі не має й не може мати в даних обставинах нічого політичного. Всі фактори, коли й дістала на кілька місяців кільку годин надобовязкової української мови в кількох народніх школах.

Проте румунська преса, уряд і ціла румунська публична опінія називають цю партію ірредентичною, протидержавною, дарма, що ця партія аж надто часто складає понижучі заяви лояльності.

Український посол до румунського парламенту не має ніде ніякого доступу. Ніякий уряд, ніяка державна установа не піде ніколи такому послові на руку. Що більше, як українському селі такий посол є жертвою оввірлюх, напів культурних румунських жандармів. Не говоримо вже про те, що перед виборами до парламенту вирешторбують кандидатів на послів, тримаючи їх в арештах аж по повісченні виборів і розганяють політичні вічка. Взагалі вся політична думка є переслідувана.

Українським священикам та учителям забороняють сходитися з українським селянством й робітництвом і навіть у приватних балачках силують їх уживати румунської мови інакше карають, виганяють із служби й навіть не дають пенсії тим, що все ж "сяк-так" виявляють свою національну приналежність. В останньому часі всі, що остались, українські урядники, дістали наказ змінити свої українські прізвища на румунські.

Українець селян карають (навіть судово!) за співання українських пісень (випадок із Гавриілівця, процес Тулівського та інших селян), за вношення жовто-синіх відзнак (кількадесять випадків із Буковини та Бесарабії), бють за вношення сорочак із українськими вишиванками, не позволяють виступати на сцені в українських національних строях і т.д., і т.д.

Український робітник мусить здавати іспити з румунської мови, не сміє вимовляти до українських товаришів, не сміє навіть говорити українською мовою та передплачувати український часопис.

Нагінка провадиться за те, що мовляв "українці домагаються автономії", бо вони, мовляв, звичайні собі українізовані румуни, які мають мати одиноку мету: втопитися в румунському морі. Назву "українці" вживається тільки тоді, коли ходить про українську ірєденту, а зрештою в ужитті є назва "рутени".

В Соціяльно-Економічній Ділянці

Економічне життя українського населення під румунською займанщиною нерозривається ще краще. Все, що носить марку українства, пятнується як ірредентистичне, протидержавне. Українська кромниця, українська кооператива, це—ні думку займанщина—сильно тверднна, до зовається українська ірєдента часто румунська преса подає, що українські кромниці й кооперативи продають зброю українським селянам. Під цим претекстом румунська влада закриває дуже часто українські кромниці й кооперативи, а кожний ніякий претекст це зробити, тоді всякими шиканами, переслідуваннями, накладанням прерізних кар за всякі "провини" доводяться до того, що ціні кромниці й кооперативи мусять самоліквідувати.

Засновання нового крому чи кооперативи обумовлено для українців такими труднощами, що рідко хто має щастя добитися дозволу на отворення підприємства. А про осунування якихось більших українських підприємств не можна й думати. Бо коли в теорії це можливо, то в практиці не до переведення. Коли ж уже добитися й дозволу, тоді приходить у рух спеціяльна податкова система, яка мусить убити вже в зародках усякий почин.

До цього треба додати колоніяльний визискуючий визиск українського селянина злодійсько-грабіжницького податкового системою. Недавно хвалився румунська преса "буковинське населення", що "вже найбідніше й найбільше платить податок". Податок, який платить наш селянин, не є тільки найбільшим й просто незнанним в чисто румунських провінціях, але ці податки стягаються з найбільшою безоглядністю й нелюдськістю. Податкова урядниця ідє стягати податки навіть в день з'ізду українських податкуючі не має на час грошей або навіть його немає в дома, тоді ця узброєна банда вривається силою до хати й забірає найдяке, що попадає їй під руки. Грошей при цім стягнуться, що такий урядовець є українцем і не може так поступатися, поступають румунські, його цілком просто відділюють із служби або переносять десь у саму глибину Румунії.

Багато галасу зробили румуни зпрнводу рільничої реформи й наділення селян розпарцельованою землею. Та хто приглянувся ближе цій справі, побачив, що так зв. аграрна реформа це було тільки й тільки знищення очей дєкому, щось у роді "українізації", що її перевели большевики в сов. Україні. Український селянин дістав грудку найгіршої землі, заплатив за неї найдорше й ще до тепер не є власником її. Державна й досі не передала цю землю в повну власність нашим селянам. Крім того, наші селяни платять і до сьогодні за ці землю податок (як справжній власник), а з другого боку ореиду (як наємник), так, що прихід із землі далеко не дорівнює тому, що селяни платять за неї. Напр. селянин з Лужан звернулися з проханням до румунського міністерства рільництва, щоб цей забрав від їхні землі з аграрної реформи, бо вони всякими податковими ореидами давно заплатили більше, як варта сама земля.

Найкраще розпрацьована земля коло Топориців і в Заставненчині пішла в руки румунських колоністів, що їх займають спеціяльно із волоських провінцій. Ці колоністи дістали тут по 5 гектарів найкращої землі, держава побудувала їм тут хати й звільнила навіть на довгий час від податків. Податки за цих колоністів платить український селянин! Місця цих колоністів є зрумунщити українське село. Хоч практика показала, що український селянин буде завсіди найбільш ворожий державній апарат взагалі, а румунський колоніст є денаціоналізує цих колоністів, то дійсність остається дійсністю: ворожий державний апарат визискує останні соки з українського села.

Доля українського робітника не краща. До державних робіт його майже не приймають, а тому, що всі підприємства в чужих руках, то його долею вже є не журитися. Та не тільки це. Недавно вийшов закон, що всякі державні всі підприємства, в першій мірі приватні, мати забезпечити у себе 75% кремпих волохів. Отже підприємства мусять звільнити зо служби велике число робітників нерумунів, а це звільнення піде в першій мірі на рахунок українського робітництва. В цьому немає сумніву, бо хіба тяжко приспособити до цього закону навіть дозволи. Отже підприємства мусять звільнити зо служби велике число робітників нерумунів, а це звільнення піде в першій мірі на рахунок українського робітництва. В цьому немає сумніву, бо хіба тяжко приспособити до цього закону навіть дозволи своїх робітників і лишали українців. Отже забезпечить завдав знову сильний удар нашому робітництву.

Далі треба підвести, що заможні, які дає безробітним громада, держава, нічого не доходять до українців.

А в тому часі румунський робітник і селянин користуються всякими запомогами, полегшеннями й привілеями.

Школа

В сучасній хвилині немає ні всіх українських земляк під румунською займанщиною не тільки ні одної української школи, але навіть ні одної недобовязкової години української мови! Отже на понад мільйон українців під румунським пестолом ні одна українська дитина не має змоги у школі почути рідне слово.

Та не тільки це. Навіть удільовання приватних лекцій по домах (ось так як учить жидів по приватних домах своїх ді-

(Дослідження на 4 сторінці)

„Наша Сила в Нас Самих"

ЮВИЛЕЙНИЙ РІК

СТРІЛЕЦЬКІ ВІСТІ

War Veterans' News

Сторінка Української Стрілецької Громади в Канаді

Адреса: Box 107 - Saskatoon - Sask. - Canada

1928 - 1933

НАЦІЯ ПОНАД УСЕ!

Рік VI. Число 39.

САСКАТУН САСКАЧЕВАН

БУВШІ ВОЯКИ УКРАЇНСЬКОЇ АРМІЇ!

СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ УКРАЇНСЬКОЇ СТРІЛЕЦЬКОЇ ГРОМАДИ!

ВІД ГОЛОВНОЇ УПРАВИ УСГ

ФОРТ ВІЛЬЯМ, ОНТ.

На лісовій праці в цю околицю прибувають стало люде й майже всі дістають роботу. 5 членів УСГ в останній парі прибули осіли тт. І. Бацик з Саскатуну й В. Калин з Гефорд, Саск.

Гурток УСГ перший відгукнувся на жовтневу кампанію. (Гл. звідомлення кампанії).

* * *

СОДБУРІ, ОНТ.

Ювілейний Комітет переслав історію Гуртка УСГ ч. 10 для Альманаху, яку спрацював т. І. Дацик.

* * *

ЗАСІДАННЯ ГУ УСГ

24 вересня відбулось засідання ГУ УСГ, на якому голова д-р І. Гуляй здав звіт про стан Гурткїв УСГ на Сході Канади. Затверджено 25 членів УСГ, що зголосились до організації, по кінець березня ц. р. Затверджено Старшину Гуртка УСГ в Торонті та прийнято до відома основання Гуртка УСГ в Келгарі, Алта.

* * *

НОВІ ЧЛЕНИ УСГ

Впродовж вересня зареєструвалось в Гол. Управі УСГ дальших 7 нових членів до загального числа 55 в цьому році, а це: 1) Ю. Шулик; 2) Д. Ростецький; 3) М. Бурак—з Вінніпегу; 4) Й. Бегуня, Райс Крік, Ман; 5) Д. Василишин, Торонто; 6) Т. Василишин, Принц Альберт, Саск; 7) М. Скоропадський, Саскатун.

ПЕРЕДПЛАТИ НА АЛЬМАНАХ

За вересень зголошено 15 нових передплатників на Альманах. Частина з них була вже оголошена. Загальне число з кінцем вересня 209.

* * *

ЗГОЛОСІТЬ АДРЕСУ

У власному інтересі просимо цих членів УСГ зголоситись в канцелярії Гол. Упр. УСГ, (подаємо останні їх адреси): 1) Т. Адамович і 2) В. Повались кий—Терніміль, Саск., 3) Т. Білий, Виннипег, 4) М. Бугрій, Реймор, Саск., 5) Григорій Буда, Гренфел, Саск., 6) П. Хома, Бунин, Саск., 7) Петро Марен чук, Мекей, Алта., 8) Мостовик, Кіченер Онт.

* * *

КОЛИ ВИЙДЕ ЮВИЛЕЙНИЙ АЛЬМАНАХ УСГ?

Друк Альманаху вже цими днями почнеться—це в першій половині жовтня. Скорше неможна було приступити до кінцевого упорядкування матеріялу, бо Старшини декотрих Гуртків мимо кількаразових упімнень спізнились з висилкою потрібних матеріялів.

Після 15 жовтня Редакційна Колегія жадних матеріялів не буде приймати. Хто ще хоче щонебудь надіслати, поспішіть ся до того речинця.

Готових кліше маємо всього 56. Всіх кліш буде около 100, замість проєктованих 200. Багато світлин прийдеться вилишити, тому що не маємо на їх вироблення потрібних фондів. За час 8-місячної кампанії в тій справі зголосилось всього 209 передплатників.

Хто ще годен прислати перед плату, зробіть це зараз. Цим поможете, щоб Альманах вийшов багатшим.

Ювілейна Комісія тісі думки, що Альманах повинен вийти з друку з кінцем грудня ц. р.

Громада Наша Побільшується

В неділю 26 вересня народився Вп. п-ву Ю. Брикам у Саскатуні синок. З цього приводу складає Гол. Управа УСГ їм щирі побажання.

ГУ УСГ.

Підполк. ТИМІШ ОМЕЛЬЧЕНКО.

З Минулого на Майбутнє

(Докінчення)

Евакуяти треба було негайно, чи по напрямку Роздільна на південь, чи по напрямку Вапнярка-Жмеринка на північ. Шукаю даремно телеграфічного звязку з Командою Групи в Одесі. Нічого не добившися, шукаю звязку з Головною Командою Української Армії в Жмеринці. Замість Головної Команди зголошується полковник генштабу Мишківський, начальник штабу ген. Зелінського, що перебував на ст. Родни (між Вапняркою й Жмеринкою). Він інформує мене, що Жмеринка вже у ворожих руках й нам залишається тільки відхід на південь, куди відходять по залізниці Вапнярка-Бірзула-Роздільна й вони. Я звісовую йому обставини у нас і прохаю прибути якнайскорше в Бірзулу.

Одержавши таку інформації, наказую 36 Полтавському Стр. Полкові, з додачу йому бронепотягу отамана Бойка, вирушити на південь і забезпечити залізницю Бірзула-Роздільна, як і саму ст. Роздільну. Бронепотягові отамана Козубського наказую залишитися на ст. Бірзула до безпосередньої її охорони. Командант ст. Бірзула одержує наказ розпочати негайно евакуацію Бірзули і переходити на ст. Роздільна. Евакуацію через Бірзулу на Роздільну наказано було й запасовій бригаді, яка мусіла проте забезпечувати ст. Свободка до дальших наказів.

Ранок застав Бірзулу в жвавій евакуяції на південь, куди сунулися вали за валками. Шось коло півдня прибув ген. Зелінський зо своїм штабом. Зголошують до ген. Зелінського, звісовую обставини й доклад но про віддалі мною накази. Він усе зроблене мною одобрює.

Незабаром повертається з Одеси й помічник Ком. Групи, якому доклад робив рано про мої накази. Разом ідемо до ген. Зелінського й обраджуємо тут обставини. Зогляду на те, що антантський десант був червоними розбитий, Одеса мала дістатися ось-ось у руки червоних. Нам і військовому на Бірзулу з північного сходу Запорізького Корпусові залишався тільки відхід на Тирасполь, з переходом коло Бендер через Дністер. А що Бесарабія й правий беріг Дністра були в румунських руках і забезпечені були румунським і французьким військом, то вирішено було, щоб ген. Зелінський їхав негайно до румунського уряду з метою угоди про наш перехід, враз потребн, через Дністер й через Бесарабщину на Закарпатські Українські Землі.

Вирішено було тут також обсадити скупчені навколо Бірзули бойові сили Південно-Східної групи під командою отамана Божка, доручивши йому оборону Бірзули й забезпечення нашого відходу. Полагодженням цієї справи закінчилося виконання мною обовязків начальника штабу південно-східної групи. Згідно вирішеної переор ганізації Півд.-Східна Група перестала існувати й штабові її наказано було розформувати, здавши свої справи. Я одержав доручення стати в розпорядження Головної Управи Генерального Штабу. За існуючих обставин до виконання цього наказу змоги не малося й буквій Штаб Південно-Східної Групи зо мною й зо мної, лишився й далі при купі у своїй валці, дожидаючи терпляче своєї евакуяції. Терпцю мусіли ми мати при цьому дуже багато, бо ми стали ж тепер пятим колесом возу й нам ніхто не турбував ся. Насідком до ген. Зелінського й Бірзули аж у Хвостів бойових частин, відбившись від своїх частин, збірними по степах і по дорозі з евакуованих шпиталів хворих і раненик. Так стала наша валка незабаром ніби шпиталем, що насамперед примістила своїх хворих і раненик у бувших лікарських возах. За браком лікарської допомоги й ліків хворим і раненим дуже тяжко було мати притулок. Треба було тому добитися нам цонайшвидше до своїх в наших штабів, щоб їм підібрами нами передати.

Скоро виявилося про них, що досягти цього було не легко. Розстрільна була забита залізницями й наша валка мусіла зупинитися пять кілометрів від неї, маючи цілий ряд валок перед собою на коні. Стояла наша валка остаточно у чистому полі, перетятому ярами й горбами Отож на напад з ворожого боку вона просто напрохувалася. На такий напад напрохувалася перенапхана різними немущтровими частинами Роздільна назагалі. Ворог був би великою гаявою, коли б він такої сприятливої нагоди не використав на свій напад!

Тому нападу такого треба було сподіватися й у нашій валці були всі під зброєю та в бойовому поготівлі. Перебував ще при колишньому штабі його охорона стрілецька пішостяна творила собою основу цього бойового поготівля.

Другої ночі нашого такого перебування під Роздільною, десь над світанком, поставив усіх нас на ноги артилерійський вогонь. То був ворог по наших валках. Гармати його стріляли по сходу й заблизька, блискавично стрілами своїми з темряви. Ворожі стріли рвалися над залізницею, яких 200 метрів по перед нас. Там заключав незабаром і воговь кулеметний та ручний. Навколо нашої валки було тимчасом усе спокійно.

Висилаю стежі у ворожий бік і в обидва боки поздовж залізниці. Штабові телетрафісти стараються включитися у пробігаючі поздовж залізниці дроти звязатися з Роздільною, звідки сподіваємося дістати інформації про тактичне положення. Звязку ще не добилися проте не можемо. Тимчасом повертаються вислані стежі. Праворуч нас бились з наскочившим ворогом гайдамаки З полку, яких там стояв немущтровний елемент. Гайдамаки готовилися до бою тиньступу. Перед нами й ліворуч від'нас ворога не виявлено.

Залишивши старших та слабших зо штабово-бойового відділу на охорону валки, наказую командантові штабу наступати й ударити рішучо відділом цим у праве крило ворога: що бився з гайдамаками. Виконуючи наказ, відділ зник незабаром у світанкових сутінках. Минають хвилини напруженого чекання. Нагло там, де кипів у сутінках бій, залунало грімке "Слава!", що покотилося відгуками по ярах. Разом з цим бойовий гук став швидко віддаватися у далечінь бойових бік. Ясно було, що ворог під нашим напором просто у-тікав.

Вісімці бій зовсім затих. У пів ний сніданок повернувся з бою відряджений мною туди відділ. З собою приває він полоненого з конем, захопленим з ним разом з ворожою набойовою двоколісною. Полонений виявився дезертиром українським зарубком, що належав до 1 Українського Полку ім.-Тараса Шевченка зо складу збольшевиченої буцої Української Оперативної Групи отамана Григорієва. Цей хворобливо-амбітний ватажок гірше пару тисяч українських вояків до червоно-московського возу. Та здається проти нас билися ці спантеличені українці не так завзято, як проти висаджаного в Одесі великого антантського десанту, який вони ногами розбили.

Переслухавши полоненого, відрядив його до Штабу Запорізького Корпусу на Роздільну. Сівши на коня, подався туди й я сам, щоб добитися там якогось полегшення тяжкого становища перебуваючих у валках. Ворожої авіяції ще не було ни в цей ранок. Прибувши на дворець Роздільної, зголосився там до отамана Волоха. В порваному, набуть на показ, кожушку й шапці, сидів отаман Волох досить театрально посередині почекальні, прийнявши тут доклади й давши накази. Доложену йому мною справу обіцяв він полагодити, давши в моїй присутності потрібний наказ.

Повернувшися до своєї валки, я мусів з нею перебути ще одну ніч на на старому місці. Тільки другого дня, коли пішла евакуяція з Роздільної на Тирасполь, піхав наш ешелон на станцію Роздільна.

Шпиталів тут проте вже не було, бо вони посунулися на Тирасполь. Над вечір вирушили туди ж і ми. Перед тим, як скочив був на Роздільну, з боку Одеси, червоний бронепотяг. Його швидко прогнано було—бронепотягом Козубського.

До Тирасполя дотягнулася наша валка по повільному посуванні з перепинками по дорожніх стацїях. Хворих і раненик передано було негайно до шпитальної валки.

На стації Тирасполь повнісінько ешелонів різних немущтровних частин. При них було дуже багато старшин і козаків, що без частин лазили по стації по місті. Значна кількість їх була при немущтровних частинах здавна, тоді як у мущтрових частинах таке треба було людей. Ті, що ка них лежав обовязок хибу цо уступити, сиділи чемусь безчинно. Тому відчувався скрізь брак людей у бойовому проводу. Зростала небезпека.

Наслідком усього цього падала здатність наших бойових частин і їхня ударна сила. Вони відходили швидко перед наїдаючим ворогом і, коли не було тиньступу. Перед нами й ліворуч відходили Запорожці без свойого команданта, бо отаман Волох десь зник. На підставі спроб його перед кількома тижнями побратати запорізців з червоно-московськими орденами, як того Москві потребувалося, можна було вже собі думати, куди й чому Волох подався.

По зникненні рушника Волоха, команду Запорізьким Корпусом перебрав енергійний командант 7 Запорізької Дивізії полковник Дубовий.

Одною з причин браку рушницької голохівщини й браку твердого рішучого проводу він не зміг вже усунути й запорожці разом з рештками Південно-Східної Групи відходили під напором ворога на Тирасполь.

Треба було опускати Тирасполь та евакуватися за Дністер. По мосту через Дністер посунулися ешелони на західний беріг у Бендери. Наша валка опинилася й тут однією з останніх.

З Тирасполя починаючи, пробиває залізниця спочатку глибоким протином у горбі на північ, щоб повернути потому повільною дугою на захід, добігаючи високою греблею у долині дністерській до мосту. На цій то греблі застав нашу валку бій під Тирасполем, та протязі якого, завдяки румунських перешкод, вона тут цілий день й залишилася. Так мав я нагоду бути свідком цього бою на нашому лівому крилі, куди мався добрий обзір з нашої валки. Шарпав, стягав за бом доводилося під досить рясним вогнем ворожої артилерії, яка била увесь час по ешелонах одна за другою на високій гребелі українських валках. На наше щастя влучність цієї артилерії була досить мізерна й ворожі стріли рили здебільшого тільки греблю по обох боках тору. Протеж румунський стрілецький сотні, з початком бою садками на північ від залізниці поміж нас дня ворогом, загнали вони багато переляку й при кожній надлітаючій через неї до нас черзі ворожих стрілен пригнала вона падаючи до землі.

Стараючися заломленням лівого крила нашої бойової лінії відтяти українські бойові сили від мосту, ворог скажено напирав на це наше крило. Ось, просто на схід від нашої валки, де, за купою хат, лежала в бою якась запорізька частина, пішов ворог кількома густими лавами до приступу. З яру, по цей бік хат, зникли швидко кінні полки Чорних Запорізців, яких тяжко часто й просто чорноземними. Нам видно, як поли вилядуються заховано від ворога до противнику. Коли ворожі лави, у клекоті куленів і рушниць, докотилися вже майже до запорізької лави, Чорні Запорізці вихлюпують обабіч хат, бурхливим наїздом, на якийсь момент бачимо стовпи у куряві клубок людей і коней. Проте цей клубок дуже швидко розривається й ворожі лави в безладді кидаються утікати. Кінноти й стрільці нашої валки не наздають. Тут ворожий приступ криваво відбито.

У цей час зявляються ворожі лави далі ліворуч, майже напінач від нашої валки. Наїзництво їм кидається рішучо стрілецька лава Божкової Січі, що почала ворога гість відпірати.

На жаль, дицарство нашого вояцтва не може вже залягодити повного успіху нашого Українського Уряду. Від українського державного осередку відтята й без твердої, рішучої й тямучої команди своєї залишена, відійшла через Бірзулу—Роздільну на Тирасполь частина українського війська й опинилася в обстав инах, що змушували її до переходу за Дністер.

Валка колишнього Штабу Південно-Східної Групи прибула в Бендери останньою й через переповнення стації українськими ешелонами мусіла спочатку зараз за мостом спинитися. Обабіч колії стояві румунські застави. На старовинних валах Бендерів, насипаних поздовж крутого правого дністрового берегу, встановлена французька артилерія. Цівками на слід висадинана, вона у бойовій поготівлі. Видно по усім, що у бойовій поготівлі стоїть ціла залога Бендер.

Майже одночасно з посуванням до Бендер наших останніх ешелонів, відходили туди й українські бойові частини. Ешелони прибували туди верхнім поверхом мосту, а бойові частини йшли низом. Остання з українських бойових частин прибули в Бендери незабаром по присутності туди нашої валки. Між порогом і відійшовшим українським військом лежав тепер досить широкий і глибокий Дністер. Ворожа авіяція перестала вже й ворожій артилерії наслідуванням вогнем важких гармат за нами й у Бендери. Ворожі стрільна рияли люте стародавні бендерські вали, розтинаючи своїми вибухами вечірні сутінки. Шоправ ся, була ворожа артилерія по Бендерах не буде рясна, а по якомусь часі замовкла зовсім.

Відповіді на цей вогонь Бендери не дали. Румуни, разом зо своїми спільниками французами, почували себе супроти червоних досить непевно. Тільки цим треба пояснити підірвання нами тогочасно мосту через Дністер з Бендерського боку.

Недовго в Бендерах затримався цисл, посунулися українські ешелони залізницями на північ і північний захід. По різних перетрубціях з румунами,частенько й з боями,українські дісталося українське вояцтво на свої Західні Землі. Тут сидів над Збручем уряд Української Директорії, що вже не мав майже нїякого свойого простору. Тому прибувші з Бендер у-країнські військові частини мусіли негайно вмістись на повісті го недалекої своєї перемоги ворога. Дуже слабі своїм озброєнням, проте незломно сильні українським дицарським духом, зімнали вони, своїм рішучим і нагляним напором, червоно-московські орди й погнали їх швидко на схід. Незабаром приключився до наступу цього й славні корпуси УГА. Створилася міцний бойовий фронт, пішли Військ Соборної України ще вперед наступом до Дніпра, щоби за приблизно три місяці здобути, у середині 1919 р., Київ. Так не посоромили нащадки працюрів своїх славних! На лихо й тим разом за славним українським військом стояли безславні українські політики й керманичі. Ніби не знаючи історії України, з її кривавим й лихим досвідом і наукою, стали політики ці й керманичі кожний сам-собі пана уявляй, відчули як дурники в ворожі обіцянки сподівати ся дальших з катами України угоди.

Наслідком такого безглуздя мусіло українське військо не тільки віддати ворогові знов Київ, а й віддати йому усю Україну! Тяжке ярмо ленові знов на Українську Націю.

Коли дитина впечеться вогнем його старанно оминає. Чому ж не оминаємо ми наших помилок, які вже нераз нас опекли й зараз ще нас припікають?!

ПОШУКУЄТЬСЯ в дуже важній справі ГРИЦЯ СЕНЮКА, з села Воронів, повіт Городенка. Починен бути десь у Вінніпегу. Хто знав би про нього або він сам—просимо ласкаво зголосити до адм. Нового Шляху.

RUSSIAN STEAM BATH

224 Alexander Ave. Winnipeg, Man.

ЄДИНА УКРАЇНСЬКА ПАРНЯ І КУПЕЛЬ В МІСТІ

Чесна й скора обслуга.

В. Гнатюк, власт.

ПЕРШОРЯДНИЙ РЕСТОРАН У ВИННІПЕГУ

Якщо бажаєте їсти смачний обід чи вечерю, або стрінути Ваших знайомих, заїдьте до Українського ресторану.

Відчинений також і в неділю.

WHITE LUNCH

494 Main St. коло City Hall

Н. Марків, властитель.

УКРАЇНСЬКА ШКОЛА ОРАТОРСЬКОГО МИСТЕЦТВА В ПРАЗІ (ЧЕХОСЛОВАЦЬКА РЕПУБЛІКА)

Як відомо, краща західньо-европейська інтелігентна молодь виявляє студіює ораторське мистецтво, яке має значення, як важливий елемент всякої ораторської праці. Ораторське мистецтво є загальному житті культурних людей.

Тому слушно помітив, коли хоче рестує в цьому своєму українському Народові, в краю української молодіжи, підготовленої (за допомогою загальної та спеціальної освіти в додатково-ораторському мистецтві) до майбутньої суспільної культурної й політичної діяльності між своїм Українським Народом. Школа від чинається на початку нового 1937-38 року.

В цьому 1937 р. відповідний уряд Чехословацької Республіки дав дозвіл на відкриття в Празі

УКРАЇНСЬКОЇ теоретично-практичної школи **ШКОЛИ ОРАТОРСЬКОГО МИСТЕЦТВА** для української інтелігентної молоді.

Основоположником означеної школи має бути професор з українських мов текст для: брошури "Українська інтелігентна молодь і ораторське мистецтво" (вступ до академічного викладів) і "Систематичний курс школи ораторського мистецтва". викладів, які складуть перший на ораторському Україні, українській підручник з ораторського мистецтва в XX столітті.

Зміст означених брошури і викладів—при нежних уявках (попереднім передплаті)—можна б використати в Америці. Америка й Азії передпускати цю інформацію, дякуючи за це наперед.

Dr. Petro Kliuszyj
Novodvorska ulice c. 3
Praha III. Ceskoslovensko.

ВІДРУЧНИКИ ДЛЯ АМАТОРСЬКИХ ГУРТКІВ

НА ОТВОРЕННЯ СЕЗОНУ ПОРУЧАЄМО ВАМ ОСЬ ТАКІ ПІДРУЧНИКИ.

Арештант в клоноті, (комедія на 4 дії, стар-крайове видання	40
Акорди, (комедія на 3 дії). М. Лужницький	35
Бабський бунт (Народня оперета на 3 дії) І. Ю. Лупин	20
Багато галасу з нічого (комедія на одну дію)	20
Батькова вакха (Драма на 5 дій) Тобілевич-Карпенко Карий	30
Блудний син (Сценічна картина на 3 дії) М. Прийдак	30
Брат за брата (Драма на 4 дії) О. Луговий	30
Віра Бабенко (Драма на 5 дій) О. Луговий Т. Паліївченко	30
В ліхтях ГПУ (В большевицькому "раю") Драматична картина на 3 дії	35
В кріпацькі часи (Пєса на 2 дії) Володимир Лопушинський	40
Вступність не було сили (драма на 3 дії) В. Лопушинський	40
Гапка Бушковичка (комедія на 3 дії)	45
Дала дівчина куспюр (драма на 5 дій) О. Луговий	30
Де горіпка бувае там добра новае (народня штука на 3 дії	35
За женихами (комедія на одну дію) П. Полюженко	20
"Так стрілець на війноньку" (пєса на 5 дій)	25
"Хоть наш" (історична драма на 5 дій)	30
Кленовеся могилами героїв (пєса на 3 відслон)	30
Козацький рід (пєса на 3 дії з 5-ьох відслонах)	30
Козачка (пєса на 4 дії)	30
Лесь крутій комуністом (комедія на 2 дії)	25
Мадіщина (трагікомедія на 3 дії)	30
Ми йдемо в бій (драма на 4 дії)	40
На широких степах України (драма на 4 дії)	40
Одруження (комедія на 3 дії)	30
"Ой Мурозе, Морозенку" (драма на 3 дії)	30
Ольга Басарабова (драма на 5 дій) О. Луговий	35
Отаман Пісня (пєса на 3 дії, 6 відслон)	30
Пильній своєї хати (жарт на одну дію)	15
Рідна кров (сценічна картина на 4 дії)	40
"Сміх до сльоз" (комедія на одну дію)	20
Смішено на зріпу (комедія на одну дію)	20
Село на сцені (весела ревія з рідного побуту)	35
Сюрпіза (комедія на 3 дії, 4 відслон)	35
Січовий суд (пєса на 3 дії)	35
Три герби (комедія на 3 дії)	35
Трьох до вибору (комедія на 3 дії)	35
Турецькі старости (комедія на 3 дії 4 відслон)	35
Фабричні хлопи (драма на 5 дій)	35
Харцизники (комедія на одну дію)	20
Цісарська медаля (драматична картина на 4 дії, 6 відслон)	35
Чи я винен, що вбив (трагедія на 5 дій, 7 відслон)	50
Шалена молодичка (комедія на 3 дії)	40
Як жінки чоловіків морочуть (комедія на 2 дії)	30

Замовлення вряз з грішми шліть на адресу:

"KALYNA" UKRAINIAN CO-OP. LTD.

872 Main Street, Winnipeg, Man.

На бажання висилаємо наш каталог даром.

ЧЛЕНИ ОСІДНОГО ГУРТКА УСГ У ВИНІПЕГУ

(кліше з Альманаху УСГ)

НОВИЙ ШЛЯХ
THE NEW PATHWAY

Офіціальний Орган Українського Національного Обєднання Канади | The Official Organ Of The Ukrainian National Federation Of Canada

Видає щотижня ВИДАВНИЧА СПІЛКА НОВОГО ШЛЯХУ | Published Every Tuesday by THE NEW PATHWAY PUBLISHING COMPANY, LIMITED

532—20 Стр. Вест. Саскатун, Саск. | 532 20th Street, West, Saskatoon, Sask.

Д-р ІВАН ГУЛЯЙ, управитель | DR. IVAN GULAY, Manager

М. ПОГОРЕЦЬКИЙ, редактор | M. POHORECKY, Editor

Редакція не зобовязується на відповідь. | Advertising Rates Furnished on Application

Адресат платує 10 ц. за кожну зміну адреси

ДЛЯ НОВОГО ШЛЯХУ

Забезпечення постійного розросту нашого пресового органу—це один з найголовніших обовязків нашої організації та її прихильників. За час свойого сумирічного існування Новий Шлях гідно виконував своє завдання, отже вповні заслуговує на якнайсолідніщу підтримку зо сторони організованих українських націоналістів Канади. Не можна собі представити розвитку УНО без Нового Шляху й розросту Нового Шляху без УНО. Новий Шлях—це уста українського організованого націоналізму в Канаді, без яких організація УНО була б нїма! Тому центр нашої організації старався і старається про те, щоб цей наш часопис не терпів матеріяльного недостатку, що стримував би чи звільновав би темпи його розвитку та зменшував би можливості якнайкраще виконувати своє важливе завдання. В тій цілі від кількох років Крайова Екзекутива Українського Нац. Обєднання сплановує й переводить двічі в рік пресові кампанії часопису, що мають на меті матеріяльно підтримати його. Кілька прескампаній були досить успішні й це негайно спричинило збільшення й різні поліпшення нашого часопису. Неодначі кампанії дуже зле відбивались на розростові Нового Шляху.

Теперішня прескампанія в місяці жовтні МУСИТЬ бути успішна вповні. КЕ виготовила план кампанії, що принесе потрібну поміч часописові тільки тоді, як буде виконана на сто відсотків нашими відділами, членством зосібна й прихильниками.

"Я—ДЛЯ СВОЄЇ ПРЕСИ!"

Є в рядах нашої організації й серед наших прихильників багатші, бідніші й зовсім бідні люде. Одні можуть жертвувати більше, другі менше на різні націлі, між іншими й на пресфонд Нового Шляху. Знаємо з дотеперішнього досвіду, що не все дають більше ті, що можуть більше дати. Бувае часто, що член нац. організації, який живе в добрих матеріяльних умовинах, дае менше, як зовсім бідний. Це, кажеться, залежить від ступня жертвенности членства, а не від його матеріяльного стану. Так, одначе чи це оправдане? Засадою нашого руху є, що кожний має дати стільки, скільки може і те, що має й може. В цьому випадку багатий повинні жертвувати більше на пресфонд нашого часопису, як бідніші. Що засади хочемо ввести в життя серед нашого членства й тому ведемо цю прескампанію під гаслом "я—для своєї преси!"—кожний посібно складає свою датку на пресфонд, а призвище кожного жертводавця й висота жертви будуть публіковані в часописові.

В такий спосіб дасться нагоду кожному членові й членці нашої організації та прихильникові чи прихильниці виявити своє дійсне відношення до Нового Шляху й свою жертвенність для нього.

ДЕНЬ НОВОГО ШЛЯХУ

Новий Шлях—це наш пробойник. Він пробиває щораз ширший і довший шлях для нашої організації. Він пропагує наші ідеї, він інформує про наші завдання, плани, досягнення й неуспіхи. Він постійно тримає наше членство в контакті зо світом, подаючи й пояснюючи різні події в світі, що можуть мати значення для всіх нас, як культурних людей, українців і націоналістів. Завжди він маніфестує нашу організацію, український націоналістичний рух тут і там—за океаном. Чи не годиться нам усім, члени й прихильники, бодай раз у рік заманіфестувати його перед нашим цілим суспільством. Це при доброму веденні справи дасть йому моральну й матеріяльну підтримку, якої завжди і всюди потребує кожний той, що йде на пробій.

КЕ УНО поручає організаціям на місцях заманіфестувати Новий Шлях у дні 24 ЖОВТНЯ перед ширшими кругами нашого й чужого суспільства. Всі в цей один день! Це День Нового Шляху! Кожний заряд чи заряди відділів (УНО, УСГ, ОУК, МУН) у даній місцевості спільно спланують, як перевести найуспішніще цю маніфестацію, в формі вічя, концерту-мітінгу, представлення з доповіддю про Новий Шлях і т. п. й обовязково переведуть план у життя. Звідомлення про переведений День Нового Шляху разом з матеріяльним прибутком з підприємства негайно треба вислати до Нового Шляху для негайного опублікування. Не може бути ніодного нашого відділу, що того дня не влаштував би спеціяльного підприємства для нашого пресоргану.

ПРИЄДНУВАННЯ НОВИХ ПРЕДПЛАТНИКІВ

Чим більше людей передплачує й читає наш часопис, тим більшу силу під ідеологічним оглядом представляє наша організація, цебто організований націоналізм у Канаді. Де доходить Новий Шлях, там як це немае, то значність скоро буде наша організаційна станиця. В цьому й полягає робота Нового Шляху—пробойовіка. Ясно, що кожному нашому членові й кожній членці повинно залежати на тому, щоб Новий Шлях мав якнайбільше передплатників і читачів, бо приєднуючи нових передплатників поширюємо й зміцнюємо свою організацію. На це членство наших організацій повинно звернути особливу увагу підчас цієї прескампанії. Кожний член і членка мають спромогу приєднати бодай одного нового передплатника, не конечно в місцевості свойого побуту. Треба тільки доброї волі й дійсної націоналістичної постанови! А еке недопустиме, щоб самий член організації не був передплатником свойого часопису. Про це повинні подбати заряди чи прескомітети наших відділів і постарається про те, щоб кожний член мав Новий Шлях. Кожний з нас, члени й членки, постановім собі приєднати принаймненше одного нового передплатника нашому часописові й переведім постанову в життя, а виконаємо велике діло для своєї організації!

Отже всі як один працюємо по націоналістичному—повністю, завзято, успішно—впродовж цього місяця для свойого пресового органу! Працюємо під гаслом: "За перевиконання плану прескампанії!". А це гасло ми хочемо й можемо здійснити!

СЛАВА УКРАЇНІ!

КРАЙОВА ЕКЗЕКУТИВА УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ОБЄДНАННЯ КАНАДИ

Самогубство Любченка

Після самогубства Любченка в дні 30 серпня ц. р. не бракло зараз же голосів серед певної національно-безморальної частини українства—готових, як не висвячати його на національного святого, то бодай готувати йому регабілітацію (оправдання) в українській опінії. Який злочинний нігілізм у справах національної етики! Повтарюється те саме, що після самогубства Скрипника, якого готові були з-легкої руки уважати різні круги символом української національної ідеї і ставити йому негайно пєдестал. І самогубство Скрипника й самогубство Любченка є ударами для Москви й для всіх її прихвостнів—але вдаряємо по українській національній ідеї, прощаючи цим людям те, що були зрадниками своєї Нації!

Хто був Любченко? Чи мав взагалі колись стичність з українським політичним життям? В 1917 р. належав до партії так зв. боротьбістів, того крила "українських" соціял-революціонерів, що перше видвигнуло в Україні клич класової диктатури. Це було те саме домагання, що його висунув опісля супроти Центральної Ради в формі ультимату Ленін. Класова диктатура пролетаріяту означала в ці часи диктатуру московського пролетаріяту! Коли все соціялістичне українство відгорало в рр. 1917—20 ту ролю, що обезсброїло моральню Націю супроти московського більшевизму й підготовило його приходу в Україну, то "боротьбісти" стояли в авангарді при сповиновданні цієї ролі. Їх пізніша зазука з "українською" компартією була логічним висновком цілої діяльности того елементу, з яким вяжеться й імя Любченка.

"Боротьбістом" був м. ін. і Шумський. Є слушні причини, щоб назвище Шумського й другі назвища цієї категорії: Волобуєв, Попов, Яворський і т. д. вимовляти з більшою пошаною, як буде вимовляти назвище Любченка. Шумський і ці другі—безперечно боролися, хоч їх боротьба й у свойому ідейному змісті й у методах була неспівмірна з тією боротьбою, яку вже тоді й до сьогодні вели й ведуть ті, що репрезентують нічим несплямлені й розгорінені на всю ширінь національні ідеали. Шумський і другі боролися і згинули здебільша з рук Москви. Все ж тільки неорізнені ще сьогодні історичні карти української боротьби проти Москви після років зриву 1917—21 є причиною, що про цих людей говоримо й знаємо багато, а другі, які історичне переросли тамтих в беззастережній спосіб—це наразі безособовий міт української національної революції...

Імя Хвильового вимовляють сьогодні знову поруч із іменем Любченка, як вимовляли перше одним духом з імям Скрипника. Тому, що всі три застрілялися... Але ж Хвильовий є сьогодні вже одною з найбільше репрезентативних постатей в галереї української духовости! Але ж "хвильовізм" це звістуючий народження крик нового націоналістичного світогляду над Дніпром! Яка безмежна духова вбогість й одночасно безвідповідальність загиджені в грудях людей, що так безшабашно зводять до спільного знаменика і велич і малеч і просто нікчемність!

Від 1919 р. Любченка бачимо в комуністичному таборі на чимраз знатніших постах: наперід комісарем в міністерстві військових справ харківського більшевицького "уряду", потому головою губісполкому в Чернігові, згодом в Київі в кооперації—врешті в 1928 р. стає Любченко з секретарем ЦК КПБУ. Все дотеперішнє й дальше його життя та діла стоять під знаком типового опортунізму людей його породи. Це про Любченків говорив Шумський на одному засіданні політбюра КПБУ: "В партії панує руський комунізм, що підсоріяшо і не по товариськи—висловлюючися мягко—відноситься до комунїста українця. Панує, спрячочися на плюгавому, шкурницькому тлі малорося, що в усі історичні епохи був однаково безправідний й яцюпірної, дворушницький раб і по холуйськи продажний. Він тепер блистить своїм лже-інтернаціоналізмом і з погордою відноситься до всього українського, та все готовий облягатити його (як треба то й по українськи), як що це дає йому можливість висунутись і дістати "тепленьке містечко".

В ці роки починається запекла боротьба між "сталінцями" й "троцкістами". Потому підносить голову права опозиція, разом з нею опозиція "профсоюзів". Любченко вміє в цій складній ситуації "держати лінію": анґажується в ніякій групі, одночасно й свойого "сталінізму" надто не видягає прилюдно—зате він тим "самоотверженіший" на Кремлі в обличі Сталіна. З конфлікту Москви з Шумським вміє зручно викрутитися. В 1930 р. Любченко виступає "громадським обвинувачем" в процесі "Спілки Визволення України" (Єфремов і тов.), віддаючи отак велику прислугу Москві. Любченко, у якого дехто вірив як у "шумсківця", прилюдно й демонстративно відмежував себе від української національної ідеї, обливаючи її, як міг.

Приходять роки голодової катастрофи в Україні. Москва не від того, щоб пожертвувати одним—двома зо своїх ставленників в Україні—це, мовляв, вони вини. Любченко вміє повернути справами так, що виходить ціло. Кажуть за те, що це він підав тод. шефові ГПУ в Україні Балицькому думку вдарити по Скрипнику, як "опозиціонерові", і звалити на ті круги, які ліквідовано разом з Скрипником—відповідальність за смерть мільонів українських селян. В кожному разі такий маневр був би вповні в стилі Любченка, який тепер досягає верха своєї кар'єри—стає "премієром" України.

Користуючися перенесенням столиці України з Харкова в Київ, Любченко старається поширити свою владу. Все частіше й частіше бувае на Кремлі, підчас московських парад старається стояти якнайближе Сталіна. Кремль цінить свойого мурина й доручує йому різні "почесні" завдання. На всесоюзному з'їзді рад в 1936 р. Любченко головний бесідник проти Ніковаєвих, Нїпону й Польщі, що "зазіхають на цвітучу радянську Україну!". Його тодішні випади проти українського націоналізму перевищають своєю провокатівністю слизе все, що досі ми чули на цю тему з Москви. Останній раз є Любченко в Москві в липні 1937 р.

Це вже стабілізований період тих конвульсій, які тривають в СССР досі. Згинув уже Якір, пішов з України Постишев—починається удар Кремля з революціонними силами в Україні, яких рантом відкривають по всім усюдам і за яких існування тягнуть усе нових і нових ставленників в Україні до відповідальности. Йде в тюрму або на той світ—Хатаєвіх, еде Попов, еде Андреєв, іде Хвиля і т. д. в нескінченій черзі. Поступування Любченка в такій ситуації мусіло йти точно по тій лінії, яку він мав за ціле своє дотеперішнє існування. Любченко мусів резервуватися на два боки.

Є історичним фактом, що останніми найрадикальнішими виступами Любченка остануть: 1) Його промова на зборах партактиву у Харкові в цятні ц. р., в якій він виступає проти московських шовіністів-русотяпів. 2) широке балакання про українізацію на 13 зїзді КПБУ і 3) дискусія з Москвою в справі перейняття від керівництво УСРР задовжених і здезорганізованих радгоспів, чи не заплатила б Москва наперед цих довгів. Коли можна взагалі відвадувватися вже сьогодні ставити припущення щодо кінця Любченка—то їх можна снувати на тлі загально-політичного положення в Україні: зросту сили українського націлізму й охоти забезпечувати собі ласку в українських націоналістів і в малороси, "безприщінових і лицемірних, дворушницьких рабів", типів породи Любченка. Бо він був, його життьова лінія. Ясно, таке "забезпечення" веде людей в положення, де єдиний вихід—пустити собі кулю в лоб.

Таке стверджения можна піддержувати або й ні—це не зміняе постаті річи: малорося Любченка ніцо не в силі зрегабілітувати, а переможе розгортання українського націоналізму й наростання його зудару з Москвою є і без таких доказів, як смерть Любченка, незаперечним фактом. Регабілітувати Любченка сьогодні сихільні ті, які самі потребують регабілітації. Для нас мусить як найвищий критерій (мірка) розділити смерть Мїхновського, Хвильового і сотень та тисяч других, здебільша сьогодні безіменних еде героїв—від смерті Скрипників і Любченків, чужих нам людей, співвідвічальних разом з Москвою за всю важку сьогоднішню судьбу України, гідних хіба погорди, а не виправдання!

Я. Орлан.

Українці під Румунією

(Докінчення з 2 сторінки.)

тей), не дозволено. Багатомовний є тут процес Шалая з Орлівщіне, що його й кільком селян судили в 1936 р. за "преступну" нагінку приватно кількох дітей української мови.

Перед війною мали українці лише в Буковині 216 народніх шкіл із українською викладовою мовою, з около 800 класами, та 117 мішаних, де попри інші мови була українська викладова мова. До цих шкіл ходило крутло 40.000 українських дітей, що їх вчило 822 учительських сил. Далі були 4 гімназії, 1 реальна гімназія, 2 учительські семінарії й 4 фахові школи. В середніх школах було 1,800 учеників та учениць і коло 70 професорів українців. В університеті в Чернівцях мали українці 2 катедри на філософічному факультеті і 2 на теольогічному. Видатків українських цілей лічило в 1913-14 до 280 сту дентів. Тепер, під румунською займанщиною, з усього цього й сліду не стало!

Культурні Установи

З около 600 українських культурно - просвітних товариств перед війною, остались тепер лише кільки культурних осередків у Чернівцях. На селі майже немає нічого. Старі товариства займанець позамикав, поконфіскував майно й позаперечатував домівки, а на основанню нових не дає дозволу. Сотки українських читалень по селах "Сїчей", пожарних сторожей—немає нїкого й нїчого. Остались напів легальні спортові товариства.

Свідоме українське селянство зачало будувати по селах під патроном "Українського Народнього Дому" в Чернівцях величавші "Народні Доми", але займанець і тут ставить свою заперебугу заслу. "Народній Дім" Установа конфіскований (бо, мовляв, Комітет будови дому не зібрав "правильно" вкладок!). "Народній Дім" у Чиноці під терором займання й т. д.

Отже в цій ділянці все старе знищили й загребали, поне покрали, або поклали заборону.

Церква

Українську православну церкву зрумунізували зараз таки в самих початках рум. окупації. В церквах українські священики мусять відправляти Богослуження в румунській мові (хіба, де це необхідно, зн. де нарід не хоче йти до церкви там можна відправляти по половині—церковно-словянською й румунською мовою, але не українською), урядувати ці священики мусять також по румунськи. Кількоч на священиків підозріяних іредентн, займанець переслідує їх і певно в недовзі буде перенесити їх у румунські сторони, або "пенсіонувати" без часу (не дякчи навіть генсії), як це зробив з українськими вчителями.

Отже немає української церкви, немає українських священиків, є тільки урядники-українці, що мають виконувати волю займанця.

Доведавна користувалася більшою свободою рухів українська грекo-католицька церква. Але остаточні часи під "патронатом" румунського професора Йорги пішла сильна нагінка й на цю церкву. Розвязано одиноких тут український грекo-католицький вікаріят, хоч він стоявя під охороною міжнародного конкордату. Отже й цю церкву підчинено сваволі займанця.

Преса

Свободи слова не мають українці під румунського займанщину. Превентивна цензура нищить усяку вільшіу думку. Для появи якогось українського часопису (і тільки українського!) треба ждати дозволу як в Букарешту дуже остаточно... не дістати його.

"Самостійність", що виходила якийсь час під варварського цензурою, була вже раз застановлена на пів року, а тепер приміщена остаточно. Заборонено видавання літературного місячника "Самостійна Думка". Новий часопис не можна зареґіструвати. Денник "Час", тижневик "Рада"—це часописи, що провадять румунську політику в українській мові. Коли б вони хотіли висловлювати українську думку, їх постигла б доля "Самостійності". Покищо ніякої української книжки обумовлена такими формальностями, що рідко хто важиться взятися за це діло. А як і пустить у світ якусь книжку, то зараз конфіскують її (напр. альманах "Самостійності" на 1937 р.).

З Галичини або з інших українських земель чи ззакордону не можна дістати ні української книжки, ні українського часопису. На вяз до Румунії у-українського часопису або української книжки треба особного дозволу аж із міністерства і рідко яка книжка чи часопис такий дозвіл дістане.

Мистецтво

Тепер концерти, аматорські гистави й т. д. стоять під терором займанця. Відіграти якусь драматичну штуку чи дати кон церт, треба зробити так багато різних формальностей, що рідко хто в силі все те здійснити. Та якби так лише ці формальності. Але й сповищяди всі формальності, дуже часто не можна дістати дозволу з Букарешту. Бо дозвіл на всякий концерт чи виставу треба ждати від самого міністра!..

В останніх часах взагалі не дають дозволу навіть на звичайні вечірниці з танцями (зокрема на селі), не дають дозволу на оркестрові концерти (заборона камерної музики "Кобзаря"), ні на нїякого роду культурні уряджения, а програма на Шевченківському концерті мусить починатися займанщиким національним гимном і кінчатися рум'унською піснею.

Отже найти звуки української пісні чи української музики не мають волі!

Спорт

І спорт у ярмі. Не вільно творити українських спортових дружин, не вільно гімнастикувати, не вільно плекати спорту між наше тіло. За спорт копано й мучено наших хлопців арештують, переслідують від поступнику до поступнику аж до Чернівців, ставлять перед суд. Всі українські спортові дружини мусять мати румунські статути, підчинятися румунському спорт. організаціям, провадити по румунськи протоколи й т.д.

У Військовій Дінниці.

До війська українських хлопців не беруть. А кого беруть, то тільки за чур, слуг, наймитів, нянько до офіцерських дітей. Українських хлопців із права одноріжників не тільки не посилають до офіцерських шкіл, але взагалі не беруть до війська. Займанець боїться вишколювати військово українця. А вже середньошкільні чи всякого іншого роду військові та летунські школи для українців взагалі недоступні.

Така, в загальному картина українських земель під румунською окупацією.

ВІД КЕ УНО

КВАРТАЛЬНИЙ ЗВІТ

КЕ УНО звертається до всіх Зарядів Філій, а в місцевостях, де немає Філій УНО, до Старшин Гуртків УСГ й Зарядів Відділів ОУК і МУН, щоб негайно виповнили письмену їм інструкцію квартального звіту переслали до Канцелярії КЕ УНО.

Ті відділи організації, що ще досі не вислали своєї пайки організаційного бюджету, повинні негайно це зробити. Найдалі до 5 жовтня треба було виконати четвертину розкидки на місцевість. Ще раз пригадуємо цей важний організаційний обовязок.

"САМОСТІЙНА ДУМКА"

Листом з 6 вересня, ц. р. повідомляє нас редактор Самостійної Думки, С. Никорович, що від 9 серпня ц. р. Самостійна Думка заставовлень румунського військовою владою.

Роблять старання видання її відновити.

Подаємо до відома всім прихильникам, що зложили гроші на передплату в КЕ УНО, що оскільки Самостійна Думка не буде дальше виходити, то вишлемо їм за рахунок передплати інші націоналістичні видання, що маємо на складі.

ЗВІДОМЛЕННЯ З ФІЛІЇ ВИННІПЕГ, МАН.

Місцеві націоналістичні організації стоять на першому місці щодо виконування організаційних зобовязань. Філія вислала до КЕ $104.00 своєї хвоти на бюджет КЕ. Признаємо Філії за це.

МУС ДЖО, САСК.

Наші місцеві організації виконали свое бюджетове зобовязання на суму $37.50, отже більш як третину розкидки. Хай Мус Джо й Виннипег служать прикладом для других Філій під цим оглядом, як належить підтримувати Центральну Канцелярію. Відомо ж: двічі дає, хто скоро дає!

КЕНОРА, САСК.

Філія переслала належитість за членські вкладки, відзнаки, за світлина, за книжки й на пресовий фонд Нового Шляху.

СОДБУРН, ОНТ.

Філія вирівняла належитість за 40 членських відзнак. Прийшла організації поступає правильно. КЕ дає признання Зарядові за доглядження всіх організаційних справ.

МОНТРЕАЛ, КВ.

Філія переслала поважну суму на Вид. Фонд і Політичних Вязнів. Заряд вірить, що праця організації в новому принципі поступатиме скорими темпами і принесе якнайбільших успіхів у праці!

ВИНДСОР, ОНТ.

Філія серіозно виготовляє план розгорнення організаційної праці. КЕ вірить, що наладнавши свій зарядний апарат Філії дасться поступати скорше вперед.

ПРИНЦ АЛЬБЕРТ, САСК.

Філія напружує свої сил, щоб розгорнути організаційну працю. Членство Філії збільшується та є якнайкращі виглядя на розріст й активність організації.

ЛОНДОН, ОНТ.

Філія вже приготовляється до Листопадових роковин й звернулася до КЕ за потрібними матеріялами. КЕ висилає й заявляє свое вдоволення, що Філія заранцу підготовляється до належного відсвятковання тієї великої річниці.

АДРЕСИ УНО КАНАДИ

КРАЙОВА ЕКЗЕКУТИВА УНО:
UKRAINIAN NATIONAL FED'N, D. E., Box 1107 Saskatoon, Sask.
АЛЬБЕРТИЙСЬКА ПРОВІНЦІЯЛЬНА УПРАВА УНО:
UKRAINIAN NATIONAL FED'N, P. E., Box 232, Edmonton, Alta.
САСКАЧЕВАНСЬКА ПРОВІНЦІЯЛЬНА УПРАВА УНО:
UKRAINIAN NATIONAL FED'N, P. E. 532-20 St. W., Saskatoon, Sask.
ОНТАРІЙСЬКА ПРОВІНЦІЯЛЬНА УПРАВА УНО:
UKRAINIAN NATIONAL FED'N, P. E., Box 371, Toronto, Ont.

Члени УНО й Прихильники! Виконайте на сто відсотків план прескампанії

Господарсько-Економічні Справи

ЗИМУВАННЯ ПЧІЛ В СТЕБНИКУ

Зимування пчіл в стебнику, то є в свойого роду пивниці, спеціально побудованій для зимівлі пчіл, має передусім ту користь, що так зимовані пчоли здіяють менше меду. Коли для перезимування пчіл на дворі треба від 35 до 40 фунтів меду, то пень пчіл зимований в відповідно побудованому стебнику зуживає звичайно лише від 12 до 15 фунтів меду: Не треба забувати, що велика часть меду, лишеного пчолам на перезимування, не йде на поживу для самих пчіл, але є ними зужита на виплекання нового покоління пчіл від весну. А на виплекання одної рамки пчільної черви треба зужити повну рамку меду з додатком перги.

На стебник треба вибірати сухе, затишне місце, добре захищене від вітрів, які впливають на наглі зміни в температурі стебнику, що є шкідливим для зимованих пчіл, а ще більше для вилягаючої від весну черви. Так само повинен стебник бути звернений до півдня або до сходу. Першою роботою при будові стебника є виконання відповідно єлинкої ями в землі найменше шість стіп глибоко. Місце на таку яму мусить бути сухе і з добрим спадом. Над такою ямою треба звести плоский дах, який би мав досить спаду для стікання води. Такий дах можна звести зо звичайних дрючків або другого дешевого матеріялу, що є під руками на фарні. Дах повинен бути досить сильний, щоби міг втримати добре грубу верству землі, яку треба накидати зверху. Перед накиданням землі треба одначе самий дах вкрити чи вистелити соломою, листям чи другим подібним матеріялом для затримання землі. Такий добре зроблений дах повинен по беках закрити дві-три стопи землі пола бережі самої ями і опісля бути добре зо всіх сторін вкритий грубою землею. Десь по середині на верху даху треба зробити відповідний отвір для вентиляції. Коли стебник великий, то таких отворів для вентиляції треба очевидно більше. В добре побудованому стебнику, захищеному від вітрів, температура підчас найбільших морозів в зимі не буде вагатися більше як 2 до 3 стопні.

В самому узію пчоли самі регулюють для себе температуру, скупляючись роєм по рамках і витворюючи крильцями жиліцу або слабшу циркуляцію повітря. Матка сама безпосередньо не має впливу на перезимування пчіл, тень може і без матки перезимувати. Якість матки важна для перезимування пчіл тим, що від неї залежить виплодження сильного молодого покоління пчіл пізно в осені, які одинокі переживають аж до весни, коли вже всі старі пчоли вигинуть підчас зими. Перезимувати самі старі пчоли без осіннього молодняку неможливо. Вони всі до весни вигинуть. Так само під весну, коли пень слабий, від доброї матки залежить, щоби скоро почала червити і в той спосіб скріпити пень завчасу новим поколінням пчіл. А до того звичайно надається найлішше молода матка.

Саскачеванські пасічники, хоч мали з причини посухи поганий рік, можуть потішатись тим, що саскачеванський мід виробив собі марку найлішого меду в світі на англійському ринку. За саскачеванський мід платять в Англії найменше 15% більше, як за найлішші другі меди. Пасічники з північно-східного Саскачевану, що вислали цього року один вагон (50,000 фунтів) меду в Англію дістали в додатку до звичайної канадської ціни 25% премії. Запотребування на саскачеванський мід зростає, його ціна ліпша як других медів, тому можна сподіватися, що ця галузь фармерської індустрії в провінції в наступних роках значно поширяться.

JACKSON BROS GRAIN Co. Ltd.

ЗБІЖЖЯ, ОПІЦІ, МАРИНІ, УДІЛИ, БОНДИ

Bowerman Block, 128-21st Street East
Saskatoon, Sask. Phone 3553.

Поручає Вам свої услуги при продажі збіжжя, закупні і продажі опцій, бондів, індустріальних і комунальних уділів.

Офіси в Biggleberg, Брендоні, Реджайні, Саскатуні і Ванкувер.

На запитання радо дають інформації і відповідають на листи.

СОЛІДНА

THE ALBERTA PACIFIC GRAIN CO. LTD.

ЛІЦЕНСОВАНА І ЗАБЕЗПЕЧОВАНА РАДОЮ ЗБІЖКОВИХ КОМІСАРІВ

ЗНАК САТИСФАКЦІЇ —

BAWLF

СОЛІДНІСТЬ — ДОСВІД — ВВІЧЛИВІСТЬ

Ви можете числити, що кожний агент фірми Bawlf — без вийнятку дасть Вам користь досвідченою обслугою в зібранні Вашого збіжжя.....

Возами,.....

Вагонами.....

або через перепродаж

N. BAWLF GRAIN COMPANY LIMITED

СІЙТЕ НАСІННЯ, ЯКЕ ВАМ ПРИНЕСЕ ГРОШІ

Кожний фармер старається збільшити свої приходи. Приходи фармера залежить від доброго збору збіжжя. А підставою доброго збору збіжжя є добре насіння.

Навідайтеся до найближчого до вас агента Компанії Сірла або Гом Компанії й довідайтеся як дістати найлішого насіння по цінї кошту.

SEARLE GRAIN COMPANY, LIMITED

ЗБІР ПШЕНИЦІ В ЕВРОПІ

Поніще подаємо для порівнання цього річний збір пшениці в поодиноких европейських країнах:

	1937 р., буш.	1936 р. буш.
Франц.	246,000,000	254,000,000
Італія	294,000,000	224,000,000
Еспанія	147,000,000	121,000,000
Німеч.	157,000,000	162,000,000
Чехоса.	49,000,000	55,000,000
Болг.	64,000,000,	59,000,000
Гумун.	135,000,000	128,000,000
Югосл.	86,000,000	107,000,000
Бельгія	14,000,000	16,000,000
Австрія	13,000,000	12,000,000

39 39 різних країнах світу (без Совітів) цьогорічний збір пшениці обрахувують на 3,282,000,000 бушлів в порівнянні з 2,988,000,000 бушлів в минулому році.

ЗБІЖОВА СИТУАЦІЯ В АРГЕНТИНІ

Послідне урядове звідомлення аргентинського уряду подає засівну площу поодиноких збіж з цьому році. Після цього звідомлення засівна площа під пшеницю виносить цього року 17,586,000 акрів. Ця цифра виказує дуже мале збільшення з минулим роком, коли пшенична засівна площа в Аргентині виносила 17,500,000 акрів.

Засівні площі під другими збіжжями є цього року такі:

Овес	3,117,000 акр.
Ячмінь	2,099,000
Жито	1,914,000
Лен	6,985,000

Серпень був дуже сухий. Дощі, які перепадали, були дуже легкі й в наслідок того ріст кожного року збіжжя був пізнавий, особливо в провінціях Санта Фе і Кордоба. В наслідок посухи в провінції Пампа: весінні роботи були перервані й кільчення збіжжя спізнене. В провінціях Буенос-Айрес і Ентр Ріос стан засівів є побільшій части вдоволяючий.

Вже по виданні повищого урядового звідомлення зачали падати в Аргентині дощі, які варили всі провінції. Ці дощі безумовно будуть мати корисний вплив на ріст всіх засівів, на нове сіяння вже за пізно. Зате загально сподіючися, що сіяння кукурузи буде цього року значно поширене.

АРГЕНТИНСЬКІ ГОДІВЦІ ПЛАТЯТЬ КАЗОЧНІ ЦІНИ ЗА БУГАЇВ

Великі аргентинські годівці худоби платять дальше казочні ціни за спроваджені з Европи бугаї цього худоби (шорторгери). Минулого місяця відбувався в Буенос Айрес випродаж бугаїв спровадженях з Скотляндії. Продано на цій випродажі 55 бугаїв шутої худоби. Пересічна ціна за бугая виносила 3,800 доларів. За бугая каптіватора, продавого годівцем Марцалоса заплачено 30,000 доларів. Другий бугай Кінелар проданий спілкою Александер Ко. приніс 10,000 доларів. Та сама спілка продала 10 бугаїв по цінах, що виносили пересічно по 5,000 доларів за штуку.

В Аргентині є величезні пасовиська (грени), яких властителі випасовують худобу тисячами. За минуле десятиліття впровадженно до Аргентини багато чистокровної, расової худоби, і це помогло аргентинським годівцям завдоволяти світові ринки доставою аргентинського мяса.

КОМІСІЯ ТУЖОНА ВЕРНУЛАСЯ З ЧИКАГО

Комісія Тужона, досліджуючи способи продавання збіжжя, перебувала кілька днів в Чікаго, де певно допитувано частників чикагської збіжевої біржі, як належить провадити кандеку пшеницю. Минулого тижня ця комісія вернулася назад у Виннипег, де буде через два-три тижні провадити дальші досліди. Ці досліди робить ця комісія вже цілий рік і їм ще кінця не видно. Тимчасом Пшеничні Рада не функціонує й людей вже поволи забувають, що в Канаді обовязує пшеничний закон з 1935 року.

САСКАЧЕВАН КУПУЄ НАСІННЯ ТАЧЕР

Саскачеванський міністер рільництва Таггарт оголосив минулого тижня, що саскачеванський уряд закупив 150,000 бушлів насіння пшениці Тачер. Це насіння буде розділене в малих кількостях поміж фармерів в околицях пристосованих на пшеницю ріжі. Крім того закупив вже уряд більшу кількість насіння пшениці Марків і малу кількість пшениці Дурум, що будуть роздані для фармерів в посушних околицях, що не мають свойого власного насіння. Всі ті закупна насіння зробив саскачеванський уряд за посередництвом канадської пшеничної ради.

Щодо насіння пшениці Тачер, що є відпорною на ржу, сказав міністер Таггарт, не треба переочувати, що насіння цієї пшениці є класоване як 1) інспектоване на полі насіння (не інспектоване) і 2) комерційне (неіснує таке) насіння Тачер. Перша кляса того насіння отримана майже виключно в Манітобі та його трудно дістати. Насіння закуплене саскачеванським урядом, сказав Таггарт, належить до другої (неінспектованої на полі) класи. Уряд платив за тих насіння по 5 центів премії від бушля.

МАРИНУЄТЬСЯ ПАША

Один з саскачеванських бізнесменів, що обїздив минулого тижня північно-західний кут Саскачевану, оголосив в пресі, що там марнується багато доброї паші. Він твердить, що межи Лойдмінстер, а Мейстон находиться цілі поля нескошеного збіжжя, вівса й пшениці, що пізно посходили і могли були дати багато зеленої паші. Це вся паша марнується або вже замарнована тому, що уряд спроваджує сіно з поза провінції й платить солені ціни. В Саскатуні приміром паша сіна коштує 8 дол. і 50 ц. Причиною чому фармері не косили того сіна є та, що їх обдурено тепер кількома літами, що ци уряд висилав агентів і закочував фармерів до заготовлювання сіна, обіцяючи опісля те сіно закупити. Фармері послухали й наготовили багато сіна, якого опісля уряд від них не закупив. А знов деякі фармері, що вспіли продати урядові замовлене сіно ще до сьогодні не дістали за це сіно заплати.

Варто щоби хтось вглянув в ту справу і вивів її на чисту воду.

ЧИСЛО ФАРМІВ ЗРОСЛО

За пять літ від 1931 до 1936 р зросло число фармів в Саскачевані (то є число осібних фармерських господарств) з 136,472 на 142,931 фармів. Так само зріс за той час простір фармів з 55,673,460 акрів в 1931 р. на 56,903,639 акрів в 1936 р. Число порожних незамешканих покинених фармів в 1936 р. виносило 11,223, а простір цих порожних фармів обіймав 2,486,253 акрів.

Найбільший приріст виказує число малих фармів від 100 до 200 акрів. Число таких малих фармів зросло з 40,680 в 1931 р. до 45,944 в 1936 р. Число фармів величини від 200 до 400 акрів виносило в 1936 р. 44,296, від 480 до 640 акрів 18,931, а від 640 до 800 акрів 12,585. Всю управлену землю в Саскачевані виносила в 1936 р. 33,631,608 акрів.

МУХА-ПИЛИЦЯ

Велику шкоду робить в Канаді кожного року так звана муха-пилиця (сов флай). Тієї комахи нараховують щось аж коло 2,000 родів, а знана вона з того, що її самка може нарізувати наче пилкою маленькі щілинки в стебла, в рослини або листя дерев і складати в ті щілинки ячка, з яких виплоджуються черв, що робить великі шкоди. Один рід тієї мухи робить великі шкоди в канадських лісах нищенням деревостанів. Щоби її побороювати канадський уряд спровадкує мільйони другої паразитної мушки з Европи, яка складає свої ячка в черві мухи-пилиці і в той спосіб помагає її нищити. Цю спровадкну европейську мушку розвозять літаки понад лісами і пускають її в сторонах, де деревостани загрожені мухою-пилицею.

ЗНОВ ПОНОВИЛИ "БОНУС"

Федеральний уряд знов поновив на цей рік свій план з "бонусом", то є висилянням без робітних з міст на фармі, щоби їх там фармері годували. За це дістає фармер 5 доларів "бонусу" на місяць, а безробітний має в фармера працювати і за це також дістане 5 доларів на місяць.

Як той план буде виглядати цього року в Саскачевані, коли навіть більше як половина фармерів у провінції живе на релїфі, можна собі уявити. Але проте план з "бонусами" вийшов в життя від 1 жовтня і буде обовязувати аж до весни.

ТУРИСТИЧНИЙ БІЗНЕС

Згідно з заподіаннями з Отави Саскачеван дістав 1936 року бізнесу від туристів американських, що прибували в Канаду через саскачеванські прикордонні місцевості, дещо менше як

$960,000,000

Це представляє дуже велику суму бізнесу для людей у цій провінції і саскачеванське населення, як і мешканці інших провінцій Канади та інших країн, щораз більше заінтересовані не тільки в відповідній найвищій прибутку з цього величезного туристичного видатку, але і в якнайбільшому піднесенні його.

НАКЛАДНИЙ КОШТ НИЗЬКИЙ

Кошт забезпечення туристичного бізнесу є порівнюче низький, мабуть нищий від коштів будьмотрого іншого бізнесу. Природа провінції Саскачеван довільно в пригарні літні ресорти, чудові краївидя, знамениті терени для полювання й тисячі озодко-водних озер і потоків для риболовлі. Головний кошт—це видатки це подавання відповідних информацій для туристів, де і коли дістануть місця.

КОРИСТЬ ДЛЯ ВСІХ ЛЮДЕЙ

Скажемо коротко, уряд дістає прибуток з продажі газолїни, гаражді за направу авт, крамниці з продажі товарів, робітники за працю, ресторатори за харчування, газетярі за друкування й оголошування, фармері зо збільшеної продажі доладкальної мяса, молока, масла, яєць та інших фармерських продуктів—і все це фактично без жадного збільшення накладного видатку.

ПІДНОСИТИ БІЗНЕС

Коли ясно виходить, що кожний громадянин дістає свою ріжку з туристичного бізнесу, отже зовсім розумна сугестія, щоб кожний громадянин був заінтересований у підношенні того бізнесу.

ЯК ЦЕ РОБИТИ?

Згадуйте про атрактивні місця в Саскачевані в своїх листах. Вчасі ліси осені й надходячої зими присилайте назвища й адреси своїх приятелів, кревних і знакомих, а ім вишліться задармо копію туристичної літератури, мапи, брошурку "Tourist Trips" і т. і. Цей матеріял дає повні информації про численні й цікаві саскачеванські прогульові місця. Отримавши цей матеріял тепер, вони матимуть досить часу прочитати його й сплянувати, де мають відбути свої найближі літні ферії. Пішіть за копію "Tourist Trips" для себе. Це поможе Вам краще пізнати свою провінцію. Назвіща й адреси пішіть виразно.

Tourist Department.
BUREAU OF PUBLICATIONS
Legislative Building, Regina.

ЛІКУЄ З ЕКЗІМИ

Еднокова Масть ч. 5 проти Екзіми дає негайну поміч, а в більшості падків повне виключання від сверблячки й печення, що потому Екзіми та інших шкурних недугах. Перше вживіття масті вже покаже її вартість.

Масть ч. 5— це не експеримент, а випробувана рецептура славного європейського шкурного спеціяліста. Ве на проблема для найбільше вперто держів недуги, дійне скоро й коли вживає добрих наслідків в першім кужкому слоїку—вистарчено грошей.

Діставше цю масть у свойого аптекаря або прямо від її фабрикантів. Ціна: 55 ст., $1.00, $2.00.

Адреса:
Каталог ліків, в українській мові висилаємо на бажання за зазначенем 1 ст. поштової марки.

ELIK'S DRUG STORE
Dept. N. P.
305-20 St. W. Saskatoon, Sask.
(3)

ПРИРІСТ ФАРМЕРСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ В САСКАЧЕВАНІ

Послідні статистичні цифри з переписку населення в 1936 р. показують, що за пять літ від 1931 до 1936 р. фармерське населення провінції Саскачевану збільшилося. За той самий час міське населення в провінції зменшилося.

Фармерське населення Саскачевану, що виносило в 1931 р. 561,407 осіб зросло за пять літ до перепису в 1936 р. на 573,894 осіб. За той час міське населення в провінції впало з 290,905 осіб в 1931 р. на 280,371 осіб в 1936 р.

Все населення Саскачевану зросло за пять літ з 921,785 в 1931 р. на 930,803 осіб в 1936 р. Це дуже малий приріст населення за пять літ, який є значно менший як звичайний природний приріст. Ці цифри виказують наглядно, що певна частина населення покинула провінцію за минулих пять літ і або переселилася до других провінцій, або покинула Канаду зовсім.

Цікавою проявою є, що канадська преса в своїму звичайному оптимістично-брехливому тонові зовсім переочують і промовчують цей факт, ани кучки лише з "приросту", хоч ті цифри вказують ясно, що за пять літ між 1931 а 1936 рр. покинуло Саскачеван найменше 40,000 осіб.

ЩО ЧИТАТИ?

Р. Керч: ФРАНКО—ВОЖДЬ ЕСПАНІЇ. В-во "Квартальник Вістника", Львів, Чарнецького 26. Ціна 1,50 зол. Книжка очевидця еспанської громадянської війни про ген. Франка.

Р. Керч: АЛЬКАЗАР. В-во "Дешева Книжка". Львів, вул. Скарбківська 35. Ціна 20 гр. Книжка про найсвітлішу сторінку еспанської національної революції.

М. Вергун: 1917—В РОКОВИНИ. В-во, адреса й ціна, як гнце. Книжечка в 20-літя Великих Подій.

С. Корбут: ВОЖДІ И ГЕРОЇ. В-во, адреса й ціна, як вище. Нарис про значення вождів і героїв в історії й для майбутнього України.

УКРАЇНСЬКИЙ БІЗНЕСОВИЙ ДОВІДНИК

САСКАТУН, САСК.

BRIDGE CAFE, Ave. A and 20th St. W. Український ресторан вараз коло моста. Українська обслуга. Українські страви гречі в тиждень. Андрій Гнатюк, властитель.

DE LUXE CAFE, 236 - 20 St. West. Добрі страви — найчина й скора обслуга. С. Горбатюк, властитель.

VENICE CAFE, 220 - 20th St. West. Український ресторан що важди задоволяє людей смачними й здоровими стравами. Петро Божок.
Тел. 2947

CANADA COAL Co., 1214 - 17th St. West. Пошо Вам мерзнути? Замовте у нас вугіля й дрова, що гріють. Тел. 3064 Т. Веджедин, власт.

UKRAINIAN BOOK STORE, Ave. B and 20th St. West (Barry Hotel) має на продаж українські українська крижка, музичні інструменти і т. і. За точну й чесну обслугу ручить Тел. 6072 П. Ткачук. власт.

СТ. КЕТЕРІНС, ОНТ.

DIANA CO., 15 Facer St., Гроссерія, мясний відділ, папірос, тютюн, цигари, содова вода, морожене. Перероблює фарми і їдальні. Тел. 732 С. Куткий, управ.

КРАЙДОР, САСК.

RED & WHITE STORE кромнина добірних товарів по умірковапих цінах. Також доставляємо на замовлення. За чесну обслугу ручить З. Драган, власт.

ЕДМОНТОН, АЛТА.

RITZ CAFE, 10548-97 st. ресторан оторений "family style". В вечір. Заїдіть здіставте вайлюу обслугу!
Р. А. Павло, власт.

LONDON AUCTIONEER, 10126-99 St. Phone 24476 - Night 72832
Купуємо й перепродуємо всі катні річі в робочо "замкси-себе" на фармах, а дівї в тиждень у свойому сторі. Заїдіть за обслугуєсі С. Василевський, упр. C. Turnbull, Auctioneer

НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ РЕСТОРАН PALM CAFE
10220-101 Street, Edmonton, Alta.
смачні страви, вайчина обслуга. За вдоволення ручить
Петро Гайовський, управ.

КЕЛГАРІ, АЛТА.

ОДИНОКА УКРАЇНСЬКА МЯСАРНЯ ("бучер-шап") Д. Мельничина
520-4 Str. B. Phone M9422 Найкращої якості мясні вироби й мясива, по умірковапій ціні.

PAUL'S SHOE REPAIR SHOP, 824 Main St. Направляємо і продаємо різного роду обуву по умірковапій ціні. За вдоволення ручимо.
Павло Шьлінюк, власт.

VICTORIA CAFE, 805 Main St. ПЕРШОРЯДНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ РЕСТОРАН
у вінк. Манітобу
Е. Калуженівець, власт.

PEOPLE'S CAFE, 864 Main St. НАРОДНІЙ ГОСТИННИЦЯ
у вінк. Манітобу
Традиційні українські страви.
Д. Мушинський і В. Марківець власт.

ЮЗЕРН'С CAFE, 873 Main St. Український ресторан, що завжди вдоволяє смачними й здоровими стравами.
І. Гуран, власт.

СУДБУРИ, ОНТ.

EAST END BAKERY, 193 Van Horn St. Найкраще різного роду хліб і всякі інші печиво, тістечка, медівники і т.п. Наші тягарові авта є кожного дня до вашої обслуги коло Ваших дверей. Замовляйте через телефон.
Тел. 1550 Іван Онищук, власт.

Мінюю, продаю й купую поштові марки. Прошу всіх заінтересованих ф латистів звертатися на адресу:
J. KRYSA Sub. 1, Sudbury, Ont.

SHEWCHUK & SONS
600 Bessie Street
GENERAL STORE
Dry Goods, Meats and Groceries
За добрий товар і низкими товарами уділяйте ся до нас. Ціни приступні. Ми достосовано до Вашого помещання. Замовляйте через телефон 23.
Приємливо також замовлення в провінції.

КІРКЛЕНД ЛЕЙК, ОНТ.

S. WEDMEDYK, Expert Tailor.
Робимо суть на замовлення. Дамські й мужеські по приступній ціні. За роботу ручимо.
48 Label Ave.
Властитель С. Ведмедик.

Українська Крамниця
M. FEDBICHUK
GROCERIES and MEATS
24 Main St. Телефон: 918
Свіжа Ярина і Тютюновий Вироби
М. Федірчук, власт.

Українська Крамниця
LONDON GROCERY
49 Taylor Ave. Телефон: 705
Приступні Ціни
С. Гейвашок, Д. Гирилюк,
Дж. Гродзік, С. Рубанец

ГЕФОРД, САСК.

HAFFORD HARNESS & SHOE REPAIR SHOP
Направляємо обуву й гарнеся, робимо гарнеся і обуву на замовлення.
Д. П. Жолчик, власт.

МУС ДЖО, САСК.

SOUTH-WEST GROCERY, 1045 Lilooet St. West продає мясива, городовину й свіжі овочі. Українці, памятайте клич: "Свій до свойого!"
Тел. 5158 Іван Романюк, власт.

ТОРОНТО, ОНТ.

W. BAGAN'S CURED MEATS,
виробляє й доставляє в Онтаріо взобасти крайні—великодні, весільні з найкращого мяса на український лад.
660 Queen St. West.
В. Баган.

УКРАЇНСЬКА КРАВЕЦЬКА СПІЛКА
Пробиваємо замовлення на убрання мужеські, жіночі діточі, робимо одностої для організацій та гардероби для зміст. театр. туртків. Ціни приступні! Робота гарантована!
531 Queen Str. W., Tel. Elgin 6859

WILLOW TEA ROOMS
447 Queen Street W. Toronto, Ont.
Модерний український ресторан. Смачні обіди й перекуски, вайчина чистота, скора й увічлива обслуга. Свіжі домівські, тютюн і цигари. Дуже вигідне місце для зустрічей знакомих та приятелюв. Тел. AD6665
А. Чумак, властитель.

БУДІВЕЛЬНІ КОНТРАКТИ
Теслярські й Мулярські Роботи
N. KAZUB & SONS
135 Franklin Ave — Phone 1.Op. 4360
Скора робота. Укрїнські ціни. Перевірка й експерс.

ФОРТ ВІЛЯМ, ОНТ.

Заїдіть до української крамниці:
Dan's Confectionery and Ice Cream Parlor, 901 Simpson St. Цукорні вироби, тютюн і цигарети, морожене й холодні напитки. Ручимо за вдоволення.
Тел. 3148 Дмитро Пирт. власт.

МОНТРЕАЛ, КВ.

MILE-END COAL, 5935 Clarke St. Продаємо всякого роду бутлем і дрова по умірковапих цінах.
Тел. CR 8051. Л. Харук. власт.

Захід-це Колиска Н.Ш.! Тому Він Сподіється Підтримки Від Зах. Канад. Фармерства

Молодий Український
НАЦІОНАЛІСТ
Ukrainian National Youth Federation of Canada

КНИГА

Книга—морська глибина; хто в ній пірне вас зо дна, той, хоч труду має досить, дивній перли виносить.

Іван Франко.

КНИГИ

Хто любить книгу, ніколи не відчуватиме браку, вірного друга, корисного дорадника, бодро го товариша чи дощільного утішителя.—І. Баров.

ПОДАВАЙТЕ ВІДОМОСТІ

Молоді Українські Націоналісти! Вже від самого початку жовтня подавайте відомості на Стерінку МУН про це, як переводите вихід преса-ємний "Нового Шляху". Ваш спосіб може піддати думку другим, як повести цю вицію успішно!

З життя Організації

ПРОТОКОЛ

ДРУГОГО ПРОВІНЦІЯЛЬНОГО ЗЇЗДУ МУН СХІДНОЇ КАНАДИ ЯКИЙ ВІДБУВСЯ ВДНЯХ 27—28 і 29 СЕРПНЯ 1937 РОКУ В ТОРОНТІ, ОНТ.

Перший день Зїзду, пятниця 27 серпня.

Відкриття Зїзду: Рано в давтий годині на залї УНО зявилась поважна кількість делегатів від усіх відділів МУН Східної Канади та старших гостей членів Національностичних Організацій. Точність, — настрій присутніх вказували на те, що ті молоді люде зійшались, щоби рішати важні справи в організаційному життї МУН. Велика присутність делегатів давала до зрозуміння провідникам, що від минулого Зїзду багато дечого змінилося в напрямку розвитку МУН. Між присутніми на залї є різні представники, молоденькі з публичної школи, гімназій, робітники включно до студентів університету та професіоналістів.

Голова провінціяльної Референтури гр. **Ст. Павлюк,** відкриваючи Зїзд передав короткий нарис історії МУН та Союзі та перейшов до актуальних справ дня.

Світлий Зїзде: Шановні делегати й гості! Бачучи так поважне число делегатів, не можу не виявити душевного піднесення, порівнюючи початки молодого руху тут на Сході заледи два й пів року тому назад. Тоді не було в нашій організації тут родженої молоді, сьогодні маємо кількакадцять Відділів роляючених по провінції Та сотки членства. За останній рік наша організація зробила помітний поступ уперед, як під оглядом організаційним, так й пропагандивним. Вірю, що так будемо послідовно йти вперід. Шановні Делегати й Гості! Час, в якому ми відбуваємо Зїзд—є особливої ваги, доба з якою ми прийшли на світ—є добою динамічною, добою завзятої боротьби старого і нового світів. Суспільні нещасти та загальна ревізія досї існуючих політичних і господарських устрої, ставить нас молодих не в ролю обсерваторів, але творців-фанатиків чину на боці нового світу, який гряде, основною підставою якого є нечувані напростання й напруження національних спільнот, які стали на першому місці. Для нас Молоді Українські Націоналісти, обовязком є збудувати Українську Державу. Державу наших Батьків, для забезпечення власного життя і розвитку цивілізації. Ми являємося членами Української Нації й Британської Імперії й тим самим маємо подвійні завдання. Інтереси Великої Британії з інтересами України майже сходяться. Британія прагне спокою та рівнови сил в світі, чого вона не може осягнути на дальшу мету без повстання Великої Української Імперії; і в тому напрямку нам треба працювати.

Беручи ца себе таке велике завдання, мусимо плекати сильні характери, бо тільки сильні характери є творчі. Зїзд використаймо як нагоду вимін думок, згадьмо відповідний план праці, щоби в наступному році ще більше зміцнити ряди МУН.

Вибір Президії Зїзду

На внесок Остапа Бедрія ябрано одноголосно таких осіб: гр. **Л. Вовк** (Торонто)—председник, гр. **Н. Мусій** (Лондон) й **Юлія Поворознюк** (Виндсор)—секретарі Зїзду. Председник, проголошуючи програму Зїзду, заявив:

Почуваюся гордий з цієї моєї ролі, председника Зїзду МУН, якого делегати всї родом зі Канади не бачили України, а помимо того так щиро віддані справі й захоплені ідеєю бувших вояків з часів визвольних змагань, які змірали на полі бою. зо словами: "Не тінся, краще, хтось полюже, хтось назріже, стане до борби". Так, стали нові тисячі нових Борців, яких частинно являємось й ми всі.

Коли велась завзята боротьба на фронтах України в 1917—20 роках, деяких з Вас ще на світі не було, а сьогодні Ви стали в ряди Українських Націоналістів, як нові Борці за ідею Нації—це наші нові здобутки.

Описав председник Зїзду **поклика,** до слова Провідника МУН Канади, гр. **К. Магеру,** який привітав Зїзд словами:

Хвальна Президіє! Світлий Зїзде! В імені Централї МУН і УНО, вітаю Вас, Братя й Сестри, та бажаю Вам дальших успіхів у Вашій праці для визволення Української Нації з неволі. Зараз в цю епохальну хвилину, коли всі вороги та частина несвідомих братів ополчилися в напрямку розбитку МУН. Між присутніми на залї є різні представники, молоденькі з публичної школи, гімназій, робітники включно до студентів університету та професіоналістів.

Голова провінціяльної Референтури гр. **Ст. Павлюк,** відкриваючи Зїзд передав короткий нарис історії МУН та Союзі та перейшов до актуальних справ дня.

Світлий Зїзде: Шановні делегати й гості! Бачучи так поважне число делегатів, не можу не виявити душевного піднесення, порівнюючи початки молодого руху тут на Сході заледи два й пів року тому назад. Тоді не було в нашій організації тут родженої молоді, сьогодні маємо кількакадцять Відділів роляючених по провінції Та сотки членства. За останній рік наша організація зробила помітний поступ уперед, як під оглядом організаційним, так й пропагандивним. Вірю, що так будемо послідовно йти вперід. Шановні Делегати й Гості! Час, в якому ми відбуваємо Зїзд—є особливої ваги, доба з якою ми прийшли на світ—є добою динамічною, добою завзятої боротьби старого і нового світів. Суспільні нещасти та загальна ревізія досї існуючих політичних і господарських устрої, ставить нас молодих не в ролю обсерваторів, але творців-фанатиків чину на боці нового світу, який гряде, основною підставою якого є нечувані напростання й напруження національних спільнот, які стали на першому місці. Для нас Молоді Українські Націоналісти, обовязком є збудувати Українську Державу. Державу наших Батьків, для забезпечення власного життя і розвитку цивілізації. Ми являємося членами Української Нації й Британської Імперії й тим самим маємо подвійні завдання. Інтереси Великої Британії з інтересами України майже сходяться. Британія прагне спокою та рівнови сил в світі, чого вона не може осягнути на дальшу мету без повстання Великої Української Імперії; і в тому напрямку нам треба працювати.

Беручи ца себе таке велике завдання, мусимо плекати сильні характери, бо тільки сильні характери є творчі. Зїзд використаймо як нагоду вимін думок, згадьмо відповідний план праці, щоби в наступному році ще більше зміцнити ряди МУН.

Вибір Президії Зїзду

На внесок Остапа Бедрія ябрано одноголосно таких осіб: гр. **Л. Вовк** (Торонто)—председник, гр. **Н. Мусій** (Лондон) й **Юлія Поворознюк** (Виндсор)—секретарі Зїзду. Председник, проголошуючи програму Зїзду, заявив:

Почуваюся гордий з цієї моєї ролі, председника Зїзду МУН, якого делегати всї родом зі Канади не бачили України, а помимо того так щиро віддані справі й захоплені ідеєю бувших вояків з часів визвольних змагань, які змірали на полі бою. зо словами: "Не тінся, краще, хтось полюже, хтось назріже, стане до борби". Так, стали нові тисячі нових Борців, яких частинно являємось й ми всі.

Коли велась завзята боротьба на фронтах України в 1917—20 роках, деяких з Вас ще на

СВЯТО КНИЖКИ

Свято Книжки, це одне зо свят, яке дала нам сьогоднішня культура. Так, як й інші подібні свята, приймається це свято повільно. Деякі наші організації, що вже навіть прийняли це свято й святкують його в місяці жовтні, не зовсім ясно здають собі справу з нього. Звичайно заряджують програму концерт тому чи яку іншу на один день і мають задоволяя, що відбули "Свято Книжки".

Та чи в дійсності цим книжка вшанювати як слід, чи дійсно ці друковані слова й думки, яким стільки завдячуємо від самого їх початку, на нїщо більше не заслуговують? Цеж було б так, якби Свято Матері відсвяткувалось одного дня, а далї й не думають про ті заслуги, що їх вкладає мати для людства кожної хвилі. Без сумніву, що є деякі порожні формалісти, що поступають так, одначе нїхто не признає, що таке посту пування правильне й не скаже, що на це культурні люде створили це свято. Дехто знова скаже, що мати це жива істота й неможна порівнювати її з річю, що зветься книжкою й саме в цьому помилка тих, що цінять книжку вартістю її паперу і друку, а не змістом. Для глубше думаючих людей книжки, це голоси думки, труд людей посвяти, що помагають нам мов добрі приятелі повсякчасно пізнавати й розвязувати трудніші життьові питання та дають нам можливість творити поступ. Тому без сумніву заслуги їх можна порівнювати з найбільшими, якщо так дивитись на справу. В який спосіб можемо ми дійсно відбути Свято Книжки? Та щоби при добрій згадці також читати пропагувати й розповсюднювати добрі книжки та іншу літературу. Для цього обовязково мусимо присвятити передусім місяць жовтень, а дальше призвичаїтись робити це при кожній нагоді. Нїчим більше не вшануємо памяті визначної людини, як пропагуванням її ідей, як запізнаємо й зєднаємо прихильників її стремлінням, бо ж для цього вона посвятила своє життя, щоби збудити людей до тих думок і чинів, що були їй дорогі. Також книжку вшануємо най більше тоді, коли розповсюднимо її якнайширше між читаючий загал, бо на те вона написана й видрукована, щоби її читати. Та не лише книжки, але й друга література, як приміром, добрі журнали і часописи заслуговують також на таке саме трактування. Бо тоді коли книжки переважно голоси минулих людей, журнали й часописи—це голоси сучасних живих людей й якщо вони розумні чи неварто їх слухати?

Молоді Українські Націоналісти му сять кожну справу трактувати глибше як другі, тому й свят невільно нам святкувати лише поверхово, але в дійсності. Чином! Тому в місяці жовтні окрім програми на Свято Книжки постараймося після наших найкращих зусиль прислужитись друкованому слові й активно. Ширенням і пропагуванням його для читання. При цьому ж націоналісти на першому місці маємо поставити нашу націоналістичну літературу й пресу, а як члени нашої організації наш орган "Новий Шлях"!

Марія Пенес (Тимінс):—Світлий Зїзде! В імени Відділу МУН в Тимінс складаю привіт і бажання добрих успіхів. Перед нами дуже багато праці, тяжко не мелше перешкод. Ми мусимо ті перешкоди побороти, як що хочемо належно виконувати наші організаційні завдання. На жаль і наше старше членство УНО часто ставить нам свідомо чи несвідомо деякі перешкоди, які виплівають з непорозуміння душі молоді, яка не може й не буде думати категоріями вчорашнього дня, бо перед нею взнесли порвавочі душу ідеали, де дрібнички не мають приміни. Хоч маємо багато перешкод, але по мало йдемо вперед до наміченої цілі. Віра в нашу непомильну моральної й матеріяльної помочі революційній справі на Рідних Землях. Слава Вождеві ОУН! Слава Україні!

Василь Лучик (Еспаньола):—Світлий Зїзде! Шановні Делегати й Гості! Як на Рідних Землях так й тут на еміграції український націоналістичний рух побирають різні свої й чужі вороги. Таке положення вимагає від нас організаційної спаяності та кращої гармонії між Відділами й Централею МУН, а від кожного члена зокрема найбільшого почування відповідальности, обовязку й самопосвяти. Ці прикмети напевно зродять у нас потрібну витривалість і завзяття. Нам треба плекати високі духові чесноти для здійснення нашої великої місії—відбудови Самостійної Соборної Української Держави. Ту ціль нашим було б, щоби кожному Зїзді ми глибоко відчули вимоги сучасної доби, піднайшли відповідні способи їх реалізації та піднесені на дусї вернулись до своїх Відділів й віддались праці з подвоєною снергією. Хай живе Національна Революція! Слава Україні!

Марія Пенес (Тимінс):—Світлий Зїзде! В імени Відділу МУН в Тимінс складаю привіт і бажання добрих успіхів. Перед нами дуже багато праці, тяжко не мелше перешкод. Ми мусимо ті перешкоди побороти, як що хочемо належно виконувати наші організаційні завдання. На жаль і наше старше членство УНО часто ставить нам свідомо чи несвідомо деякі перешкоди, які виплівають з непорозуміння душі молоді, яка не може й не буде думати категоріями вчорашнього дня, бо перед нею взнесли порвавочі душу ідеали, де дрібнички не мають приміни. Хоч маємо багато перешкод, але по мало йдемо вперед до наміченої цілі. Віра в нашу непомильну

Остап Бедрій (Торонто):—В імени Відділу МУН в Торонто складаю привіт Другому Провінціяльному Зїзді МУН Східної Канади та бажаю йому якнайкращих успіхів у переведенні праць його. Бажаю, щоб в недовзі ми зїхались на такий Зїзд на Рідних Землях України. Хоч зараз ми політично поневолені—наша Батьківщина репрезентативно між чотирьма займанцями, для деяких українців проблема визволення України не являється не тільки можлива й здійснима, але й питанням вже недалекого часу. Говорити три - роки тому про Зїзд МУН на Сході Канади було б безглуздним мрійництвом, сьогодні на наших очах дійсність переконує нас о чому іншому. Сьогодні на місці колишньої порожнечі та затуплиного загумінку стали до боротьби лави організованих молодих українських націоналістів. Слава Україні!

Марія Луцїв (Кірклєнд Лейк):—В імени МУН в Кірклєнд Лейк передаю щирий привіт світлому Зїздові та бажаю, щоби він ще якнайкраще виконати свої завдання. Хай цей Зїзд принесе нам ще вище духове піднесення для всебічного підготування до недалекої Національної Революції. Хай живе Українська Національна Революція!

Одарка Гуляповська (Содбурн):—В імени Відділу МУН в Содбурн вітаю Світлий Зїзд МУН та бажаю найкращих успіхів у його праці в напрямі моральної й матеріяльної помочі революційній справі на Рідних Землях. Слава Вождеві ОУН! Слава Україні!

Василь Лучик (Еспаньола):—Світлий Зїзде! Шановні Делегати й Гості! Як на Рідних Землях так й тут на еміграції український націоналістичний рух побирають різні свої й чужі вороги. Таке положення вимагає від нас організаційної спаяності та кращої гармонії між Відділами й Централею МУН, а від кожного члена зокрема найбільшого почування відповідальности, обовязку й самопосвяти. Ці прикмети напевно зродять у нас потрібну витривалість і завзяття. Нам треба плекати високі духові чесноти для здійснення нашої великої місії—відбудови Самостійної Соборної Української Держави. Ту ціль нашим було б, щоби кожному Зїзді ми глибоко відчули вимоги сучасної доби, піднайшли відповідні способи їх реалізації та піднесені на дусї вернулись до своїх Відділів й віддались праці з подвоєною снергією. Хай живе Національна Революція! Слава Україні!

Марія Пенес (Тимінс):—Світлий Зїзде! В імени Відділу МУН в Тимінс складаю привіт і бажання добрих успіхів. Перед нами дуже багато праці, тяжко не мелше перешкод. Ми мусимо ті перешкоди побороти, як що хочемо належно виконувати наші організаційні завдання. На жаль і наше старше членство УНО часто ставить нам свідомо чи несвідомо деякі перешкоди, які виплівають з непорозуміння душі молоді, яка не може й не буде думати категоріями вчорашнього дня, бо перед нею взнесли порвавочі душу ідеали, де дрібнички не мають приміни. Хоч маємо багато перешкод, але по мало йдемо вперед до наміченої цілі. Віра в нашу непомильну моральної й матеріяльної помочі революційній справі на Рідних Землях. Слава Вождеві ОУН! Слава Україні!

Василь Лучик (Еспаньола):—Світлий Зїзде! Шановні Делегати й Гості! Як на Рідних Землях так й тут на еміграції український націоналістичний рух побирають різні свої й чужі вороги. Таке положення вимагає від нас організаційної спаяності та кращої гармонії між Відділами й Централею МУН, а від кожного члена зокрема найбільшого почування відповідальности, обовязку й самопосвяти. Ці прикмети напевно зродять у нас потрібну витривалість і завзяття. Нам треба плекати високі духові чесноти для здійснення нашої великої місії—відбудови Самостійної Соборної Української Держави. Ту ціль нашим було б, щоби кожному Зїзді ми глибоко відчули вимоги сучасної доби, піднайшли відповідні способи їх реалізації та піднесені на дусї вернулись до своїх Відділів й віддались праці з подвоєною снергією. Хай живе Національна Революція! Слава Україні!

Марія Пенес (Тимінс):—Світлий Зїзде! В імени Відділу МУН в Тимінс складаю привіт і бажання добрих успіхів. Перед нами дуже багато праці, тяжко не мелше перешкод. Ми мусимо ті перешкоди побороти, як що хочемо належно виконувати наші організаційні завдання. На жаль і наше старше членство УНО часто ставить нам свідомо чи несвідомо деякі перешкоди, які виплівають з непорозуміння душі молоді, яка не може й не буде думати категоріями вчорашнього дня, бо перед нею взнесли порвавочі душу ідеали, де дрібнички не мають приміни. Хоч маємо багато перешкод, але по мало йдемо вперед до наміченої цілі. Віра в нашу непомильну

Остап Бедрій (Торонто):—В імени Відділу МУН в Торонто складаю привіт Другому Провінціяльному Зїзді МУН Східної Канади та бажаю йому якнайкращих успіхів у переведенні праць його. Бажаю, щоб в недовзі ми зїхались на такий Зїзд на Рідних Землях України. Хоч зараз ми політично поневолені—наша Батьківщина репрезентативно між чотирьма займанцями, для деяких українців проблема визволення України не являється не тільки можлива й здійснима, але й питанням вже недалекого часу. Говорити три - роки тому про Зїзд МУН на Сході Канади було б безглуздним мрійництвом, сьогодні на наших очах дійсність переконує нас о чому іншому. Сьогодні на місці колишньої порожнечі та затуплиного загумінку стали до боротьби лави організованих молодих українських націоналістів. Слава Україні!

Марія Луцїв (Кірклєнд Лейк):—В імени МУН в Кірклєнд Лейк передаю щирий привіт світлому Зїздові та бажаю, щоби він ще якнайкраще виконати свої завдання. Хай цей Зїзд принесе нам ще вище духове піднесення для всебічного підготування до недалекої Національної Революції. Хай живе Українська Національна Революція!

Одарка Гуляповська (Содбурн):—В імени Відділу МУН в Содбурн вітаю Світлий Зїзд МУН та бажаю найкращих успіхів у його праці в напрямі моральної й матеріяльної помочі революційній справі на Рідних Землях. Слава Вождеві ОУН! Слава Україні!

Василь Лучик (Еспаньола):—Світлий Зїзде! Шановні Делегати й Гості! Як на Рідних Землях так й тут на еміграції український націоналістичний рух побирають різні свої й чужі вороги. Таке положення вимагає від нас організаційної спаяності та кращої гармонії між Відділами й Централею МУН, а від кожного члена зокрема найбільшого почування відповідальности, обовязку й самопосвяти. Ці прикмети напевно зродять у нас потрібну витривалість і завзяття. Нам треба плекати високі духові чесноти для здійснення нашої великої місії—відбудови Самостійної Соборної Української Держави. Ту ціль нашим було б, щоби кожному Зїзді ми глибоко відчули вимоги сучасної доби, піднайшли відповідні способи їх реалізації та піднесені на дусї вернулись до своїх Відділів й віддались праці з подвоєною снергією. Хай живе Національна Революція! Слава Україні!

Марія Пенес (Тимінс):—Світлий Зїзде! В імени Відділу МУН в Тимінс складаю привіт і бажання добрих успіхів. Перед нами дуже багато праці, тяжко не мелше перешкод. Ми мусимо ті перешкоди побороти, як що хочемо належно виконувати наші організаційні завдання. На жаль і наше старше членство УНО часто ставить нам свідомо чи несвідомо деякі перешкоди, які виплівають з непорозуміння душі молоді, яка не може й не буде думати категоріями вчорашнього дня, бо перед нею взнесли порвавочі душу ідеали, де дрібнички не мають приміни. Хоч маємо багато перешкод, але по мало йдемо вперед до наміченої цілі. Віра в нашу непомильну

П. Дуда від ОДВУ, Дітройт: —Наша організація ОДВУ шле Вам дружній привіт й побажання найкращих успіхів. Ми дуже з Вами стаповимо одні ряди. Ваша чисельність й привязання до українського визвольного руху зворушують мене до глибини душі. Факт, що находимося на Зїзді МУН родженців на еміграції, які не бачили України, а тільки чули про неї та її змагання, про те зцілені ідеєю національному творять одні ряди із борцями українського підземелля та ведуть боротьбу за визволення України. Це мене запевнює, що хоч недавно визвольна боротьба, в якій я брав чинну участь, не осягнула бажаної мети, то про те маємо більші шанси сьогодні, які немінучо приведуть нас до перемоги. Працюйте, молодї, на користь для визволення й слави України!

П. Дуда від ОДВУ, Дітройт: —Наша організація ОДВУ шле Вам дружній привіт й побажання найкращих успіхів. Ми дуже з Вами стаповимо одні ряди. Ваша чисельність й привязання до українського визвольного руху зворушують мене до глибини душі. Факт, що находимося на Зїзді МУН родженців на еміграції, які не бачили України, а тільки чули про неї та її змагання, про те зцілені ідеєю національному творять одні ряди із борцями українського підземелля та ведуть боротьбу за визволення України. Це мене запевнює, що хоч недавно визвольна боротьба, в якій я брав чинну участь, не осягнула бажаної мети, то про те маємо більші шанси сьогодні, які немінучо приведуть нас до перемоги. Працюйте, молодї, на користь для визволення й слави України!

О. Косіковський:—Бажаю Зїздові якнайкращих успіхів та делегатам, коли розїдуться до місць витривалости та послідовності у виконуванні зобовязання Зїзду на місцях.

П. Дуда від ОДВУ, Дітройт: —Наша організація ОДВУ шле Вам дружній привіт й побажання найкращих успіхів. Ми дуже з Вами стаповимо одні ряди. Ваша чисельність й привязання до українського визвольного руху зворушують мене до глибини душі. Факт, що находимося на Зїзді МУН родженців на еміграції, які не бачили України, а тільки чули про неї та її змагання, про те зцілені ідеєю національному творять одні ряди із борцями українського підземелля та ведуть боротьбу за визволення України. Це мене запевнює, що хоч недавно визвольна боротьба, в якій я брав чинну участь, не осягнула бажаної мети, то про те маємо більші шанси сьогодні, які немінучо приведуть нас до перемоги. Працюйте, молодї, на користь для визволення й слави України!

О. Косіковський:—Бажаю Зїздові якнайкращих успіхів та делегатам, коли розїдуться до місць витривалости та послідовності у виконуванні зобовязання Зїзду на місцях.

П. Дуда від ОДВУ, Дітройт: —Наша організація ОДВУ шле Вам дружній привіт й побажання найкращих успіхів. Ми дуже з Вами стаповимо одні ряди. Ваша чисельність й привязання до українського визвольного руху зворушують мене до глибини душі. Факт, що находимося на Зїзді МУН родженців на еміграції, які не бачили України, а тільки чули про неї та її змагання, про те зцілені ідеєю національному творять одні ряди із борцями українського підземелля та ведуть боротьбу за визволення України. Це мене запевнює, що хоч недавно визвольна боротьба, в якій я брав чинну участь, не осягнула бажаної мети, то про те маємо більші шанси сьогодні, які немінучо приведуть нас до перемоги. Працюйте, молодї, на користь для визволення й слави України!

О. Косіковський:—Бажаю Зїздові якнайкращих успіхів та делегатам, коли розїдуться до місць витривалости та послідовності у виконуванні зобовязання Зїзду на місцях.

П. Дуда від ОДВУ, Дітройт: —Наша організація ОДВУ шле Вам дружній привіт й побажання найкращих успіхів. Ми дуже з Вами стаповимо одні ряди. Ваша чисельність й привязання до українського визвольного руху зворушують мене до глибини душі. Факт, що находимося на Зїзді МУН родженців на еміграції, які не бачили України, а тільки чули про неї та її змагання, про те зцілені ідеєю національному творять одні ряди із борцями українського підземелля та ведуть боротьбу за визволення України. Це мене запевнює, що хоч недавно визвольна боротьба, в якій я

ВОРОГИ-ЗАЙМАНЦІ НЕ ПУСКАЮТЬ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ В ПАРИЖ

"Свобода, рівність і братерство"—це ніби засада Французької Республіки. Одначе це не перешкодило французьким чинникам недопустити українську футбольову студенську дружину з Праги на міжнародні спортові змагання, що відбулися в Парижі три кінці мин. місяця, підчас Паризької Вистави. На це рішення французів вплинув її спільник з "обєднаного, народного фронту"—червона Москва і французький льокай—Польща.—Виходить, що заки змагатися з спортовими ігрищах, нам треба вперше перемогти наших ворогів у боротьбі за визволення України. Тоді всі нас приймативуть і трактуватимуть нарівні з собою.

Для Науки й Розваги

ЧОГО ЗНАВЩІ ВИМАГАЮТЬ ДЛЯ КРАСИ

Які три прикмети краси найбільш потрібні для жінки?

Таке питання поставлено знавцям краси підчас підготовки контесту краси й талану, на якому вибрано "Мис Америка" на 1937 р. (Контест відбуся 7-12 вересня в Атлентик Сіті).

Ось відповіді знавців:

Макс Фактор, характеризатор у Голивуд: Пргарний ніс, зуби й фігура.

Дін Корибел, нюйорський ілюстратор: Здоровля, ритм, зглядна пропорціяність та ум.

Вальтер Дж. Ріґель, мистецький директор Дженерал Електрік Ко.: Умовий та духовий чар, фізична краса в здоровлі та класична пропорція в чертах і фігурі.

Елінор Гутрі Неф, редактор відділу краси в Гарперс Базар: Гарна фігура, гарний волос, чиста й добре плекана цера (шкура).

Антуанет Донелі, знавець краси: Манери, вміле прибирання себе, чар поведінки.

Арнольд, мистецький директор у Нев Йорку: Персональність, поза й сексуальний потяг.

Вінсент Трота,мистецький директор у Парамаунт Пікчерс: Форма, поза й добра умисловість (ментальність).

Джордж Б. Петі, артист та ілюстратор: Молодість, грація й поза.

Сесил Б. ДеМіль, голивудський продюсент: Персональність, чар, индивідуальність і від повідний засіб фізичного притягання.

Артур Вілям Брани, ілюстратор: Гарна фігура, гарне личко й гарний волос.

Дж. Е. Брани, фільмовий артист: Персональність, здорова цера (шкура) й грацйозність.

Ліжарда А. Гінтер, комерційний фотограф: Грація, гарне личко й малі руки та ноги.

ДЛЯ ВАШОГО ЛИЦЯ

Молоко признане корисним на шкуру лиця. Вигладіть шкуру вашого лиця в цей спосіб: Замішайте сірчаного цвіту (фляверс оф сулфар) з молоком (по зеленький сьвікості кожного). Хай це постоїть кільк година, перед ужиттям.

Перед умиванням намочіть кусок вовняної вати в це молоко так, щоби не замішати сірки, що осіла на дні, змочіть ним легко ціле лице й потому вимийте водою.

ЯК ХТО ПРАЦЮЄ, ТАК ЇСТЬ

Як щоб ця пословиця була правдивою, то Іван Янчук з Салт Сте Марі, Онт., був би дійсно великим робітником. У перегонах, при їдженні "пайк" (пай-тїнг) Янчук зїв половину пая впродовж 30 секунд й цим серед 28 конкурентів здобув собі чемпіонат їдця "пайк".

ДОБРІ ЗАСАДИ

Ніколи не чини необдумано.
Зберігай холоднокровність.
Радше говори, як насїдуй приклад.
Бережись перед розчаруванням.
Вставай рано й будь оцьдинком часу.
Не думай про нїщо неподяне чи байдуже.
В розмові будь осторожним, уважливим і не багатомовним.
Будь поважливим у всїх своїх вчинках.

СПОДИВАНЕ

Він:—Вже кілька тижнів, як хочу поставити тобі одне питання.

Вона:—А я вже кілька місяців маю готову відповідь.

НАВПАКИ

—Ти певно не писав до неї, тому й вона зірвала з тобою!

—Навпаки, я писав їй щодня через два роки й вона вийшла замуж за того листаря, що несїв її мої листи.

ДУМИ З ЧУЖИНИ

Як сонце вже зайде й вечір настане,
тоді мої думи туди несуться,
де серця братерські закуті в кайдани;
де кров і сльози рікою ллються;
де муки й горе; де вічне терпіння;
де стогін сиріткий несеться степами;
де нарід невольний чека воскресіння...
у тую країну я лину думками!

—о—

Як вечір настане й місяць засяє,
самітний я мрію про хвилю,
коли в Україні сурма вже заграє
про волю і кращую долю.

А. ШАРАВАРА.

ДОПИСИ

З ВОЇЗДКИ СЕКРЕТАРЯ КЕ УНО І. МАГЕРИ

ТОРОНТО, ОНТ. (місто)

У вівторок дня 14 вересня ц. р. мю мали нагоду гостити в нас секретаря КЕ УНО, який є заразом головою КР МУН гр. К. Магеру.

Гр. К. Магера, будучи на Зїзді МУН Східної Канади, вділяв доволі часу на свої національні обов'язки, які сильно робочого приносить більше користи для Української Нації чим користі.

На доказ вищо історичні дані, що Українська Нація була надто життєздатна до самостійності ще в давнину, коли ціла Европа була не зовсім освічена, а Україна уже в той час мала високі права. Темнійшим тепер, коли Україна здала кінці в добі революції (1917—1920 рр.) доволі сил до скалки, що українці як Нація є в можності далеко краще розвинути себе на високий культурно-національно-економічно чим другі нації, бо Україна є природньо наложеними з великої богатою, яких не має в такій кількості ні одна нація в Европі.

За ось богатства України завжди ним всі нації сходяться. Щоб не йти будо, а їх, наприклад, не перебирають в способах зі засобів. Все, що у-країнське називуть, чи це "вільне", "червоне" чи які другі средини".

Проти їх запіі дне й гостро та відверто протистаються на всіх Українських Землях УКРАЇНСЬКИЙ РЕВОЛЮЦІЙНИЙ РУХ під проводом ОУН, що щоденно дає факти про кривду Земель УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ окупантам наших Земель. Лише Українські Націоналісти які на своїх плечах несли увесь тягарь боротьбу в час революції 1917—1920 рр., не дуть її й по сьогоднішній день та будуть вести аж до остаточного розгромлення всіх ворогів Української Нації.

Іван Мазуренко.

СОБУРИ, ОНТ.

В неділю, 19 вересня, ц. р. в Українському Нац. Домі, секретар КЕ УНО гр. Магера виголосив цікавий реферат. Тема реферату:- "Конгрес —поняття наша та Україна". Пред сідником був гр. Дацик, що представив цілі, предмет та порядок дня до слова. Цьоголовий промовець обширно й грозумілю засував коротенько все до його виголошеного реферату, що являє в собі найбільше теренть Українська Нація, що є одною з найбільше поневолених з С.С.Р. Вказав на предложення фактичні спроби московських червоних сатрапів, що, як кажись біл, придатні тільки і дальше держать в такий спосіб поневолені і замість з лиця землі весь Український Нарід, без якого ні чи він платить перед ним, чи ставиться боїжно. Дальше цим промовець обговорив докладно про Українські книжі і козаків, коли Україна була найсильнішою державою, а дальше добу Хмельниччини, Мазепи, Тараса Шевченка, початок світової війни до сьогодні. В кінці цього він задумався над українськими історичними часами, то побічно, що кожна Українська нація повинна мати такі малі сильного духа і велику ідею. Буде велика беріді за волю України, та геройство, яке виявили в цих днях доні, вливає в наші серця жовду вімсти, відносить на дусі, під готовляє нас до нової Української Національної Революції.

Найбільшу увагу в своїому реферті гр. Магера звертав на молодь. На молоді лежить великий обовязок супроти своєї Батьківщини. Промовець стано їй за прикла подивитися тяді Кругі Банару та героїв на Зах. Зеилях України, що лунцуля з рук ворога в боротьбі за волю і тих, що кидаються на ворогів. Ступаймо їх шляхом. Не жалібно свобого часу, труду, сили для Великої Ідеї.

Приявні гр. Магера висказали, що тинесе до Собору дуже добре рішення й зложив привіт від Кр. Екз. УНО для всього членства та прихильників організації. Було щось два хвилини, на що шин. прелетент відповіли відповідно.

По скінченні реферату предсідник гр. Дацик подякував в імені Обіл УНО і братських організацій гр. Магері за цінний реферат і заложив пошину дискусію, що виявили сильну зацікавленість між присутніми. Було чимало виголошено промов, що вертались назад до цілі.

Всі присутні висловали цікаво обидвох рефератів (по голудні гр. Магера, а звечері гр. Томків). І були гордії тим, що наша молодь уроджена на терені Канади вміро після своєї Батьківщину і поневоленій Нарід та вступає на шлях боротьби за волю. Коли Україні має таких синів і на еміграції, то будьмо певні, що час Української Національної Революції, який прийде по Поляк Землях України, застане нас приготованими.

І. Г.

БОГОСЛУЖЕННЯ В ВІДЧИТ У ЗАЛІ УНО В МАРІЯ, САСК.

5 вересня, в неділю, прибув до нас запрошений з Гефора український гр.-кат. священик о. М. Гоцко. В домовій УНО відправив Богослужіння, з якому взяла участь громадку участь місцеві члени і представники національних організацій та інші громадяне.

Після Богослужіння Всеч о. Гоцко, що щойно прибув з Зах. Земель України, виголосив реферат про положення на Українських Землях, особливо на Західній Україні, що має могучу почуття в усі священика заяку, що не здомити ворогам вільного Народу, тому що молодь України, яка молодим її молодим духом,

коли ваш друг ще не є передплатником н. ш. він повинен стати ним цього місяця!

Поїздка до
СТАРОГО КРАЮ
через
СПІЛЬСЬКУ КОРАБЕЛЬНУ ЛІНІЮ
заплянуйте вже недорогу, скору і дуже вигідну подорож.
Пригадуйте до наших особисто приладжених Рідними Представників Партій, що відїдуть на кораблі

'ДОЧЕС ОФ РИЧМОНД'

25 ЛИСТОПАДА, 1937, з Монтреалу під проводом В. Е. Крістенсена, Спільського Пасажирського Агента в Монтреалі.

14 ГРУДНЯ, 1937, з Ст. Джону під проводом Іа. Томісона, Спільського Пасажирового Агента в Монтреалі.

МИ ПОМАГАЄМО НАБУТИ ПАШПОРТИ І ВІЗИ.
Радимо вносити виплаїді кілька місяців наперед.
По докладні інформації й потрібні аплікаційні форми голосіться до нашого місцевого Агента або пишіть по українськи до—

R. W. GHERKE, K. F. Thompson, C.P.R. Bldg., King & Water Sts., Edmonton, Alta. Toronto, Ont.
O. S. SVALDSELL, C.P.R. Bldg., Saskatoon, Sask.
W. C. CASEY, Steamship Gen'l Pass'r Agent, 372 Main Ave. Winnipeg, Man.

Canadian Pacific Steamships

УКРАЇНСЬКИЙ ГОДИННИКАР
ЛЕОН ГОРГІЙЧУК
що скінчив годинникарський курс і робив по найбільших конкурсових підприємствах у Канаді
В 1921 році заложив своє власне конкурсове підприємство у Саскатуні, що якраз від скорочі під назвою "General Watchmakers & Jewelers". Підприємство дає повне вдоволення своїм покупцям і за солідні і робочу ручить.
Направляємо й продаємо різного вибору годинники всякі діямантові перстені й шкільні обручки, виконуємо що позволення на шлюб (marriage licenses), фабрикуємо всякі вироби з золота й срібла.
Звертаємо увагу тих, що мали свої годинники в направи, у недосвідчених годинникарів й тепер ті годинники гірше йдуть, як були передше, хай перевіряють ті годинники нам, а ми їх вдібності добре направимо, за що ручимо.
Принесіть або пришліть поштою зіпсутий годинник до
GENERAL WATCHMAKERS & JEWELERS
420-20 St. West, Saskatoon, Sask.
Railroad Watch Inspector
Issuer of Marriage Licenses

HAVE YOUR RELIEF ORDERS MADE PAYABLE TO THE ARMY & NAVY
WE FILL
RELIEF ORDERS
PROMPTLY
ARMY & NAVY
MAIL ORDER DEPT STORE
REGINA, SASK.

ЛІК НА СИНЕ ВОЛОССЯ!
ЧОЛОВІКИ І ЖІНКИ! Затріть сіль ди сивого волосся без сине волосся подає людині старшого віку. Тому замовте собі сейчас ваш лік ORIENTAL HERB HAIR RESTORER TONIC. Цей тонік різнує приверне сине волосся до його попередньої кольору так, як було повередньо в молодих літах. Не є фарбою, нешкідливий, дізає успішно і природним ходом. вживається так, як тонік. Не кришить лиї не плямить шкури на голові ані рук, а також добрий середник до порозів і подвоює волосся. Ціна уміркована, бо лише $1.85 за пляшку, менша проба коштовно $1.00.
До набуття лише в
ORIENTAL DISTRIBUTORS
10150 - 97 St. Edmonton, Alta. (1)

КОЖНИЙ УКРАЇНЕЦЬ КУРИТЬ ТІЛЬКИ ПАПЕРІЦ
"КАЛИНА"
Картон (пачка) 100 книжок по 100 листків $4.15 з пересилкою. Замовлення разом з грішми шліть на адресу:
"Kalyna" Ukrainian Co-operative, Ltd.
872 Main St. Winnipeg, Man.

ALEXANDER CAFE
707 Main St.
Як хочете їсти смачний обід то заїдіть до нашої реставрації, під числом 707 Мейн Стріт, а переконаєтесь, що наші страви є найсмачнійші. Заїдіть і попробуйте, а певно будете задоволені.
Ми також маємо Пекарню під числом 576 Мейн Ст., де печемо всякого роду мейки та всякі печива і що лише потрібно на різні забави і весілля, обслуга скора і чесна.
ALEXANDER CAFE
576 Main St. Winnipeg, Man.

ЛІКИ НА ВСЯКІ СЛАБОСТІ
в чоловіків, жінок і дітей
Заявно Славного Спеціяліста
Лікарства:
RUSCI TREATMENT, справляє шлунок, усуває болі в лисці, в широк. мікура $5.50
BLUE DIUM Kidney-Bladder Cure, на слабі або зараєні кирки, міхур чи мочові канали $3.00
LUSCOE'S RHEUMATIC RUB, на простуду, корчі, болі й ревматизм $1.00
TACALIN RHEUMATIC CAPS, на ревматизм, простуду й ревматичні болі $1.50
EPHEDRONAL CAPS, на астму, бронхіт, кашель і простуду грудей $1.50
LIVO No.1 TREATMENT, на шлункові клопоти й затвердження $1.50
LUSCOE'S COUGH SYRUP, на кашель, коклюш і простуду $1.50
NEW ECZEMA OINTMENT на разу шкури, лишай та екземи $1.00
MENOL CAPS, для чоловіків, що стратили докучть або силу мужества $10.00
FEM-REG-LAR для жінок, що мають болі, корчі, кокли стрималій місячний час або перестрічний $2.00
Пошліть за порадами, а спеціяліст удіять їх даром. Адреса
LUSCOE MEDICAL LABORATORIES
779 Queen St. W., Toronto, Ont.
Tel.: WAverley 7124

УНІВЕРСИТЕТ ПРАЦАВ ІНЖ. ПАВЛИЧЕНКА
З нагоди відїзду інж.-агр. Т. К. Павличенка до університету в Лінкольн, Неб., в Зх. Державах Америки, для осягнення ступня доктора філософа—професори й президія саскачеванського університету в Саскатуні офіційно попрощали його 23 вересня. Прощальна вечірка відбулась в університетських забудуваннях у присутності президента університету д-ра Томпсона й уступаючого президента Мурея в білі 30 деканів і професорів. Предсідником був декан агрономічного факультету д-р Кирк.
Д-р Кирк зясував працю інж. Павличенка й підкреслив, що вона має велике значення не тільки в Канаді, а й поза нею. Його досліди над бурянами й над їхнім відношенням до боротьбі за життя зо збіжковими ростинами звернули на себе увагу цілого наукового світу й практичних фармерів. Започаткував він свої студії досліджуванням півсюги, а найвищим дотеперішнім осягом його праці був розсід корінних шкідливих і господарських ростин, включно з травами. Ці досліди прова див він своєю спеціяльною методою викопки, миття й аналізу вання коріння, що дало можливість якнайдокладніше пізнати підземну боротьбу шкідників зо личенка, починаючи словами: "Кількадцять тому назад український студент, в часі бурхливих днів, удається на український університет у Камянці Подільському..." Перепоївши скитались цину інж. Павличенка по Польщі, Чехословаччині та його студії, почав про його працю в Канаді. В перших початках побуту в Канаді інж. Павличенко був фармерським робітником, опісля займався столярством, будовою домів і церков. Так пробиваючись крізь життя, зародив стільки, що 1929 року міг доповнити студії на саскачеванському університеті й вкінці був дослідів. При помочі університету та Домінійської Дослідної Ради (щось в роді академії наук) він виконав велику працю і всі ті, що були близше його роботи, є сьогодні горді, що той український студент добився таких великих осягів.
В черзі інж. Павличенко подякував за свою промовців. Він розказав, скільки злиднів перенїс, опустивши Рідний Край, але якнаїї всетаки при допомозі саскачеванського університету зумів дещо зробити, щоб зацікавити науковий світ. Тепер їде в Америку, щоб ліпше провести свої студії. Висловив надію, що його побут у Зх. Державах Америки більше зяже американських і канадських дослідників.
Наїкінці забрав слово президент університету, д-р Томпсон. Він підкреслив працю інж. Павличенка й заявив, що саме наукові досліди Павличенка принесли розголос університетові. Коли світова фундація Карнегія дала інж. Павличенкові стипендію ($2.500) на докінчення студій, то це значить, що він є людиною великої наукової вартості. Президент Томпсон гиявив сподівання, що по скінченні студій інж. Павличенко вернеться в Канаду й далі працюватиме для слави університету в Саскатуні.
Всі присутні гратулювали інж. Павличенкові за його успіхи й бажали йому успіхів у студіях.
Українське суспільство повинно бути гордим, що один з нього добився такого великого признання серед наукового світу Канади. Ще більше воно повинно тішитись тим, що він пішов по правильній дорозі не тільки в науці, але і в українській народній роботі. Він працював у рядах організованих українських націоналістів у Канаді й разом з ними йшов тим єдиним правильним шляхом, що доведе Українську Націю до здійснення її ідеалів—до Вільної Соборної Української Держави.
Як довідуємося, працю інж. Павличенка в університеті перебрав інж. Вол. Коссар.

БОГДАН ЗЕЛЕНИЙ ВІДТХАВ У СХ. КАНАДУ
Передминулого тижня членство українських націоналістичних організацій в Саскатуні пра цюло в Українському Нац. Домі ім. В. Білаша в Дм. Данилишина свойого довголітнього, дібільного члена Б. Зеленого. Більсто осіб зібралися в Нац. Домі й запросили гр. Зеленого, чим зробили йому велику несподіван ку.
Переводжено час на веселій забаві й слухано промовців, що висказували в імені організації признання відїджаючому за його народню роботу й бажали йому успіхів на іншому місці побуту. Працяли гр. Зеленого від організації: ред. М. Погорецький, г-ка Ендерсон, гр. П. Сук нацький, п-на А. Леськів та інж. Вол. Коссар. Від Альберти працювали гр. Зеленого організатор УНО, М. Шарик. П. Сукнацький вручив дарунок гр. Зеленому від організації.
Гр. Зелений від 1931 року перебував у Саскатуні, куди прибув з Альберти (Келгарі). По званні електро-технік, він заложив тут своє підприємство. Сам бувши воїном Української Армії, побував два роки в польській тюрмі в часі процесу О. Басара бовці. Прибувши в Канаду, доповнив свої технічні студії й взявся до енергійної праці по своїому фаху. Виявив велику здібність на тому полі. Тут же взявся активно одружитись з дочкою п-ства Романових і придбав двох синків. Одначе, як був ший український вояк й активний націоналіст ще до старого краю, не міг віддатися вповні своїому фаховї й стояти осторонь націоналістичного руху, тому мимо тяжкої своєї фахової роботи на втримання родини енергійно працював у місцевих націоналістичних організаціях від самого їх основання. Займав провідні становища не тільки в місцевих відділах УНО й УСГ, а й у центральних організації (був членом КЕ УНО й ГУ УСГ). Своєю щирою, всесвою й відвертою вдачею зєднував собі всіх, тому й не дивно, що з великим жалем прощали його саскатунські націоналісти й націоналістки. При прощанні промовці підкреслювали, що він справді поступав після засади "Наша повага усе", бо часто кидав свою фахову працю, навіть і замикав на якийсь час гаршат, бо справа вимагала працювати для організації. Зрозуміло, що на цьому терпіло його підприємство, яке було його єдиним джерелом прибуї. Всі саскатунські українці жалують за ним, бо всі його любили й поважали.
Не пора нам жалувати за відїджаючими, говорив один з промовців на прощальній вечірці. Він відходить від нас, одначе він буде далі з нами. Де наш не поїде, всюди взяло ся за ділу й другій по організації. Він лише змінює місцевість побуту, але прихвалюється в нове місце
Враз знова стане працювати для ідеї, за яку з кріcом у руках воював на широких степах України, а відтак зносив янцькі роботи в тюрмах.
Українська колонія, де осяде гр. Зелений, дістане не тільки доброго фахівця, народнього працівника, а й провідника в організації. Можна бути певним, що гр. Зелений далі виконуватиме свою організаційну роботу в новому місці так солідно, як вико кував у Саскатуні.
Після промовців і збірки на Визв. Фонд, переведені на залізк організатора УНО, М. Шарика, гр. Зеленій запевнив усіх, що де не був би, всюди працюватиме далі для нац. руху, бо цілою своєю істотою вірить, що тільки цей рух може відновити Українську Державу.

МОНТРЕАЛЬ, КВ.
Примірні Хрестини
18 вересня в. р. відбувався забава (хрестини) у в-ства І. Глібчуків у Монтреалі, за якій на заклик г-ки А. Білявської приступні гості зложили $5.25 на Визвольний Фонд ОУН, а 25 ст. на Полїт. Вязні Жертвували: По $1.00: Глібчук, І. Шалагін, П. Гриневич; по 50 ст.: А. Білявська, М. Чайківська, Д. Мацейох, І. Гавалко; по 25 ст.: Ю. Глібчук.
На Політичні Вязні: по 25 ст.: Кевка.
Всім жертводавцям щира подяка.

ЗАКЛИК
До всіх земляків і землячок за далеким морем, що походять з села Лозівки, збаражського Повіту.
Дорогі Родимці!
Літа вже минають, від часу як громадяне села Лозівки Збаражського повіту, задумали й рішили поставити свою народню, селянську твердиню, свій "Городній Дім", де змоги б поміститися всі освітньо господарські товариства й установи, які служать для культурно підвисування села, для підвеселення його добробуту й до загального поміщення долї цілого Українського Народу. По довголітніх заходах удалося нам одержати від уряду затвердження плану й дозвіл на будову "Городнього Дому" в Лозівці, одначе тим затвердженням, що та будова мусить бути до двох літ викінчена.
Не гаючи часу приступили ми вже до будови. Всі громадяне без різниці, як бідніші, так багатші складають жертви на будову та зогляду на великі кошти будови й на примірні матеріяльні обставини, тяжко приходиться нам самим довести розпочате діло.
Тому то звертаємося до всіх односельчан, до всіх своїх рідних і до всіх українців за морем з просьбою дати нам матеріяльну допомогу для скінчення Українського Народнього Дому в Лозівці.
Ми свято віримо, що у вас живе ще любов до Рідного Краю, до рідних земель і що його доля вам не байдужа. І так як ви щедрою рукою дасте на рідні цілі, то і не поскупитесь для рідної Лозівки! Дорогі земляки! Щоби не пропала наша праця, наші муки, що майже на викінченні і щоб вада не заборонила на дальшу будову—всі до праці. Нехай не буде між вами нікого, щоб більшого чи меншого жертвою не відмовився бо він до здійснення будівлі, яка служила б довгі десятки літ та чи навіть століть для добра нашого села і Українського Народу. За ваші щирі жертви згадуватимуть вас теперішні і будучі покоління, ви, а назвища ваші будуть записані яснїми, золотими буквами в історії села. Всякі жертви зібрані просимо висилати на руки комітету
За Комітет: Кольчук Онуфрей і Чернівський Володимир.
П. Гриневич (Монтреал).

ДОВГИЙ СОН СКІНЧИВСЯ
В Шикаго померла в лічниці на запалення легень 32 літня Патриція Мегайр, що заснула була ще 15 літня в 1932 р. і від того часу аж до самої смерті ані разу непробудилася. Всі знагалися лікарів пробудити її з дивної хвороби спячки були безуспішні. Через 6 літ і 7 місяців доглядала її мама в дома і Патриція зискала за той час 20 фунтів на вазі. Перед кількома днями взяли її до лічниці, щоби зробити їй операцію на нахист. Та нім доконано операції розвинулася в неї запалення легенів, від чого й вона померла не відзискавши сні домості.

КОЖНОГО ДВАДЦЯТОГО ЧЕКА Є НЕЩАСТЯ
Статистка нещасливих автомобілевих припадків в Злучених Державах і Канаді заповідає, що в наступному році кожний двадцятий автомобіль буде замішаний в якийсь несподіваний припадок, в якому хтось стратить життя або буде тяжко покалічений. Нещасливі автомобілеві припадки зростають з року на рік помимо того, що модерні автомобілі стають кожного року більше докладами. Значиться, що в зрості нещасливих припадків не вина автомобіля, а вина того, що ними водять. Троха більше обережності й менше непотрібного поспіху може прятувати несподіване людське життя або охороняти когось від каліцтва.

НЕ ГОВОРІТЬ НЕПРАВДИ
Перед торговцем риби стає чоловік з кошиком і (вудка) йдже: "киньте мені кількацять найбільших ваших риб". "Дуже радо відповідає той, але чому кинути їх вам?" "Щоби я міг своїй жінці сказати, що я їх зловив.—Бачите з мене може бути злий рибалівець, одначе ніколи не говорю неправду".

ЯК АДАМ
—Чи він прийняв нещасте, що впало на нього, як мущина?
—Якраз так! Він зложив всю вину на свою жінку.

Усе велике на світі здійснюється тим робом, що людина почувае себе відповідальною на своїому пості—чи видять її усі, чи дякують їй чи ні, врешті без запруки навіть, чи успіх покажеться колись вартим цілого труду, чи ні.
Георг Штамлер.

Час і припадок не можуть вдіяти нічого для тих, що не хочуть самі вчинити нічого для себе. Навіть ледве чи може прегідния врятувати нарід, що не готовий сам виборити собі власну безпеку. Кеннінг

NATIONAL IMMIGRATION & COLONIZATION
Робить старання за перміти на спровадження з краю жінок, дітей, нареченів і інших родин з капіталом. Пересилка грошей до старого краю з американських долярів або в теперішній валюті. Асекурує від слабості, каліцтва і автомобільних випадків. Продає фарми в міській реальності. По докладні інформації пишіть до
W. HAWRYSH, Mgr.,
10275-101 Street, Edmonton, Alta.

НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ РЕСТОРАН
QUICK LUNCH
330-20 St. W. Saskatoon, Sask.
Л. Боднарук, властитель
СНІДАННЯ, ОБІДИ, ВЕЧЕРІ,
ПЕРЕКУСКИ
Умірковані Ціни. Скора й Солідна Обслуга.

НОТАРІЯЛЬНЕ БЮРО СТАРОКРАЙОВИХ СПРАВ
Виконує нотаріяльну роботу у всіх старокрайових справах, як Контракти, Пожичковість, потверджені конспекти, Спадщини, Тестаменти, Метрики, Канадські Гарожанські Папери, купує і продає землю тут і в Краю, пересилає і кошетує гроші, виділує пашпорти, перміти, продає шіффкарти. Інформуйтеся у всіх справах. Запитайте поштою рівнож на відповідь.
D. GERYCH, Notary notap,
416 Main St. 407 McIntyre Block, Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ товариша життя, від 25 до 40 років життя. Я 40-річний вдовець, маю дітей. Мешкаю на фармі. Заінтересованих прошу голоситись на адресу.
Mr. Max Jaciw
Newton, B. C.

УВАГА! САСКАТУН!
Подається до відома членам Василькової Поможи, Відділ 50, що місячні сходини членства відбувають дня 5 жовтня, 1937 р. в Українському Нац. Домі ім. В. Білаша і Д. Данилишина в Саскатуні о 8.30 годині вечері. На сходинах виголосить д-р І.Пилюк реферат на медичну тему.
Вик. Ком. В. П. Відд. 50.

ТОРОНТО, ОНТ.
Повідомляється членів і членок Українського Т-ва "Union Hall" що будуться в вівторок, 5 жовтня, б. р., о 8 годині вечері, в залі Українського Національного Обєднання 105 А Едвін вул.
Тому що є важні справи до порядкування, проситься все членство прибути на означений час.
За Вик. Комітет В. П. Відд. 26
Р. Т. Савчук.

ПОШУКУЮ брата Івана Кардаша, син Григорія й Марії Кардаш з містечка Підкаміння, пов. Богатин. Перебував у західній Манітобі. Хто знав би про нього, прошу ласкаво написати на адресу: YAROSLAW KARDASH, 1080 Dorchester East, Montreal, Que.

УВАГА! САСКАТУН І ОКОЛИЦЯ!
Подається до відома Українського Громадянства, що в днях від 14 до 23 жовтня, 1937 р. відбудеться в Українському Національному Домі ім. В. Білаша й Дм. Данилишина
ВЕЛИКИЙ БАЗАР
Просимо Шановне Громадянство численно прибути на базар і весело забавитись. Ждуть всякі несподіванки, де можна набути вартісні річи. Буде пригравати добірна музика. На щасливі тикети будуть видані нагороди при кінці базару. Просимо набути тикети, які управновитимуть до вступу на всі вечері.
Приходіть, а не пожалієте, за що ручить
Базаровий Комітет.

Хто здає про свое здоровля і про працю для українського робітника,
той курить тільки першої якості
ПАПЕРІЦ
"КАЛИНА"
Картон (пачка) 100 книжок по 100 листків $4.15 з пересилкою. Замовлення разом з грішми шліть на адресу:
"KALYNA" Ukrainian Co-operative Ltd.
872 Main St. Winnipeg, Man.

УКРАЇНСЬКА КООПЕРАТИВА "БУДУЧНІСТЬ"
490 Queen Street West Toronto, Ont.
Phone WA. 9928
240 Queen St. E. Філії 230 Bartrom Street
Toronto, Ont. Тел. EL 5688 Sudbury, Ont. Тел. 2779
В наших споживчих крамницях є все свіжі й добрі товари. Скора й чесна обслуга. Стараймо й удоволюймо!

ПІДЧАС ПОБУТУ В МІРТІ
загостіть до
ПЕРШОРЯДНОГО УКРАЇНСЬКОГО РЕСТОРАНУ
Смачні і добірні страви та перекуски. Скора і вівчлива обслуга. Уміркована ціна. Вирівсна чистота.
Спеціяльні українські страви кожної середи і неділі.
Ресторан отворений до другої години в ночі.
The Venice Cafe
220 - 20th St. West Phone 3947 SASKATOON, SASK.
П. Божок, власник.

МУЛЯРСЬКІ РОБОТИ
ВИКОНУЄ ВСІ МУЛЯРСЬКІ І БУДІВЕЛЬНІ РОБОТИ З ЦЕГЛИ І КАМІННЯ
Спеціяльність:
ПЛЯСТЕРУВАННЯ
ЦЕМЕНТУВАННЯ
БЕТОНУВАННЯ
Ціни уміркові.
Адреса:
S. KUZAN
832-20th St. West Saskatoon, Sask.
Phone 7711

УВАГА! УВАГА!
ЕДМОНТОН І ОКОЛИЦЯ
Подається до відомі Українському Громадянству м. Едмонтону і околиці, що в днях 26, 27, 28 і 29-го жовтня, 1937 р. відбудеться в залі Німецького Клюбу під ч. 9663-101 А Авню
Великий Базар
Вісім нагород в предметах, вартості від $40.00 до $2.00 зістануть видані Управою Базарового Комітету шаленим виграним тикетам. Розігравка тикетів відбудеться останнього дня вечері.
Гра в бінго та всякі другі несподіванки.
Просимо Шановне Громадянство прийти численно на базар, де весело проведе вечорі. Початок базару в 8 год. кожного вечора.
ЗА БАЗАРОВИЙ КОМІТЕТ ПРИ ФІЛІЇ УНО:
С. Васильєвський, голова Марія Мирончук, секр.

укр. торгівельна школа
ЗАЧИНАЄМО 15 ЖОВТНЯ
Курси Торгівельні
Курс Англійської Мови
Науку подаємо листовно в рідній мові. Оплата приступна для кожного.
На торгівельних курсах науку трівае 2 роки. Ви маєте нагоду вивчитись на першорядного купця
Курс англійської мови трівае рік. Ручимо, що навчимо Вас говорити, читати й писати по англійськи
КОРИСТАЙТЕ З НАГОДИ І ВПИШІТЬСЯ НА ЦІ КУРСИ
поспішіться з зголошенням, бо число учнівських обмежене. Коли Ви інтересовані в одному з тих курсів, то пишіть сейчас по бінші інформації і карту лінію (залучіть 10 центів на відповідь).
UKRAINIAN COMMERCIAL SCHOOL, Dep. S.
1434 n. Leamington Ave. Chicago, Ill.

ПОЗІР! ПОЗІР!
САСКАТУН ТА ОКОЛИЦЯ!
Подається до Відома Українського Громадянства, що в днях від 14 до 23 жовтня, 1937 р. відбудеться в Українському Національному Домі ім. В. Білаша й Дм. Данилишина
ВЕЛИКИЙ БАЗАР
Просимо Шановне Громадянство численно прибути на базар і весело забавитись. Ждуть всякі несподіванки, де можна набути вартісні річи. Буде пригравати добірна музика. На щасливі тикети будуть видані нагороди при кінці базару. Просимо набути тикети, які управновитимуть до вступу на всі вечері.
Приходіть, а не пожалієте, за що ручить
Базаровий Комітет.

Друга Частина

НОВИЙ ШЛЯХ

Second Section

РІК VIII. ЧИСЛО 40. САСКАТУН, САСКАЧЕВАН, 5-го ЖОВТНЯ, 1937, СТОРОНА 9.

ЖАХЛИВЕ ПОЛОЖЕННЯ БОЙКІВЩИНИ

Один подорожній, переходячи через Бойківщину, пише в львівському "Ділі":

Будучи кілька днів на Бойківщині, мав я нагоду приглянутися до життя наших бойків зблизька. Мене найбільше зацікавила господарська сторона і про неї хочу сказати кілька слів.

Те, що я бачив, і чув, прямо жахливе. Нашому тірському населенні грозить голод. І про щоб ви не почали говорити з бойком, то все мусите закінчити на спустошенні, яке заподіяла в горах і підгірських околицях цьогорічна весняна посуха. 36% збіжжя й паші на 50—70 відсотків менший від збору в минулому році. Ціла малля гірського населення у зборі баболі. Але навіть найкращий урожай баболі та інших осінніх ростин небагато поправить жахливу ситуацію.

Правда, мешканці гір і підгірських околиць зимою все купували муку й хліб для себе —цього року одначе приходить ся їм купувати хліб зараз по жнивах, не згадуючи про те, що не кожний має "купило" (цебто гроші).

Спосіб господарювання в горах у нас ще досі не є устарілий і ніхто тим не займається; попри мізерну рільну господарку стрінете тут плекання сільсько-господарських тварин, яка в горах ведеться й мусить вестися инакше, як на долах у збіжових районах. Але й ця, що же найдрібніша ділянка гірського господарства, захитана у своїх основах. Брак паші! Вже сьогодні застановляються над пашою бойки, що робити, щоб урятувати худобину (в тій справі—згадаю мимохідом—відбувалася повітова господарська нарада в Старому Самборі і серпня ц. р.). Продати—немає куп ців, а як навіть який найдеться, то дає будяшо. Паші не можна докупитися. Околіт соломи коштує вже тепер 50—70 сотиків. Що робити?

Покищо починають старші цтухи худоби забивати й розпродують мясо між собою. Це більш поплатне, як продаж худоби на торзі. А це буде далі? —питаєте.—Як відповідь бачите тільки безнадійне здвигнення раменами.

А тимчасом кругом по цілих горах розпанькується чимраз страшніша нужда. Годі перейти селом, щоб не стрінути кількох прошаків. які просять милостині, просять хліба.

Про погляд села, про якесь уладження хати, та про гігієну й умовини життя вже не згадую. Вистарчить, що приведу вам пятнахчуть, що тримання "маржинки" (худоби) в хаті, це звичайне явище. Кілька дощок збитих, положених побіч себе, це часте ціла обстанова хати, що в день заступає "лаву", а нічю ліжко. Кожна особа має свою... дошку. Тільки у багатших селян найдете окрему (від стайні й ін. господарські будинки) хату й сяку-таку хатню обстанову, але таких тут не багато. Треба додати, що 5—10 морговий господар то вже багач. Звичайно селянин тут нащебільше 1—2 моргн каменистого грунту й хату для себе і худоби.

Коли в розмові я натякнув, що цього року є сподівана знижка цін збіжжя, то почув я з тієї причини з уст селянина страшні нарікання, прямо голос розпуки. Вони не мають збіжжя на продаж, вони мусять його купити й то по значно вищій ціні від загальної ринкової. Чому?—питаєте.—Бо справа закупу й евентуального збуту збіжжя тут ще не налагоджена, а жидо, які всюдано опанували гори, тягнуть з нашого бойка останню шкуру. Хтось сказав, що Бойківщину треба було б перемінувати на "жидівщину". І має рацію.—Тут не найдете села, де не було б кількакацять жидівських родин; часом доходить, що четвертина села це Мойсеєві нащадки.

Наша кооперація робить тут щойно свої перші кроки, а ще дуже, дуже багато є до зроблення.

Мимохідом згадаю, що Тур-чанщина ще досі фактично не має своєї повітової кооперативи, що могла б закуповувати й евентуально збувати потрібні для села продукти чи товари. Досі цю ролю частинно виконувала філія "Нар. Торговлі" в Турці, а з весною ц. р. цією справою мав зайнятися Окр. Союз у Самборі, але досі чомусь нічого ще не зробило. А шкода! Бойки з тієї причини часто висловлюють невдоволення.

Чи є тут будьякий зародок? Є—якщо це можна назвати зародком. Є багато праці у лісах при зрубуванні, обрібці та зводженні дерева. Можна дещо заробити при воженні шутру. Одначе винагорода за ту працю є дуже нужденна. За перевіз 1 метра дров на віддаль 20—25 км. сезонно заробляє з парою коней найбільше 2—3 зл. Трохи більше можна заробити при воженні шутру. Що року багато хлопців і дівчат вибираються на "люди" на жнива. Але цього року і тут не повелось. Треба було бачити, скільки то насходилося бойків до Самбора, звідки, звичайно довколічні селяне кликали їх до себе на жнива, але цього року внаслідок посухи й меншого врожаю селяне радили собі самі, а бойки вертались з нічим голодні додому. Заробітків на місці щораз то менше, еміграція здержана, а населення щораз то більше і то страшенно голодують.

Серед такої біди і нужди як не велика частина нашого народу.

Не знаю, чи можна собі уявити гірше життя, від життя раших бойків, лемків, гуцулів. Невже ж немає на це ради, не має виходу? Важко на це відповісти, але всеж таки треба шукати якійсь розв'язки.

Треба повести акцію за раціоналізацію господарки.Головну увагу треба, здається, звернути на годівлю молочної і мясної худоби та плекання лену, насінництво й городництво (остання не в підгірських околицях). Більше уваги треба приділити молоді, яка тинається по селі, замість робити якусь корисну роботу. Молодь треба за всяку ціну спрямовувати на науку, чи то до школи, чи до ремесла.

АФЕРА З СЕНАТОРОМ БЛЕКОМ

Як відомо, недавно назначено членом найвищого американського суду сенатора Гюґа Блека. Його політичні противники в сенаті й поза ним підняли тепер против нього завзяту кампанію, що, мовляв, є певні дані, що він належить до нелегальної, ультрапатріотичної, терористичної організації "Ку Клус Клан". Заявляють, що він дістав номінацію на члена суду обманом, отже тепер повинен бути потягнений до судової відповідальності.

Одиноке Блек має багато прихильників у сенаті. Між ними відомий сенатор Джордж Норис заявив публично, що хоч би Блек і належав до ККК, то це його особиста справа й немає правної підстави усувати його до становища найвищого судді. Зрештою, заявив він, в комітеті в конгресі є багато людей, що належать до тієї організації. Знова генеральний прокуратор найвищого суду, Коммінґс, заявив публично, що нахабством є розслідкувати будьякому приватне життя сенатора Блека.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ЧАСОПИС ПРО УКРАЇНУ

"Свобода" (з 24 вересня, Джерзи Сити, Н. Дж.) подає:

Подавши вістку про надання першої нагороди української групі за участь у параді з приводу врочистого святкування 150-ліття американської конституції ,часопи "Елисабет Лейлі Джорнел", з 21 вересня, згадує цей факт у передовиці, подаючи при цьому інформації про вперту боротьбу України за відержання своєї національності від 17-ого століття американський історик Майкл Кость Достоєвський, що походить з України, в своїй праці "Україна і Америка" пише, що Україна була першою державою, що вислала своїх представників до Америки, щоб заключити з нею договір. Це було в 1776 році, коли Україна була ще самостійною державою. Ці представники були прийняті Джорджем Вашінґтоном, першим президентом Сполучених Держав. Договір був підписаний 14 січня 1778 року. Він був ратифікований Конґресом Сполучених Держав 22 липня 1778 року. Договір був підписаний Франклином, Адамсом і Джефферсоном. Він був ратифікований Конґресом Сполучених Держав 22 липня 1778 року. Договір був підписаний Франклином, Адамсом і Джефферсоном. Він був ратифікований Конґресом Сполучених Держав 22 липня 1778 року.

Нормалізаційна Панахида й--Нові Затії

Львівське "Діло", що тепер заступає "опозицію" в УНДО й навіть свариться потрохи з українською "Свободою" (львівською) розписало в липні ц. р. статтю про "Абсолютні висилки т. зв. нормалізації". В ній, що тягнеться ще далі, забираючи голос різної масті українці, що тепер, як тоне "нормалізаційний" корабель, втікають із нього мов щурі. Можна б уважати неодно самопризнання розчарованих "нормалізаторів" цінним, якби вони не доходили до висновків, що мають наново балямутити українські маси. Скомпромітовані раз в політиці люде —мусять від неї одійти. Хто ж у політиці компромітується без перестанку й не витягає з цього висновків, той є безхарактерним підлюхом, шкідливим злочинцем, якого мусить карати кожна спільнота, що дбає за своє моральне здоровля!

Ось які "висліди" нормалізації в характеристиці самих опортуністів (цитуємо суттєві місця з подинокних анкетних статтей у "Ділі"): "Боюся—ви ще Дмитро Левицький, що був головою УНДО, як розпочалась "нормалізація" — що вже сьогодні ні є далі від справжньої нормалізації, як перед весною 1935 р.. Гороскони (виглядн) наші... невеселі. Спроби нормалізації в 1935 р. уважав наш нарід за політичний опортунізм, а політика опортунізму завжди мусить мати реальні наслідки. Коли ж тих наслідків немає, народні маси такої політичної тактики не апробують і починають шукати інших шляхів".

"Урядові чинники—пише заступник голови УНДО Г. Терша ковець—відповідають на наслідки нашої зимоги, почали вимагати аргументу, що "мусять раховатися з голосами польської суспільності", а знову м. ин. Понятовський пішов активно по лінії тих голосів і перевів новий земельний закон... Виходить, що у практиці зміна нашої тактики була непотрібна, бо не дала позитивних наслідків. Про новий компроміс своєї партії з поляками пише "нормалізатор" Тершаковець: "Польські посли., замість співпрацювати з українськими, почали ображатися їх в інтимних національних почуваннях, висловлюючи з жалюк, що "немає українців, є тільки русини", та у відповіді на всі розумні аргументи повторювали неприємливе сидецьке гасло "польська земля для поляків".

"В самому принципі діяльності ще Терш. дали—не допускають навіть до уявлення, що в наших двомовних написів на офіціальних таблицях, не кажучи про мову урядування,—а де вже під натиском українців, що творять безоглядну більшість у даній громаді чи волості, така уявла перебе—там її не допускає реалізувати адміністраційна влада".

Врешті доходить Терш. до таких висновків: "Свойого часу наддніпрянські діячі вірили в гасла соціяльної революції, як у спасення Українського Народу. Був також час, коли галицький політичний провід вірив у гасла самовизначення народів.. У період "нормалізації" наш політичний провід теж почав вірити. Та віра, яка мала дуже хиткі підстави, підмяла проти нас у нашому народі всіх противників партії УНДО, які почали називати нас просто зрадниками національних інтересів —з другого боку відомо відсіль ась на низах, демобілізуючи нашу активність та сіючи апатію й нерцюю... Невдача політичної тактики прийшла через те, що наш політичний провід саме за багато клав на свою віру, задовольнюючись першими обіцянками. І свій парламентарній тактиці наш провід був уступчивий і нерішучий, не кристаючи зовсім з добрих нагод виявити свос становище. Складано забагато заяв та роблено забагато конференцій, які не дали нічого, крім демобілізації по нашому боці та мобілізації по стороні польській". Шкода бесіди українського неудачника!

Старенький Кость Левицький доходить до висновку: "Дай Боже, щоб було лішше,—я їм цього бажаю (УНДО), але новішого нічого, ніхуди правди дяти,—воно на те не виглядає. Та мабуть і не мені одному". Часом ж на старість проясюється в голові...

Негативно оцінюють "нормалізацію" кол. український сенатор Баранин і член ЦЕ УНДО—М. Кернога. Соціял-демократ др. В. Старосольський каже, що наслідком нормалізації є "політичний імпас": "На терені інтеріанціональному він (цей імпас) проявився формально здачею усіх позицій супроти "Союзу Народів", меншинених між народніх організацій, тощо.. Природним і конечним наслідком цієї політики імпасу було... обезвартісиення українського питання в Польщі, його деградація як великої та серіозної політичної проблеми"...

Так само лише духовник Степан Онишкевич: "Замість скаржитись перед цілим світом, ми ухвалюємо польському урядові довіря і бюджет. Давніше Союз Народів, Конгрес Нац. Меншин, і інші міжнародні установи мали багато роботи з нашими скаргами, чужі народи цікавилися, співчували чи навіть боронили нас. Тепер ми вловлені!" Тривожиться серце душпастирське, що "вже вибухають протести, як Березняки, Зборівців і ін., які годі буде погасити промовами послів на вічах". Повна рація!..

Так само безпощадна критика другого духовника—Юліяна Татомира: "Курс нормалізації" був переведений з української сторони, бо з польської нічого в цім напрямі не зроблено. І через те він поґрунт, замість направити польсько-українські відносини... "Нормалізаційна" тактика продовжувана політичним проводом в безконечність, зродила серед громадянства сигнрення до проводу... Якщо нічого добутн, то годі й зберегти честь нації, її достойність! Парламентарна Репрезентація.. поробила цілу низку похибок, розпочинаючи їх незрозумілою для пересічного громадянина заявою на міжнародній арені... Провід дав з себе більше, ніж це відповідало його достоїнству і силі, коли нічого ще й не добув".

"З цензурних причин про це краще не говорити. Те, про що пишеться прилюдно в пресі, це слаба відбитка того, що діється в терені, голосно по селах, де кожний функціонар поліції надає собі право нагляду не тільки над кожною українською інституцією, але й над кожним українським громадянином"...Ось так характеризує наслідки "нормалізації" інший дискутант—А. Чернецький. "Перед нормалізацією було більше праці та змоги зарібку"—твердить український ремісник член КЦ УНДО—М. Гайбей.

"Компетентні українські чинники не заявили прилюдно, які проти них ухвали. Бо коли б неправду уряд зобовязався сприяти українській сторони провести якісь означені зміни, а їх не виконав, тоді ціла відповідальність за неналаднання польсько-українських відносин впала би на польську сторону"—слушно зазважує адвокат О Яворський. Далі він, сам великий український діяч, пише: "Не має сумніву, що зміна нашої тактики скріпила становище польської держави тим внутрі, як і загранцею. Українська справа в Польщі на якійсь час зникла з міжнародної арени, а загранцею можуть думати, що вона перестала вже існувати навіть як польська внутрішня справа".

Інший український діяч М. Стефанович був за цим, що всі ці висновки, що є безхарактерним підлюхом, шкідливим злочином цем, якого мусить карати кожна спільнота, що дбає за своє моральне здоровля!

Ось які "висліди" нормалізації в характеристиці самих опортуністів (цитуємо суттєві місця з подинокних анкетних статтей у "Ділі"): "Боюся—ви ще Дмитро Левицький, що був головою УНДО, як розпочалась "нормалізація" — що вже сьогодні ні є далі від справжньої нормалізації, як перед весною 1935 р.. Гороскони (виглядн) наші... невеселі. Спроби нормалізації в 1935 р. уважав наш нарід за політичний опортунізм, а політика опортунізму завжди мусить мати реальні наслідки. Коли ж тих наслідків немає, народні маси такої політичної тактики не апробують і починають шукати інших шляхів".

"Урядові чинники—пише заступник голови УНДО Г. Терша ковець—відповідають на наслідки нашої зимоги, почали вимагати аргументу, що "мусять раховатися з голосами польської суспільності", а знову м. ин. Понятовський пішов активно по лінії тих голосів і перевів новий земельний закон... Виходить, що у практиці зміна нашої тактики була непотрібна, бо не дала позитивних наслідків. Про новий компроміс своєї партії з поляками пише "нормалізатор" Тершаковець: "Польські посли., замість співпрацювати з українськими, почали ображатися їх в інтимних національних почуваннях, висловлюючи з жалюк, що "немає українців, є тільки русини", та у відповіді на всі розумні аргументи повторювали неприємливе сидецьке гасло "польська земля для поляків".

"В самому принципі діяльності—ще Терш. дали—не допускають навіть до уявлення, що в наших двомовних написів на офіціальних таблицях, не кажучи про мову урядування,—а де вже під натиском українців, що творять безоглядну більшість у даній громаді чи волості, така уявла перебе—там її не допускає реалізувати адміністраційна влада".

Врешті доходить Терш. до таких висновків: "Свойого часу наддніпрянські діячі вірили в гасла соціяльної революції, як у спасення Українського Народу. Був також час, коли галицький політичний провід вірив у гасла самовизначення народів.. У період "нормалізації" наш політичний провід теж почав вірити. Та віра, яка мала дуже хиткі підстави, підмяла проти нас у нашому народі всіх противників партії УНДО, які почали називати нас просто зрадниками національних інтересів —з другого боку відомо відсіль ась на низах, демобілізуючи нашу активність та сіючи апатію й нерцюю... Невдача політичної тактики прийшла через те, що наш політичний провід саме за багато клав на свою віру, задовольнюючись першими обіцянками. І свій парламентарній тактиці наш провід був уступчивий і нерішучий, не кристаючи зовсім з добрих нагод виявити свос становище. Складано забагато заяв та роблено забагато конференцій, які не дали нічого, крім демобілізації по нашому боці та мобілізації по стороні польській". Шкода бесіди українського неудачника!

Старенький Кость Левицький доходить до висновку: "Дай Боже, щоб було лішше,—я їм цього бажаю (УНДО), але новішого нічого, ніхуди правди дяти,—воно на те не виглядає. Та мабуть і не мені одному". Часом ж на старість проясюється в голові...

Негативно оцінюють "нормалізацію" кол. український сенатор Баранин і член ЦЕ УНДО—М. Кернога. Соціял-демократ др. В. Старосольський каже, що наслідком нормалізації є "політичний імпас": "На терені інтеріанціональному він (цей імпас) проявився формально здачею усіх позицій супроти "Союзу Народів", меншинених між народніх організацій, тощо.. Природним і конечним наслідком цієї політики імпасу було... обезвартісиення українського питання в Польщі, його деградація як великої та серіозної політичної проблеми"...

Так само лише духовник Степан Онишкевич: "Замість скаржитись перед цілим світом, ми ухвалюємо польському урядові довіря і бюджет. Давніше Союз Народів, Конгрес Нац. Меншин, і інші міжнародні установи мали багато роботи з нашими скаргами, чужі народи цікавилися, співчували чи навіть боронили нас. Тепер ми вловлені!" Тривожиться серце душпастирське, що "вже вибухають протести, як Березняки, Зборівців і ін., які годі буде погасити промовами послів на вічах". Повна рація!..

Так само безпощадна критика другого духовника—Юліяна Татомира: "Курс нормалізації" був переведений з української сторони, бо з польської нічого в цім напрямі не зроблено. І через те він поґрунт, замість направити польсько-українські відносини... "Нормалізаційна" тактика продовжувана політичним проводом в безконечність, зродила серед громадянства сигнрення до проводу... Якщо нічого добутн, то годі й зберегти честь нації, її достойність! Парламентарна Репрезентація.. поробила цілу низку похибок, розпочинаючи їх незрозумілою для пересічного громадянина заявою на міжнародній арені... Провід дав з себе більше, ніж це відповідало його достоїнству і силі, коли нічого ще й не добув".

"З цензурних причин про це краще не говорити. Те, про що пишеться прилюдно в пресі, це слаба відбитка того, що діється в терені, голосно по селах, де кожний функціонар поліції надає собі право нагляду не тільки над кожною українською інституцією, але й над кожним українським громадянином"...Ось так характеризує наслідки "нормалізації" інший дискутант—А. Чернецький. "Перед нормалізацією було більше праці та змоги зарібку"—твердить український ремісник член КЦ УНДО—М. Гайбей.

"Компетентні українські чинники не заявили прилюдно, які проти них ухвали. Бо коли б неправду уряд зобовязався сприяти українській сторони провести якісь означені зміни, а їх не виконав, тоді ціла відповідальність за неналаднання польсько-українських відносин впала би на польську сторону"—слушно зазважує адвокат О Яворський. Далі він, сам великий український діяч, пише: "Не має сумніву, що зміна нашої тактики скріпила становище польської держави тим внутрі, як і загранцею. Українська справа в Польщі на якійсь час зникла з міжнародної арени, а загранцею можуть думати, що вона перестала вже існувати навіть як польська внутрішня справа".

Інший український діяч М. Стефанович був за цим, що всі ці висновки, що є безхарактерним підлюхом, шкідливим злочином

Тепер щойно долучуються, що "польська сторона розуміла, що нормалізація вимагає від українців зректися всіх заходів для здійснення наших визвольних змагань, бо виключне право рішати про справи, з якими зіткається закордонна політика, має міністерство закордонних справ і польське громадянство... Польська сторона гадала, що нормалізація є на те, щоб український світ власними руками здавив не тільки нелегальні прояви нашого життя, але, що найважніше, щоб український провід занехав і спонукав своє громадянство занехати всякі хочби й легальні засоби боротьби за наш. права"...

Отже "здавити нелегальні прояви було УНДО готове і чинило в цьому напрямі все можливе—до звичайного доношництва перед ляхами включно. Тепер уся нормалізація пішла до чорта—і як, питаємося, відповість УНДО перед Україною за те, що власними руками лякі дувало українську визвольну силу? Це є зрада, зрада Нації, ганебна компромітація, за яку неспіткають кріпиться, а чес на політична група діяківців. Але люди з УНДО не з цих. Вони мають ще тепер лице виступати нові "проєкти" порятун ку України. Майже в усіх голосах критики "нормалізації" чується, як остаточні том: збіряємся на всеукраїнський конгрес! Отже затівають ще одне ошуканство! "Наддніпрянський політичний діяч-емігрант" В. Приходько, що хоче робити кар'єру на ідеї конгресу, теж встрянув в дискусію і вернувшись за "консолідацію всеукраїнських національних сил", мало-по шкурні не вискочить.

"Ми, наддніпрянці, загально уважаємо (що за безличність емігрантського політикань—говорити ч імені "нас придніпрянців"!!), —що нормалізація затримала превалжну акцію консолідації українських національних сил, яка зродилась у формі Українського Всеукраїнського Національного Конгресу. І вважає в ній точці ми, наддніпрянці і все позагалянське українське громадянство (одним словом говорить Приходько в імені мав же всієї Української Нації!) маємо великий жаль до "нормалізації". Добр. Приходько, ще раз, звкуйбо. Бо ідеї конгресу й нормалізації зродилися разом і мали одну мету: з помічю поляків вдарити по українських націоналістах і "визволяти" східні землі.

Тепер відгравають знова ідею конгресу—гадаючи, що, як вони прошкіб з нею з посольських трибун, то вдасть це їм з конгресових. Як бачимо, треба надіятись з боку збанкротованого опортуністу нового гласу за "всеукраїнським національним конгресом". Треба цим перестрогти давати гідну відпрасу—бо один з них гілавні, які не давають собі справи, як повикликою є хвилина, і видумують конгресові ідеї з глупоти, а другі це політичні злочинці, що хочуть після "нормалізаційної" володи кидати нову "конгресову"—під ноги українській визвольній політиці!

ГЕН. МОСКАРДО ДІСТАВ КОМАНДУ

Ген. Джозе Москардо, відомий оборонець Алькасару, дістав від ген. Франка команду армії на арагонському фронті. Минулого року ген. Москардо окружений зо всіх сторін і замкнений з 1,700 людьми, між якими були жінки і діти, в старинній еспанській кріпості Алькасар, в Толедо, витримав 72 денну облогу і не піддався тому того, що червоні загрожували, що застріляють його сина, що був в них в полоні. Червоні виконали свою нелюдську погрозу і розстріляли сина Москардо, який з горстюю національних воїнів оборонив Альказар проти шалених наступів червоних, доки не надійшла відсіч.

Попередник ген. Москардо в команді на арагонському фронті ген. Мамбо де Зуніга застав ганений. На арагонському фронті слідна була за минулих кількох тижнів надзвичайна активність і можна сподіватися, що на цьому фронті в недалекому часі прийде до рішучого бою.

ЛЕЙБОРИТИ ТРАТЯТЬ ВПЛИВИ

ЛОНДОНСЬКІ РОБІТНИКИ ВІТАЮТЬ АТЛІ СМЕРДЯЧИМИ БОМБАМИ

На масовому мітингу скликаному британською робітничою партією в східних дільницях Лондону (26 вересня) прийшло до небувалої демонстрації проти парламентарного провідника лейборитів Атлі, якому через довший час не позволено говорити. Демонструючі робітники послугувалися образливими окликами під адресою лейборитарського проводу, котрим мяв камінням і кидались смердячих бомб. Поліція викликала демонстрантів з залі. Це ондаче не багато помало. Коли Атлі остаточно вдалося прийти до слова, він ледве міг скінчити свою промову з причини безнастанних переривань.

Масовий мітинг ан східних не редміхся Лондону, що на нього промовляв Атлі, був послідним з цілого ряду подібних мітінгів скликуваних минулого тижня британськими лейборитарами по цілій Англії в цілі добуття 100,000 нових членів для робітничої партії. На цих мітінгах, особливо в Лондоні, видно було сильний зріст опозиції серед широких мас англійського робітництва проти антинаціональної політики британської робітничої партії.

Преса з червоною закраскою приписує ці демонстрації роботі англійських фашистів. Воно може й так є і в такому разі це свідчило би про великий зріст фашизму серед англійських робітників. Коли англійські робітники-фашисти мають досить сили, щоби робити масові мітінги, на яких промовляють лідери лейборитів, то рівночасно, що англійські робітники починають щораз густіше скупчуватися під прапором фашизму.

ВБИЯН БРИТІЙСЬКОГО КОМІСАРЯ В ГАЛІЛЕЇ

Британський окружний комісар в Галілеї Люсис Андрюс зістав застрілений трьома арабами в неділю 26 вересня, як в охороні спеціального сторожа райдюся з церкви в Назареті. Андрюс згинув на місці, а тяжко ранений сторож помер опісля в лічниці. Всі три вбивники ґвертіяни. Британська поліція в Палестині зорганізувала за ними небувалу погоню і арештовано багатого підозрілих осіб.

Убитий британський комісар Андрюс був в Палестині від 1936 р. Він був приділений до королівської комісії, що розслідкувала недавно причини жидівсько-арабського конфлікту в Палестині і зарекомендувала поділ Палестини на 3 частині.

Арабський палестинський комітет видав легальну відозву до населення, в якій осуджує вбивство британського комісара і взиває арабів до захована спокою.

Убитий комісар Андрюс мав виконувати великою суворістю супроти арабських терористів в Галілеї і дістав був кілька агентовних перестерог з погрозами. Нічого закидали, що він переслідує арабів, а протегує жидів.

ПАЛИТЬ БІЛЬШЕ ГАЗОЛІНИ

В 1936 р. зужито в Саскачевані у всіх запотребуваних разом 45,967,000 галонів газоліни. В попередньому, 1935 р. зужито в цілій провінції лише 39,166,000 галонів газоліни.

СОНЯШНЕ СВІТЛО Й МІГРАЦІЯ ПТИЦЬ

Один канадський професор досліди недавно, що відлет і прилет птахів з півночі на південь і з півдня на північ спричинює сонце. Ділянка сонячного світла на земячні елементи пташиного організму збуджує й птиці ґін відлітати на південь перед приходом зими. Згаданий професор випустив був у листопаді (в місті Едмонтон) ворону, підданши її наперед від ділення штучних сонячних променів. Ворона, замість на південь, полетіла на північ якихь 230 миль.

ВИСЛАНО 72,000 ШТУК ХУДОБИ

Урядовці в Реджайні обчислюють, що згідно з планами федерального уряду вислано досі з посушних околиць Саскачевану около 72,000 штук худоби. З того около 32,000 штук відразу продано, а около 40,000 штук затримано і вислано на поля до Манітоби.

План федерального уряду що до висилки і продажі худоби з Саскачевану зістав тепер пошерений на округи лежачі поза посушною полосою провінції і з нього можуть користати фармері з других місцевостей Саскачевану.

ЗАБОРОНА ПОЛЮВАННЯ НА ЛОСІ

Саскачеванський провінціяльний уряд видав поправку до обовязуючих мисливських приписів в Саскачевані. На підставі нового розпорядження,"оголошеного в саскачеванській газеті, заборонено полювати на лосі (елю) на південь від північної межі 34 таунширу.

275 ВИПАДКІВ ДІТОЧОГО ПАРАЛІЧУ В САСКАЧЕВАНІ

Провінціяльний департамент здоровля в Реджайні оголосив, що в протягу 1937 р. було в Саскачевані 275 випадків дітоного паралічу. Сподіються, що з настанням холодящої погоди ця пошесть перестане ширитися і число нових випадків значно зменшиться.

Число випадків дітоного паралічу в цілій Канаді виносить досі більше як 3,000, з чого смертельних випадків було біля 100.

МИХАЙЛО КОЛОСІВСЬКИЙ

НЕЖДАНА БАЗИЛЕВИЧІВНА

ДРУГА ЧАСТИНА РОМАНУ "БОРИС ГОНИЧ"

(Передрук заборонений. Всі права застережені!)

(Продовження.)

Родина Базилевичів тимчасово замешкала в Гранд Готелі на Кертнерринґу. Веселий майстерний красунь Відень, після проголошення війни, помітно змінив своє обличчя.

Місто штрафсівських валюсів, необхідних лейтантів, гомінких скрипок, чаріавливих жінок, мелодійної сугложности й легкого привільного життя перепованого людьми в сіро-зелених однострої, з кашкетами глибоко насуненими на чоло... Непорушно, як статуї притиснувши до лівого плеча крісси, скрізь стоять вартові, від їх кашкетів по молодечі обличчя грають суворі тіні.

—Люблю стару Австрію до всіми її відзнаками й заббонами, з її майстерністю взагалі—промовляє утікач зо Львова, лікар Лапчук до пані Базилевичевої.—суть віденської та взагалі австрійської культури як висловився Артур Шніцлер, є промінь італійського сонця крізь германські хмарки.

—Коли герой майерлінгської трагедії архикняз Рудольф почав викладати матері імператриці Єлисаветі свої проекти необхідних реформ, вона, імператриця, відповіла йому з журною певністю—зморщи брови говорить заступження в дорозі голосом короткозора Базилевичева.—Австрія засуджена на загибель. Жадними людськими зусиллями її не врятувати. Австрія жертва невблаганого фатуму!..

Вирішивши відвідати "Стефанс-кірхе", пані Базилевичева з донею Нежданою по дорозі милуються памятником порятунку від дикуми старого зеленого скверу.

Величне враження робить на обидвох церква корони святого Степана... Воскові свічки, безліч жевріючих лямпадок, хлопчаки з золотими повязками, підіймаються із пів'ями алябастрові статуї на мармурових педесталах, необгачено страшним висить хмуре, гнітуче розпяття, де вється від болю тіло Спасителя.

На поворотній путі проникливі сирени авт, гуркіт вантажних трамваїв, вигуки вуличних продавців газет розганчують всю нервову систему старої.

Над вечір, проходячи по Кернерштрасе родина Базилевичів вступає до просторої кавярні... Локаль переповнений. Цигаиська капеля грає мрійний віденський вальєць: із тихим жалісним смутком злється "Вінер Музік"—пісня забуття... Розпука й нужда тягнуть віденських урядовців до кавярні "Сіерглае", де вони мантачать іноді останні корони.

* * *

Настає весна 1915 року... Союз Визволення України виявляє жваву діяльність... Мирослав Базилевич виряжається на сербський фронт... Білявий Юрко Сикуранець, що залишив гімназію й готується стати фендріком, прибуває у Відень напередодні врочистого свята, яке влаштовує львівська "Просвіта" на еміграції в австрійській столиці.

Вже в третій годині пополудні починають зїздитись із подальших околиць українці, до яких донеслась вістку про свято в річницю смерті Того, хто вірив незломне в майбутнє воскресення України, хто спить довічним сном серед розлогих степів над Дніпром у могилі.

В переповненій по береги залі настає гробова тиша... Хор починає "Заповіт"... Серце Нежадни, що сидить поруч матері, б'е швидко, очі Юрка горять жадобою боротьби... Далі виголошено святочний реферат.

Перед авдиторією проходить незвичайно яскравий малюнок життя чину й творів не "пророка-мученика", не "плачущого ієремика", не "романтичного мрійника", не "Кобзаря Тараса" з трагічною біографією, але Апостола Національної Правди з Його буйними полумям, вибухом, карами й постами за довгий час кривд.

Воля, щастя Нації, Суверенна Українська Держава—ось гасла Його, що кинуті ним у часи страшенного лихоліття Нації—в часи, коли, здавалось, що Нарід із так великим минулим, стиснутий залізними кайданами жорстокої ворожої окупації, вже більше не виявється на волю.

Вийсти Його—не в темряві національного занепаду, якого була епоха початку двадцятого століття... Вийсти Його в минулому України та в цьому незбагнена містична сила Його генія...

Його родовід—це не крипацька селянська родина в Моринцях—це могутні, підземні, титанічні сили Української Нації, що породили Державу Володимира Великого й Ярослава Мудрого, українське лицарство пятнацятого століття, Запоріжжя та Гетманську Державу Богдана Хмельницького.

Він являє собою перелім цілої епохи... Розшматована Україна вірна Його гаслам... Його активізм, Його безкомпромісовість, непримиримість, нетерпимість, революційність і фанатизм відбиваються у наступників Його з неймовірною силою...

Його слова: "Мордуйте скаженки!", "Матері їх хиря!", "Всіх уласть, все забрати!", "Мало клятим кари!", "Ще раз треба перемучить, щоб не повставали!", "Дайте ножа, дайте силу, муки ляхам, муки!.."—залишаться вирізблені в серцях Українського Народу, наче на скрижалях..

Підчас перерви Юрко проходить попри стіни й дивить, що в кріслах сидять стара Базилевичева й дочка. Нежадна повертається профілем до вікна. Юрко вміхається, чомусь червоніє, трохи загається, але все ж кінець-кінців рішає підійти..

—Добрийдень, добродійко!.. Добрийдень, пане!..

Нежадна сполохалась. Вона повертається до нього й дивиться мовчки.

Сідайте!.—вимовляє стара.—Не сподівались ми так скоро вас бачити в Відні.

Дочка глядить йому прямо в вічі:

—Так!—говорить вона поважно.—Дивуєтесь, що нас зустріли?.. Наближається рішучий час для нас усіх!.. Будьмо ж готові!.. З Шевченковими гаслами, з Шевченковим Заповітом, у похід!.. Вперід!.. Московські окупанти Галичини виводять зо Львова інтелігентних, небезпечних для себе громадян і висилають їх аж на Далький Схід, над річку Ангару!

—Вперід до остаточної перемоги над ворогами!.—поденервовано відказує Юрко.—Шлях важний, панно!.. Хто впаде, хай не жалієть..

—"Червоний бевкет" мусить запалити в нас усіх жагу помсти, боротьби!..—каже короткозора Базилевичева.

Юрко несподівано для себе самого цілує стару в руку й сідає біля Нежадни цілком близько... Недоговореність важко висить у повітрі. Програма свята продовжується... Якась молода панна декламує "Катерину", якийсь студент "Наслідування пророка Осії", бандурист співає думу на смерть Тараса Шевченка.

* * *

Перед 18 год. бій досягає страшенного напруження й німецькі лави підходять щільно до лінії російських окопів... Минає 10 хвилин і німці вдираються в замерзлі, вошиві окопи... Охоплені повічним жахом росяяне відступають, майже не прийнявши багнетового удару.. Скрізь лемент, чорні, скоро висихаючі колюжини та згасаючі, благаючі погляди... Ранені з перебитими ногами, з простягнутими скудними руками, зістаються за собою темно червоні стежки.

Поручник Гліб Гонич смертельно ранений скалками набою!..—доповідає в 20 год. адютант Лейб-Гренадерського Ериванського ґарду Михайла Федоровича полку своїому командантові полковникові Мдивані.—Раненого поклали на деревяний санітарний візок і зирядили в запілля!..

—Післати телеграму родичам, коли нещасний сконає!.—наказує рішуче полковник Мдивані.—Вівець другий Кавказький Корпус під металевим огнем германських гарматі!.. Біда!..

Повітря роздирають нелюдські стони смертельно раненних.. З перганментними обличчями, з помертвілими очима вони всі хрипять, задихаються, ементують... Оброслі волоссям безкровні щоки їх здаються безтілесними... В очних западинах застиг глибокий морок...

Серед болісних страждань умірає Гліб Гонич: Кривава піна червоніє на його вустах.. Звідтіль то, з туманної мли долітає голос полковника Мдивані.. Ранений робить останній намір напружити сили...

—Телеґра-а-а!..—Язик Гліба відмовляється служити, дихання з хрипотінням вирвається з грудей.

—Ось вона, смерть!..—Він не знав досі.—З небуття нагло зявляється вона, чомусь то стежила чотири місяці...—Йому не вистарчає повітря, нутро розривається на кавалки, кров заливає легені за кожним віддихом.

* * *

Вітер свистить знадвору, знов паде сніг у цей вечір напів з дощем... Серед мороку потопає простора Мироносицька церква... Покрита фіялковим покривцем із посрібленою сріблогловою облямівковою відносяться цинкова домовина. Вилискуючи палають золотисті вогники тоненьких свічок. Тримаючи в руках лойвий недогарок, дячок неквапливо гортається перед постацем псальтир: щось страдание, жахливе, нагадуюче поганську містерію чути в його одноманітному скандінні.

—Ти, мій брате Гобліе, блукав у пітьмі та упав, не помітивши, що боронив заклятого ворога!.. Сини України потрібні противникові, як гарматне мясо, щоб опанувати протоки й Галичину!.. Чудні гадки копаються в голові Бориса... Пять обдертих сірих суків, немов розчеплені пазурі, заглядають у шибки, стукають і скреблять по шклі.

Покрита чорною вуалюю, одягнена в жалібне убрання відчинює двері церкви мати Марія Ігорівна Гоничева... Обличчя її цілком сіре, очі набубнявіли від сліз... Борис підходить до матері на вшпинках, схиляється та ніжно цілує її голову... Вона ледве справляється з хвилюванням.

* * *

"Ревуть стогнуть гори хвилі
в синесенькім морі!.."

—вириваються із 60 живих грудей під супровід орхестри, під орудою Альфреда Шевчча Цербаизона... На сцені—IV акт "Невольника", полонені козаки гризуть сухі скорники... Хтось у кутї міря кроками вязницю, інший виробляє запчат на стіні, третій—в розпуці лупцює стіну...

Прикутий за руку й ногу до важкої гирі катується Борис Гонич у ролі "Степана", в турецькому одязі з широченними шараварами Василь Конарський співає: "Ой, не байда мій-горі-ючку!.."

Під гуркіт усієї залі та бурхливі овації злучаються полювини заслони.

Одягнута в "жюп-кюлот", перетягнутої нанизу поперечним швом Джованна Альбота проходить скоро попри убіральню Бориса.

—Нам швидко прийдеться розрізнитися з тобою, Джованно! —говорить він біля дверей. В очах її застигає тривога.—Як тільки розпочалась ця війна, стихійна хвиля життя вилучила мене, звичайну людину з юрби! Я знаю, що стовп, біля якого мене розстріляють, затикатимуть на рубіни двох різних діб Батьківщини. Свідомість ця дає мені безодню сили й я піду на розстріляння, на шибеницю з гордо піднятою головою! Позаду зістануться страждання народу, але попереду я буду спогладати на відроджену Україну!..

—Ні, ні, чекай, Борисе!.. Що ти кажеш таке?.. Ти бажеш цілком віддатися ідеї й залишити мене однісенькну з моїм ніросердним коханням, з моєю гнітючою журбою!—протестує Джованна.—Це неможливо!.. Ти не можеш залишити мене!..

Замість відповіді Борис скоро схоплює її в свої обійми та впивається в її уста довгим, жагучим поцілунком. Він проводить її до дверей, що ведуть на сцену... Вона затуляючи хустинкою лице й обережно оглядаючись, скоро вибігає на залю для глядачів.

—Ах до речі, Джованно!...—обзивається в фое генерал Доленго-Гречулевич, із якої пудра сиплеться на підлогу, як пісок.—Ти сьогодні вільна й не береш участі в виставі, можемо поговорити з тобою одверто!..

—А невже що сталося?.—Сідаючи на мяку плюшову канапу, запитує Джована.

—Та переказують люде.., переказують, ніби ти...

—Переказують, ніби я живу, як з любовником, із Борисом Гоничем!.. Дивуюсь вам, що звертаєте увагу на закулісні плітки?

—Та власне переказують про це!

—Плюватн я хочу на все, що переказують.—бурмоситься вона...

—Дивує мене це захолення!!. Світського в ньому нічого немає!.. Не розумію, як тобі може подобатись цей виродок!.. Типовий високий офіцінят із "Метрополя" з вульгарними плебейськими манірами. Сни якогось там члена судової палати, що невідомо звідкіля звявися!.. Пфуй!.—зневажливо пирхає генералова...Послухай!.. Тобі подобається...

—Про що ви саме балакаєте?—нарешті запитує Джована, всміхаючись спідлоба.

—Про те, що ти жила спочатку з якимсь то гудзом—студентом Мирославом Базилевичем, розпусником, пологоцюгою, авантурником, мазинщом, невіруючим інтелігентом!.. І поруч із ним ти майстерна до краю нігтиків, буцім казкова принцеса з баляди Замотте- Фовкве!.. З твоєю зовнішністю ти взмозі легко зробити чудову пару.

—Яки мправом ви все це говорите?.. Приступимо на хвилю, що все це правда, що я кохаю його та живу з ним?.. Ви розумієте добре, що ображаючи його, ви ображаєте й мене!.. Залишіть свій обдудний погляд на речі... Заборонити мені робити те, що я хочу, немає кому!..

—Послухай мене!.. Майже вся родина Гоничів якась навісна. Пятнацятилітня Антонетта Галина плуталась дежий час із актором Михайлом Енгельгардтом, а сьогодні кохається зо студентом Гаєвським!.. Увесь інститут скоро буде знати про це!.. Дивуюсь, як начальниця Марія Олексіївна Вестенберг її ще досі не вигнала з інституту?.. Я не можу дивитись на її хамські маніри вузичної дівки, я не можу чути крикливого, вульгарного тону її голосу!.. Сам Борис Гонич перед трьома роками стрибав по столах і лавах ув-університеті на сходинах, але тепер кинувся в нову авантюру: Театр!.. Мені переказували, що поліція вчинила за ним таємний догляд та скоро вхід у пристойні світські доми буде для нього зачинений!.. У всякому разі він—особа темна, небезпечний фантаст і невиховний хвалько!.. Я покладаю надію, що ти подумаєш і відмовишся від нього!.. Ти все це робиш, тому що це з дитячих літ ув інституті постановила:' моє життя, життя Джовани, мовляв, не може бути звичайним і безславним!.. У родині славної предками Постригало-Неглюдових це не було таких мезальянсів!.. Твоя небіжка мати, не перша мати, а друга, що була властиво для тебе не мачохою, але дійсною матірю—не пережила б цієї ганьби!.. Мені оповідали, ніби тільки що він, Борис, причинився в готелі "Метрополь" до незнайомої дами!.. Він і на це здібний!..

—Яким правом ви, добродійко, наважуєтесь мені про це говорити?.—спалахує гнівом кінець-кінців Джована.—Не хвилюйтесь марно!.. До вас, пані Доленго-Гречулевичева, чи до вашої дочки не причепиться!.. До якоїсь привабливої дівчини причепиться ,але до вас чи до вашої доні,—дайте собі спокій—ні!.. Зрештою, йдіть за для Бога на всі чотири вітри!.. Розумієте добре, добродійко?..

(Далі буде.)

ЮРІЙ КЛЕН.

НІППОН

I.

Наметами квітучими рясніє
твоїх вишень весняна заметіль,—
і мов дитя, на білих грудях хвиль—
тебе гойдають чорні буревії.

Та око крізь прижмурені вії—
зорить за обрієм нескінчу цінь,—
і десь в дальному лоні інших піль
твоя весна, мов тихий колос, зріє.

Ти до кінця плекаєш любий сон—
в борні нездоланого самурая,
що всі думки твої бере в полон,
О воле, що нема ій перепон,
що суходіа і море перекрає!..
Чи чуєш ти, як темна буря грає?

II.

Тебе, мов бранку, обступили гори
і полумям пящать тобі в лице.
Ти розсуваєш замкнене кільце
у зачарованні, німі простори.
І слухаєш, як важко дише море,
і в цвіті бачить кожне деревце.
Тут—наче серце спіймано в сільце,
а там навколо—всесвіт неозорий.

І в літні ночі, темні й запашні,
ти чуєш, чуєш в ві і во сні
крізь тишу, що простір заповнилась,
далекий покликь зовіи і жаги:
то тужно плеще в прикрі береги
прибій ще неприступного Байкалу.

("Вістник").

ЛІДА МАК

МАТЕРІМ

Відбився вже від берега наш човен,
жартуючи щоглисто із валами,
у щижий тан, шумкних контрастів повен,
де кожна мить—змагання з бурунами.

І хоч турботно дні веде в печалі
в самотній хаті мати сизокрила,
і затишком чарує хата мила
то не для нас—є жалю світ сльотавий.

Широкий шлях прослався вже ясною
легендою змагань борців відважних,
а ритм життя зове живих до бою
за мрійний світ абсурду! Дум незважних!

ХРОНІКА (ЗУЗ)

Незабаром появиться IV-річник" Українського Економічного Бюра. Цього року цей річник видає У. Е. Бюро спільно з Науковим Т-вом ім. Шевченка у Львові.

—o—

Накладом РСУК вийшла книжечка віршів "Слово". Вірші призначені до деклямації підчас кооперативних свят, академій та концертів.

—o—

Театр ім. Тобілевича виставив у днях 11—12 вересня в Коломиї премієру пєси І. Зубенка "Орлена", що була відзначена на драматичному конкурсі.

—o—

12 вересня відбулося у Львові посвячення угольного каміння під будову церкви св. Івана Богослова при манастирі сс. Василіянок.

—o—

Старосство в Городенці розвязало філію Культурно-Літературного Клюбу в Серафинцях та приняло в діяльності Українського Спортовий Клюб "Пробій". Оба товариства були дуже діяльні.

ВІДБУВАНТЕ КУРСИ ВІЙСЬКОВОГО ВИШКОЛУ

Поручення Старшинам Гуртків УСГ, всіх членів УСГ та всім тим, що інтересуються військовою справою

ЛЕКЦІЇ ВІЙСЬКОВОГО ЗНАННЯ

1) Лекція 3. Хемічна та бактеріологічна війна і Лекція 4. Танки.

2) Лекція 6. Технічні та допомогові війська і Лекція 7. Кінноти.

По дві лекції в одній брошурці. Ціна за одну брошурку 30 центів. Гроші можна прислати поштовими значками.

Курси ці цікаві знають для тих, що не служили в армії.

Замовлення щліть на адресу:

Ukrainian War Vet. Ass'n,
Box 1107 Saskatoon, Sask.

НОВИЙ ТОРГІВЕЛЬНИЙ ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОЇ КООПЕРАТИВИ "КАЛИНА"

872 Мейн вул. Вінніпег, Ман.

РАДІЯ: Марконі Найбільше Імя в Радіо-Техніці

РАДІО НАБЛИЖУЄ СВІТ І РОБИТЬ ЙОГО ВАШИМ СУСІДОМ

ФАРМЕРСЬКІ РАДІЯ

НОВИХ **7** МОДЕЛІВ

Модель 104 Д. С.
6 лямп (тюбів)

Металева касета дуже гарного вигляду, 7¾ цала висока, 6¾ широка, 6½ широка, покривае всі головні стації від 530—1725 к. с. включне також поліційні сигнали. Автоматична контроля голосу, магнетичний голосник високої якості.
Ціна з тюбами без батерій $32.95
Батерії 15.46
Разом **$48.41**

Модель 105 Д. С.
6 лямп (тюбів)

Радіо високої якості. Розмір 9 цалів високе, 17¼ довге, 7¼ широке. Прийма покриває скалю стацій від 525—1570, к. с. включае поліційні та аматорські сигнали. Автоматична контроля голосу.
Ціна без батерій $42.95
Батерії 15.46
Разом **$58.41**

Модель 105А Д. С.
6 лямп (тюбів)

Металева касета, 8½ цала висока. 14½ довга, 6¾ широка. Це радіо високої якості, автоматична контроля сили голосу, покриває цілу скалю стацій віддавних від 525—1870, к. с., а також включне поліційні й аматорські сигнали.
Ціна без батерій $42.95
Батерії 15.46
Разом **$58.41**

Модель 106 Д. С.
8 лямп (тюбів)

Касета з орехового дерева прегарно викінчена, 10¾ цала висока, 18½ довга, 8¼ широка. Цей новий модель успішний для одержання загранічних стацій, окрім поліційних сигналів покриває всі інші стації. 2 діяметровий громковий автоматична контроля голосу.
Ціна без батерій $57.95
Батерії 15.91
Разом **$73.86**

Модель 107 Д. С.
8 лямп (тюбів)

Дуже чутливий і не вуживане багато батерій, автоматична контроля голосу, покриває всі стації, поліційні сигнали, а також короткі хвилі (шорт-вейв), сильний голосник. Гарно викінчений кабінет висоний на 38 цалів, довгий 22, широкий 12 цалів.
Ціна без батерій $79.95
Батерії 15.91
Разом **$95.86**

Модель 108 Д. С.
9 лямп (тюбів)

Орізковий кабінет дуже гарно викінчений, 13¾ цала висоний, 18 довгий, 10¾ широкий Покриває американські та европейські стації включно з летунськими повідомами й аматорськими сигналами, короткі хвилі (шорт-вейв). Сильна голосник й автоматична контроля голосу.
Ціна без батерій $84.95
Батерії 20.34
Разом **$105.29**

Модель 109 Д. С.
9 лямп (тюбів)

Люксусово викінчений кабінет. 39 цалів висоний, 23 довгий, 12 широкий. Один з найкращих моделів МАРКОНІ, покриває всі стації й короткі хвилі (шорт-вейв), крім цього поліційні, аматорські й летунські сигнали. Три контрольна шкляна скала, подвійна контроля голосу, економічне уживання батерій.
Ціна без батерій $110.50
Батерії 20.34
Разом **$130.84**

Маємо на складі лямпи (тюби) батерії й інші складові частини, що входять в склад радія. Пишіть по інформації й жадайте наших цінників. Ціни всюди однакові, чому не купити в нас. Замовлення вряз з грішми шліть адресу:

"Kalyna" Ukrainian Co-operative Ltd.
872 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

УВАГА: При замовленні С.О.Д. належить прислати 25% вартості замовлення, замовлячий оплачує сам пересилку.

Організація Українок Канади
ім. О. Басарабової
UKRAINIAN WOMEN'S ORGANIZATION OF CANADA

ДО УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА

Українські націоналістки й прихильниці Націоналістичного Руху, ставайте організовано до творчого змагання, за вільне й щасливе життя нашої Нації!

Творіть Відділи Організації Українок Канади (ОУК) ім. Ольги Басарабової!

За статутом та інформаціями звертайтесь до Централі ОУК по адресі:

UKRAINIAN WOMEN'S ORGANIZATION OF CANADA
Box 1107 Saskatoon, Sask.

Важна Справа

БАГАТО ВАЖНІЩИХ СПРАВ, НА ЯКІ ПЕРЕВОДИМО ГРОШОВІ ЗБІРКИ, МАЮТЬ ПРИЗНАЧЕНІ МІСЯЦІ НА СВОЇ АКЦІЇ.

ЯКЩО ВВАЖАЄМО СПРАВУ НОВОГО ШЛЯХУ ВАЖНОЮ СПРАВОЮ ДЛЯ НАС У КАНАДІ, ТО ПОСВЯТИМ ЦІЛИЙ МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ НА ЙОГО ПРЕСКАМПАНІЮ!

Комунікат

ПОЇЗДКА ОРГАНІЗАТОРКИ

Повідомляється, що організаторка ОУК, Р. Ковальська відвідає такі місцевості в Альберті в наступні дні: ЕДМОНТОН 9—13, КЕЛГАРИ 14—17 жовтня.

В обидвох місцевостях п-ні Ковальська виголосить реферати для загалу нашого жіноцтва. За оголошенням про день відчиту прохається слідити на місцях.

ЦУ ОУК

ПРАЦЮЙМО ВІДДАНО

З цим числом "Нового Шляху" входимо в місяць жовтень. В цьому часі прескампанія нашого органу, повинна йти повним ходом. Вже в попередніх числах наші сторінки були заклик до наших Відділів заздалегідь приготовити що акцію, щоби не стратити ані одного дня в жовтні, що міг би причинитись до успіху тієї кампанії. В іншому місці був начерк плану, після якого централі наших організацій заряджують цьогорічню прескампанію. Наші організації на місцях одержать ще докладнійші вказівки. Помимо них одначе можна примінювати ще інші способи, що на місцях найкраще підходили б.

Наше жіноцтво має найбільше можливості довести що кажному до повного успіху. В наших руках переважно "Свято Книжки", з якого дохід правдиві націоналістки призначать лише на піддержку свойого пресового органу. Можна використати всі можливості, а також з тієї нагоди приєднати нових передплатників серед присутніх. Дальше—родинні забави, що їх уряджують майже виключно жінки й на яких свідомі українці ніколи не забувають про якусь національну ціль, в цьому місяці всецілою повинні бути присвячені Новому Шляхові. Наше енергійне жіноцтво може також допомогти багато невеличкими розіграшками дарованих своїх ручних робіт, вишивок, які так високо цінляться. Такі розіграшки можна переводити при нагоді інших підприємств. Також приємно було б всім перевести один осінній вечір на вечірці, заряджений жіноцтвом зо спеціяльною присвятою Новому Шляхові, тимбільше якщо одна з членок приготовила б й виголосила б промову з тієї нагоди. Працюємо щиро для других великих наших справ упродовж цілого року, попрацюймо з повною відданістю для Нового Шляху хоч у цьому місяці! Справа нашого пресового органу, це справа ідеї, яку він ширить. Працюючи для скріплення й розвитку Нового Шляху, ми працюємо для закріплення й поширення українського націоналізму серед українців у Канаді.

Персонал Нового Шляху, що впродовж сьоми років працював з найбільшою жертвенністю, щоби серед всяких обставин вивести наш часопис на той рівень, на якому він зараз, і в цій прескампанії має на думці не своє краще забезпечення, лише часопису.

Наше жіноцтво, що здібне глибше відчути таку посвяту та сзвердити заслуги Нового Шляху для всіх членів своєї рідні й своєї організації, з певністю подложить усіх зусиль і жертвенної, відданої праці в цьогорічній жовтневій прескампанії Нового Шляху, щоби й свою частину зобовязання виконати на сто відсотків!

З Життя Організації

САСКАТУН, САСК.

В середу 22 вересня Відділ рідбув свої звичайні сходини, на яких окрім звичайних діловых справ відбулись два доклади членок та одне читання. Також винесено деякі рішення, для дальшого виконування, а саме, рішено підготовити й відбути спільно з другими братніми організаціями "Свято Книжки", а особливо навязати тіснішу співпрацю з Відділом МУН. Для дівчат Відділу, членки постараються урядити курс українських вишивок, а також прийдуть членству тієї молодечої організації в всякому помочи, якої вони потребувати б.

Кор.

ЕДМОНТОН, АЛТА.

З Відділу ОУК в Едмонтоні, повідомляють нас, що голова, г-ка Дмитрів лежить хвора й що обовязки її в організації виконує місторолова г-ка Юсипчук.

Бажаємо г-ці Дмитрів якнайскоршого видоровлення та поверненя до повної сили.

ПОРТ АРТУР, ОНТ.

З Нагоди Імнин

В суботу 18 вересня, відбулась вечірка-несподіванка в п-ства Холодилів, в якій взяло участь доволі чисельне наше громадянство. Несподіванка ця була заряджена для г-ки Холодило з нагоди її імнин. По приготуванні пережуси забрав слово голова місцевого гуртка УСГ С. Боровець і пояснивши ціль збірання та, навівши заслуги іменниці, як активної української націоналістки, що з кількома другими жінками в нашій місцевості співпрацює зо Стрій. Громадою при кожній нагоді, попросив присутніх до вечері. Весело провели той вечір, так іменниця, як і гості. В відповідну хвилю чоловік іменниці гр. Холодило вручив свій дружині гарний дарунок. Другий дарунок від гостей вручила г-ка К. Гладун. Іменниця зворушенням дякувала за такі милі несподівання, почім співами й гутіркою продовжували гості забаву до пізної ночі.

На закінк гр. Петранюка не завагались присутні виповнити таки свій обовязок супроти більше загальної нашої справи, а саме переведено збірку на пресфонд "Нового Шляху", з чого вплинуло $8.00.

Жертвували: по $1.00: В. Петранюк, М. Холодилова, Ф. Холодило, С. Боровець, П. Кушнір, И. Козак; по 50 ст.: К. Шимбровський, г-ка С. Петранюк, г-ка С. Пирог; по 25 ст.: К. Гладун, А. Гнатів.

Щира подяка жертводавцям за те, що так щиро поставились до справи, яка для нашого націоналістичного руху в Канаді незрівняно важна.

Катерина Гладун.

КІРКЛЕНД ЛЕЙК, ОНТ.

Вітали Гостю з Рідного Краю

Для 21 вересня приїхала до нашої місцевості п-на Віра Яворська з наших Рідних Земель на сталий побут. Наше жіноцтво з Відділу ОУК дуже зраділо гості й в доказ цього зарядило загальну вечерю-привітання, на яку запрохано всьо членство наших організацій, що би в цей спосіб дати нагоду новоприбувшій запізнатись з тутешніми людьми й організаційними відносинами. Коли вже все було готове до вечері, а навіть постарано про музику, щоби можна весело забавитись, післано по п-ну Яворську, що прийшла в товаристві п-ні Несторовської й нашого вчителя г-на Шульги, з яким була знакома ще з Рідного Краю. По привіті місторолова г-ка Радул попрохала всіх засісти до вечері.

По вечері на запрохання говорив гр. В. Корманицький, що г свій промові пояснив п-ні Яворській дещо про життя українців у Канаді та висловив бажання всіх зібраних, щоби вона разом з нами приступила до організаційної праці в рядах наших націоналістичних організацій. Дальше попрохано до слова гр. О. Турус побажав гості почуватись серед нашого гроМадянства як у дома.

Дальше промовляли г-ки Ф. Тацюк і П. Шульга, а під кінець удільно слово п-ні Яворській, яка зох молодечька та умучена дорогою, всерцями вислоВилась так, що в ній пізнали присутні правдиву дочку своєї Нації, українську націоналістку. Подякувавши за так гарне й несподіване прийняття, перервіла коротко про життя й відносини нашого Народу під гнітючого займанщиною, а голов- но про переслідування членів Організації, що в цей холоді за те, що визнає себе вірними дітьми своєї Нації. По цім гр. Корманицький візвав присутніх зложити жертви для Українських Політ. Вязнів, на що присутні радо відкликнулись, складаючи $14.00—Жертвували: по $1.00: В. Корманицький, Р. Несторовська, Ф. Тацюк; по 50 ст.: М. Радул, П. Гаврилюк, О. Семенюк, Явгеня, Грицюкеч, П. Федак; В. Костинський, И. Лецух, М. Завалій, В. Мігус, В. Яворська, П. Шульга; По 35 ст.: М. Добровольська; по 25 ст.: В. Сусла, С. Грицишин, С. Пелешок, М. Мігус, А. Фенюк, Федорак, О. Турс, Федорак, Марушка, М. Денищук, П. Добровольський, Н. Пелешок, Надеснюк, Лущишин; по 20 ст.: Н. Пелешок, Козак; по 15 ст.: М. Яцко; по 10 ст.: Геник.

Всім жертводавцям щире спасибіг, п-ні Яворській веселого й щасливого життя в Канаді.

За Відд. ОУК: **Марія Радул, М. Добровольська.**

УВАГА! ВИННІПЕГ!

Запрохання

Щоби з подувом осінніх днів пробудитись по літньому відпочинку до нового організаційного життя та щоби порадитись спільно над дальшим планом нашої національної праці, щоби по довшій відсутності побачитись та обмінятись враженнями й думками, а в кінці, щоби весело погуторити й забавитись, на шВідділ ОУК улашТовує

ЧАЙНУ ГОСТИНУ

з милими несподіванками на день 10 жовтня, в неділю від 3 год. по полудні, до вечера—в домі Т-ва "Кобзар" під ч. 230.

Жіноцтво нашого Відділу щиро запрошує всьо членство наших братніх організацій, а також прихильниць численне прибути.

За Управу Відділу:
Е. Ситнякова, голова, **С. Цибульська**, писар.

ОСИП МАКОВЕЙ

великий клопіт

Вернувши зо школи до дому, професор застав лист від своєї жінки. Вона писала:

"Мій дорогий!

Я бавлюся тут у тітки дуже добре і наша Зося вдоволена, що може цілий день бігати по дворі. Звичайно, що село, то не місто. Але я тут остануся з тиждень довше, як гадала, бо мене запросили на весілля Марусі Санковської—виходить замуж за адвоката—буде дуже гучне весілля—я и не взяла з собою нічого,—отже будь ласка, пришли мені ті річи, а памятай, щоби ти не помилився! Уважай!

1) Фрес. фулярову блюзку з цвятільними коронками і шінестяжкою,
2) гіпюровий фрачок,
3) спідницю чорну ажурову з фрезілями,
4) голубу сукню, криту чорною маркізетою, ту, що я в ній була на концерті Шевченка, що має один бік убраний білою гіпюрою; спідничка зроблена з тюнікою, а станик у фіші,
5) білу матіну з гафтів з екрі-стяжкою,
6) чорний шаль маркізетовий з флітрами (є в пудлі на шафі біля вікна),
7) реформовий горсет (в шуфляді шафи),
8) коронкові довгі ажурові рукавиці, ажурові панчохи,
9) капелюх з пересоєю—Ти знаєш, котрий,
10) шовкову гальку, батистову блюзку з баскіною й кафтаник,
11) підкладку до волосся, оздобні шпильки і гребені й пера раєр (все є в пуделку на туалеті),—і піди ще до склепу та купи мені півчеревики драп-грхові й вахляр з мальованої гази (вибери там щось до смаку й відповідне) і три темні оксамити бордо-рожі.

Все те прошу мені як найскорше, бо хоч то ще час, але треба мати зараз під рукою, може дещо прийдеться поправити. Прошли, щоби і Ти приїхав на весілля, але я знаю, що Ти не приїдеш. Деж би Ти школу покинув на один день і одну ніч не спав!

Прошу Тебе, зорудуй мені те все раз-два і прислай! Описую Тобі напамяне все так докладно, аби Ти не помилився.

Я і Зося цілуємо Тебе дуже щиро—

Твоя Мушка".

Професор прочитав уважно лист від ніжки аж до кінця, а потім почав наново з початку. Читав і мало що розумів. Знав лише, що повинен жінці вислати якісь річи, і то відповідні до весілля, але котрі саме, не міг відгадати. Отже став перед шафою, де було повно одежі жінки, і дивився безрадійно то на неї, то на лист. Все те, чого жінка хотіла, очевидно було як не в цій шафі, то в другій, або в куфрі, або в пудлі, або шуфляді—інакше Мушка й не писала би зі тим—але що це таке: фрес, фуляр, шапіть, шінє, гіпюра і т. д., цього він не знав, хоч мав уже до сорок літ.

Замісць вибірати з шафи потрібні річи, він засів при своїм столі і почав считати кравецьку французькну в листі жінки: начислив більше як 25 слів, з якими—мимо деякого знання французької мови—ніяк не міг собі дати ради. Отже вийняв з бібліотеки французький словар і почав вишукувати потрібні йому слова. Це було досить скоро, хоч і не все було в словарі; але коли потім з листом станув знову перед шафою жінки, був такий мудрий, як і перше. У словарі дещо находив, а в шафі не міг найти, хоч воно висіло перед його очима. Такого доброго мужа, як він був, могло це розвеселити, але могло й розсердити. Він уже десять років був женатий, але тільки тепер з листу довідався, що його жінка крім суконь та блюзок має також з-кийсь фрачок—і дивувався, що того фрачка ніколи у неї не бачив. Крім того він зовсім не пригадував собі, у який сукні була його жінка на концерті, і байдуже було йому, чи є якісь реформові горсети, бо не вірив у ніяку реформу горсетів, —чи старомодні,чи реформовані—всі вони одна мука і глупота-людська тай годі!

Але зробити це, про що жінка просила, треба було, отже професор почав здіймати з кіків одежу жінки і приглядатися їй. Чудувався, скільки того було. Знав, що Мушка—славна господиня і зо старих річей робить цілком нові, але все таки не сподівався найти стільки одежі. Тяжко було йому у цьому добрі чайтися й він поміг собі так, що на бік підкладав тільки не, що у шафі. Вибрав що найкращі річі, а в чому був непевний, брав на його думку могло бути відповідне на весілля, а решту лишав дворі і підкладав на бік. Міркував собі при тому цілком розумно, що ліпше післати більше, як менше, бо де більше, там найдеться і те, що потрібне. Найшов й інші дрібнички, що мали Мушку вбірати від голови аж до ніг і зложив усе систематично на ліжку. Одного лише не найшов і не зрозумів; жінка писала, що треба "раєр" є в пуделку на туалеті, тимчасом там ніяких пер не було. Він знав, що "раєр" це німецьке "Райгер", значить: пера повинні бути чаплині, але таких пер він у жінки ніколи не бачив, а крім того й не знав гаразд, як вони мають виглядати. тому, що пер у пуделку не було, здавалося йому, що жінка помилилася й певно хотіла тих чудових павиних пер, що стояли в сухому букеті на етажерці. Отже вибравши їх з букету і зложив також на ліжку.

Потім переглав ще раз лист Мушки і вийшов у місто-купувати черевики, вахляр і рожі. Забрало це йому зо дві години часу, бо не знав, де що купувати, але нарешті все купив, приніс до хати, зложив усе як найострожніше в малий кіш і в пудло з капелюхом, обвив папером, повязав, полякував і вислав служницю на почту. Лихий був, що ціле пополудне втратив на цю висилку, але потішав себе, що це для його доброї Мушки. Нехай забавиться трохи, коли їй це мило.

Два дні мав професор спокій. На третій він щойно встав з ліжка, як післанець з почти приніс йому "експрес" посилку, кошик, котрий він вислав перед двома днями. Він відчинив кошик і зо страхом побачив ті самі річі, які вислав жінці, тільки дечого бракувало. Лист від Мушки писаний олівцем скорезько, лежав наверху. У професора не стало відваги прочитати його— він знав вже наперед, що жінка пише. Але мусів прочитати, іншої ради не було. Мушка писала відразу, без ніякого милого вступу, не називаючи його дорогим:

"Йой, старий, що мені з Тобою діяти?! Ти певно не хочеш, щоб я їшла на весілля, коли Ти мені такого збитка зробив. Та чи бачив хто таке, аби Ти мені в літі прислав зимовий капелюх! Вахляр номер №40, коли я все нашу у № 37. Десять років живемо до мною й нічого не навчився і не знаєш! На що мені того шляфрока й вовняної грубої блюзи і батистової сукні і волічкові гальки й зимових панчіх і барханової матіни—чого Ти заклав собі так з мене? Чи Ти напрадвду боїшся, щоби я на весілді в кім не закохалася?! Чи мені самій приїхати по річі?

Ага! це одно! Замісць рож Ти прислав пеляргоні і пекно перепатав. Одже Ти якийсь професор і доктор філософії—аби Ти не знав, що рожа, що пеляргонія, цього я не Тобі не сподіваласе.

Зараз піди мені до пані Хановичевої і попроси її від мене, щоби прийшла до нас і на основі мойого листу вибрала з шафи все те, про що я просила.

Тепер, що я відклаю, відложи зараз на бік, щоби Ти знов не післав мені. Піди і відміній черевики на № 37, вибери трохи ясніші. І рожі купи, а не пеляргонії!

А від того зеленого вахляра, що Ти купив, то я аж сама позеленіла зо злості. І для цей вахляр надіється до мені сукня? Чим він Тобі подобався? Піди з мойа станком до склепу й відміняй! Коли Ти навчишся розпізнавати баляву туалету від домашньої? Ти не знаєш, який Ти недотепний і навіть злий. Зараз мені все позбирай, купи і вишли. Попроси Хановичеву!

Будь здоров! Мушка.

P. S. А ті павині пера застроми собі сам за капелюх, коли Ти такий мудрий! Чи Ти бачив коли жінку в балевій туалеті з павиними перами в волоссі? "Раєр" є в шафі з біляк на другій полиці в пуделку.

Не забудь мені прислати цей другий капелюх з довгим білим, струсистим пером, що Ти його міряв метром—тепер чей уже будеш знати.

На весілді я мушу бути, хоч би Ти не хотів".

Професор прочитав цей лист і розсердився. Найгірше заболіло його підозріння, що він не бажає Мушці розривки й забави. Потім серділо його все за порядком: і те, що він замісць сукні післав калафон, і що вахляр №37—одним словом. Це просто розпука— полагоджувати орудки жінки й не знати, як що виглядає і як називається.

Професор зажурився так, що кави не пив і без снідання пішов до школи. Відбув там свої три години і в той сам час, як учив хлопців, рішився не просити Хановичевої про поміч, бо це дійсно смішно, тільки порадити собі інакше. Зараз по нагуі пішов до дому, завинув станик жінки у папір і з ним пішов за лишим вахляром. Показав склепарці станик і так вже сама добрала вахляр. За пеляргоні висварив в іншому склепі жидівку й казав собі дати рожі, хоч жидівка запевнювала його, що пеляргоні в моді. Вимінв черевики на № 37, хоч був глибоко пересвідчений, що будуть затісні—і з тим всім вернувся до дому.

Тут уже не багато думав. Всю одежу без розбору, яка була ще в шафі, і що лише жіночого бачив у хаті, складав у великий кіш, найшов чаплині пера і льокн і капелюх, повибирав різні панчохи й рукавиці, витяг з шуфляди три горсети—і все те спакував у кіш. Тут уже цілком певно мусіло найтися все, що було потрібне Мушці.

Написав ще й лист: "Дорога Мушко! Посилаю Тобі все, що потрібно, а може й за багато. Не серься на мене, бо я, сей Боту, хочу, аби Ти забавилася. А як вернеш, то навчиш мене, як що і це потрібно знати. Одначе я не ручу, що все запамятаю, й тому радив би зробити інвентар і одежу назначити числами—так було би мені лекше найти, що потрібно.

Зосі посилаю чоколядки.

Ще раз прошу, не серься на свойого

Старого".

З кошем поїхав професор на залізницю й зорудував усе так, щоб жінка дістала річі на другий день. Позбувшися цього великого клопоту, він почув потребу нагородити себе за труд і пішов на пиво. Давно вже воно не смакувало йому так, як цього вечера.

З Жіночого Світу

АЗІЯСЬКЕ ЖІНОЦТВО

Погляд, що жінка створена для приємності чоловіка і що з такої точки бачення треба її розцінювати, ніде так вже не затримався у цілій своїй повноті, як в Азії. Відбіжності й у тій частині світу вже нуртують прогресивні погляди про жінку й саме жіноцтво вже починає змагатися за те, щоб його трактовано як підмет, особу, а не предмет, річ.

У Японії головним завданням виховання молодих дівчат є, щоб вони були добрими жінками приємними гейшами (гейша—дівчина для розривки, приходна танцюристка, послугачка в ресторанах). Пошану в Японії має тільки та жінка, що ціла підданість виховані дітей у патріотичному дусі й така, що дбає про розвеселення свойого чоловіка, щоб він забував про щоденну журбу й труд.

Моральне життя жіноцтва в Китаї, Індії та Ірані (Персії) та суспільне становище майже так саме, як у Японії.

В Індії батько підшукує чоловіка для своєї дочки. В Китаї він може продати дочку, кому захоче й не має обовязку давати дочці придане. Китаєць оправдує це тим, що якби Бог не хотів, щоб він продавав свою дочку, то не дав би її йому.

Жінка-гіндуска сильно упосліджена, навіть у вищих суспільних прошарках. Її рідко може побачити на проході в великому місті. Коли в домі її чоловіка є гостина, її там немає. Вона находиться в своїй камері —"пурді", яку стережуть пильніше, як колись жіночих гаремів у Туреччині. В селі чи місті гіндуси, як ідо зо своєю жінкою, то ступає два-три кроки перед нею. Коли гіндуський селянин йде на прощу чи на торг, то йде наперед жінки як пан, а вона ззаду мусить двигатя кіш з крамом чи харчами.

Лише три відсотки гіндуського жіноцтва вміє читати й писати. Навіть у найвищій касті чоловік є небезпечним паном своєї жінки і старається, ради свойого верховодства, щоб она була якнайменше очитана. Під цим оглядом духовенство в Індії й Китаї багато помагає чоловікові затримувати свою владу над жінкою. Вони голосять, що Божого на казу чоловік є безумовним паном своєї жінки. Батько є єдиним господарем дітей, яким наказує по свій волі. Жінка не сміє міщатися тут. Жінчине майно належить до її чоловіка й він розпоряджається ним, як своїм.

Найбільш темною чертою дзій сього світу є те, що там, майже всюди, вважають вагітню жінку якимсь нечистим сотворінням. Нею бридяться. Чоловік чи любовник повинен тоді не стрічатися з нею, в протинному разі вважають його нечесним, нечистим і нечистим. В Індії ніхто з родини не відвідує жінки, що вдруге стала вагітною. Зрозуміло, чому найбільш згірдливим зайняттям в Індії вважають повитух, цебто жінок, що бувають при породілях. Ці повитухи тому й походять з найнищих суспільних верств. Гіндуски в вищих касті, що мають чим платити, звичайно родять дітн в британських санаторіях, щоб уникнути погорджу ваних повитух-індусок.

НІМЕЦЬКІ МАТЕРІ Я ДІТИ В ДОМІ ВІДПОЧИНКУ

В Німеччині завжди було багато домів розривки й відпочинку для матерей і дітей зокрема та націстський уряд створив новий тип такого дому, де матері перебувають разом зо своїми дітьми, одначе відділені настінькн, що можуть вигідно відпочивати. В час годування дітн є зо своїми мамами, а поза тим, догладає дітей персонал.

Фрау Елзе Размусен, що є управительково того дому через три роки, переконана, що такі доми повинні бути всюди в цілій державі, щоби дати дітям і матерям нагоду одномісячного повного відпочинку.

Другий такий дім будується вже в горах Ерц-гебірге не тим, що один місяць відпочинку для матері по народженні дитини є необхідним і пожаданим. По цьому доперва уважається можливим забрати дітей до домів, що їх урядує нац. соціялістична організація. До дому відпочинку не допускається зі всім чоловіків, що може впровадзує перебування там жінка не турбувалась ніякими другими справами.

З чоловіків найбільший доступ до такого дому відпочинку має городник.

"МОТРИЧКА" Б. ЛЕПКОГО ПО ПОЛЬСЬКИ

Появився польський переклад першої й другої частини трилогії Б. Лепкого—"Мотрич", а третя частина вже друкується.

Як відомо, трилогія Лепкого появилася двічі в чеському перекладі, та раз у московському та англійському.

Д-Р І. А. ПИЛИПЮК
B.A., M.D., L.M.C.C.
ЛІКАР І ОПЕРАТОР
Office Phone 5191
Res. Phone 2849
601 Canada Bldg. Saskatoon

Д-Р В. С. НЕВЧАС
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР, АКУШЕР І ОПЕРАТОР
Переспівання лучами.
DR. W. S. NIEWCHAS
441 Tegler Bldg., Edmonton.
Office Phone 23132 Res. Ph. 71070

Dr. L. F. DUPUIS
дентист
ЕКС-РЕЙ
17 Pine N., Timmins, Ont.
над Mark Bowie Телефон: 1905

Д-Р ПЕТРО ВЕНГЕР
M.D., C.M., L.M.C.C.
Лікар, Акушер і Хірург
3 Pine St. N. (Room 2 Gordon Block) Tel. 1920
TIMMINS, ONT.
Ординує в годинах: 2—4 по пол. 7—9 вечері

Д-Р ВАСИЛЬ ЯРЕМІЙ
M. D., C. M., L. M. C. C.
ОПЕРАТОР
Перенїс свій офіс до нового локалю:
514 Bathurst St., (Cor. Dundas)
На проти шпиталю TORONTO
Tel. ELgin 5050

Д-Р І. ВЕРХОМИН
ЛІКАР І ХІРУРГ
Лікар 15 і 31 Від. Ва. П.
Пересвітлення промінними Рентгена (X-Ray) і Діятермія.
Dr. J. VERCHOMIN
423 Tegler Bldg., Edmonton, Alta.
Office Tel. 24543 Res. Tel. 73158

Д-Р ІЛЛЯ ВАХНА
ДЕНТИСТ
386 BATHURST St. Toronto, Ont.
годинн: 10—12 рано і 2—9 вечір.
Тел. EL. 6515 X-Рей
Dr. E. WACHNA

Dr. Ivan Orobko
Лікар і Оператор
207 Moser-Ryder Bldg.
EDMONTON — ALBERTA

Д-Р А. ЦИМБАЛІСТИЙ
ХІРОПРАКТОР
Канора, Саск.

Д-Р Ю. ДРАГАН
M.D., C.M., L.M.C.C.
Лікар, Акушер і Оператор
611 Canada Building
SASKATOON, SASK.
(коло сепарської станції)
Office Phone 3263 Res. 97731

Lamont, Layton And Swystun
АДВОКАТИ, НОТАРІ і д. т.
Перепроваджуємо справи карні і цивільні, розводові, спадкові, інкорпорацийні та старокрайові.
Пишіть по українськи на адресу:
606-608 McArthur Bldg.,
Winnipeg, Man.
Резиденція п. В. Сластуна:
1701 Arlington Street
Telephone 56097

АДВОКАТ І ПОВНОВЛАСНИК
Bruce William, K. C.,
Офіс: 1 Government Road E.,
Kirkland Lake, Ont.
Телефон: 990

Georgia Cafe
9711 Jasper Ave. Edmonton, Alta.
Найбільш модерна кавярня-ресторан у місті. Першорядні карчі по уміркованих цінах.
Телефон 28277 Г. Завик, власт.

І. РОМАНЮК
Адвокат, Повноважник і Нотар
Заступає в справах карних і цивільних, так судових як і позасудових. Полагоджує справи розводові, маєткові і старокрайові.
Канцелярія: 503 Temple Bldg. (corner Richmond and Bay),
Toronto, Ont.
Тел. канцелярії Тел. помеш.:
ELgin 2565 LOmbard 8113

PETER GRESZCHUK
B.A., LL.B.
АДВОКАТ І НОТАР
Веде канцелярію спільно з Tighe & Wilson
переповроваджує справи цивільні й кримінальні у всіх судах
716 McLeod Bldg. Edmonton
Telephone 28196

О. М. ДАНКОВИЧ
АДВОКАТ І НОТАР
Заступає в справах карних, цивільних і розводових. Полагоджує справи маєткові і старокрайові
JOSEPH M. DUNCAN
Room 603 Temple Bldg.
Bay & Richmond Sts., Toronto, Ont.
Res. M.E. 3262; Office A.D. 9325

Одинока Українська Аптека
The WESTERN PHARMACY
10310-101 St. Phone 22645
Edmonton, Alta.
ВАСИЛЬ СЕРЕДА, B. Sc.
АПТИКАР
Спеціялісти до рецепт.—Патентовані Медицини.—Висилаємо поштою.

The Hornick Pharmacy
75 Gov't Rd. W.
KIRKLAND LAKE ONT.
Листовно Опишіть Нам Вашу Недугу, а Ми Вишлемо Вам Ліки

ПЛОМБЕРСТВО, ОГРІВАННЯ Й БЛЯХАРСТВО
Kosmack & Sale
75 Government Rd. W.
KIRKLAND LAKE, ONT.
Телефон: 311
Контористи Дором

ОДИНОКЕ БЮРО ДЛЯ УКРАЇНЦІВ І РОСІЯН У СХІДНІЙ КАНАДІ
що має на продаж фарми, міські реальності, хати, крамниці і ре сторани. Коли хочете це все набути, пишіть або голосіться особисто до:
Geo. P. THOR
465 Queen St. W. Toronto, Ont.

BEACON RADIO SERVICE
555 Main Street, Winnipeg, Man.
Ph. 94860
Одинокий Український Радіо-інженір.

ПІЯВКИ імпортовані висилаємо поштою до всіх частин Канади. Достава гарантована 60 ют одна, тузин за $6.50.
ELIK'S DRUG STORE
305-20 St. West, Saskatoon, Sask.

ОДНІННЯ ДЛЯ ЦІЛОЇ РІДНІ
Чоловіче, Жіноче й Дїточе Одіння, Чоботи й Черевики, Компетентий Майперський Гарнітур.
Осередок Якості й Нових Цін
JAY STORES
P. O. Box 37, Val D'Or, Que.
проти Val D'Or Hotel

ПРИВАТНИЙ ШПИТАЛЬ
Лічимо на ревматизм, пухлину та подпирання. Даємо банькн тятї й звичайні, масаж.
Мгр. К. Puffr,
10543-98 St.
Edmonton, Alta.

ВИКОНУЄМО РОБОТУ ПІСЛЯ ВАШОГО БАЖАННЯ
Стриження — 15 ет.
Гоління — 10 ет.
Марсел — 25 ет.
Фінгер Вейв — 25 ет.
Перманент Вейв — $2.00.
СПЕЦІЯЛЬНИЙ КУРС ПО ЗНИЖЕННІ ЦІН.
Пишіть до нас у рідній мові в справі спеціяльних курсів.
За скору та звічайну обслугу ручимо.
National Trade School
10226 - 101 St.—Edmonton, Alta.
Тел. 26282
Н. Тодорук, власник.

УКРАЇНСЬКІ ЛІКАРІ
Д-Р БОЙКОВИЧ І Д-Р СТРОГАН
ДЕНТИСТ ЛІКАР-ОПЕРАТОР
Тел. мешк. 6856 Тел. мешк. 97968
Маємо найновішу коротко-лучеву Брево-терміо для ревматизму, X-рей і флуроскопія.
403 Canada Bldg. Офіс. тел. 6864 Saskatoon, Sask.

Словянський Лікар у Монтреалі
Д-Р РОМАН ПНЄВСКІЙ
з довголітньою практикою в найбільших шпиталях і клініках німецьких, американських, швайцарських і канадських. Спеціяліст внутрішніх, акушерських і венеричних недуг. Операє мигдалки найновішою системою.
3597 St. Urbain St. Apartment 8.
Приймає пацієнтів від 3—9 год. по пол.
Phone: H Arbour 7623 MONTREAL

ОДИНОКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА В ТОРОНТІ
MARSHALL'S DRUG STORE
СКОРА ОБСЛУГА В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ! ПЕРШОЇ ЯКОСТИ ТОВАРИ! МАЄМО ЗВЯЗКИ З НАЙКРАЩИМИ УКРАЇНСЬКИМИ ЛІКАРЯМИ, СПЕЦІЯЛІСТАМИ І КЛІНІКАМИ
Удавайтесь до Нас! Пишіть, Заходіть або Телефонуйте:
542 Queen St. West Tel.: El. 0055
ФІЛІЯ:
310 Queen St. East Tel.: WA 2121
В. Гультай, властитель.

НАЗНАЧЕНИЙ ЗАСТУПНИКОМ РАМЕНОГО АМБАСАДОРА—Р Дж. Гов (без капелюха) бувший подпик британського амбасадора в Китаю, назначений заступником сера Гуга Монтгомері Начбул-Годжесена, британського амбасадора в Лондоні, що був недавно поранений бомбою з японського літака коло Шанґаю.—Світлина представляє нового британського амбасадора в моменті, як він всів у літак в пристані Саутемптон (в Англії), що має його завести в Китай. Біля нього лейді Галівей, жінка британського високого комісара в Новій Зеландії, що відїхала до свойого чоловіка.

ПОЖЕЖА В ХЕМІЧНІЙ ФАБРИЦІ. Недавно вибухла пожежа в великій хемічній фабриці в Вітгоккен, Н. Й. що зповіли вогнеборці. В Підчас пожежі вибухлося сорок осіб, між ними кільканайцять вогнеборців, що старалися вгасити вогонь. Від вибухів хемікалїв у фабриці повилітали вікна в усіх довколишніх будинках.

КНЯГИНЯ ВІДКРИВАЄ НОВИЙ ДІВОЧИЙ КЛЮБ.—Княгиня Гленстеру, жінка одного з синів пок. короля Юрія V й королеви Марії, зайнтересовано відкриває культурою англійського жіноцтва. Недавно її старанням відкрито в Абердіні новий дівочий спортовий клюб. Перекрила відкриття перевела сама княгиня в асисті ген. Гемматова й графа Ерролл.—На образці: княгиня Гленстеру з лордом Провостом Вітом з Абердіні виходить з домівки, де відбулася церемонія відкриття клюбу.

ОСЯГНУВ ТРИ ТРОФЕЇ.—Руві Клінг, оператор авто-гараджу в Лемонт, Ілл., що осягнув американський трофей Томпсона за найкращий, прямолінійний лет літаком відстань недовгих літунських змагань у Лос-Енджелес. Він теж дістав два інші трофеї (Луїза В. Гроса й Клифорда В. Тейлерсона) за найкращі повіти з літаком.—На світлині: Клінг у кокпіті з любимим трофеєм.

СТОРОЖА НА РУЇНАХ. Японська морська поліція сторожить міста Гонкюо, зруйнованого й опустошеного в часі завзятих боїв, що відбувались там недавно. Не місто повісім мешканців, що остались у живих, повтикали Світлина представляє головну вулицю в місті.

ЯПОНЦІ НА ОБОРОННИХ ПОЗИЦІЯХ.—Обєднаним китайським військам з кантонськими для спільної оборони північного Китаю перед Японцями поставило японців у дуже трудне положення Коли б обєднана китайська армія була такою боєздатною як японська, то японці з жаством мусіли б перейти в оборону. Воно вже так декуди й мається на бойових лініях. Оце на образці представлені японські моряки, що стараються оборонити свої позиції коло Шанґаю перед наступом кит.-Дц п.

ДИКТАТОР СОВІТСЬКОГО ДАЛ. СХОДУ.—Маршал Василь Блїхер (з ліва), командир 400-тисячної сов. далеко-східної армії, що є фактичним диктатором сов. Дал. Сходу й якого навіть Сталін боїться.

НОВИЙ ПРЕЗИДЕНТ.—Д-р Герман Голтузен (з права) з Гамбургу (в Німеччині), що вменований президентом VI Міжнародного Конгресу Радіології, який відбудеться в Берліні 1940 р. Пятий конгрес відбувся недавно в Шікаго.

ЗАМІСЦЬ ПОДОРОЖІ ДОВКРУГИ СВІТУ—КРИМІНАЛ.—Три торонтонські подружжя, що мали на днях вибратися невеликим пароплавом у подорож довкруги світу мусіли відложити цю роскаш планованої подорож, тому що головний керманич пароплаву Неміл Мейнгай (на світлині—з жінкою) оженився в гюрмі за обмежство. Він продав авто, яке ще не виплатив був.